

ME'OROS HA'TZADDIKIM

LIGHTS OF OUR RIGHTEOUS TZADDIKIM

נדפס באדיבות

RAMAPOST
MARKETING | DESIGN | PRINT | MAIL

To add your shul, or request additional copies, please email:
mitzvos@ramapost.com

לזכות רפואה שלמה
מלכה בת רחל, מיכאל בן שולמית
יעקב משה בן דבורה שירה
ואברהם יהודה בן שרה רבקה

A Tzaddik, or righteous person, makes everyone else appear righteous before Hashem by advocating for them and finding their merits.

Kedushas Levi, Parshas Noach (Bereishis 7:1)

❧ **VAYIKRA** ❧

❧ CHASSIDUS ON THE PARSHA ❧

SELF SACRIFICE

Adam Ki Yakriv Mikem Korban La'Hashem - "If a person offers from himself a sacrifice to Hashem."

As you may have noticed, I have mainly been finding inspiration this year from two Seforim, the Modzitzer Rebbe's Divrei Yisrael and the Slonimer Rebbe's Nesivos Shalom. This week's parsha is no exception.

The Modzitzer rebbe notes that the root of the Hebrew word Korban, sacrificial offerings, is karov which means near or to draw close. How does a Jew draw closer to Hashem? The rest of the pasuk tells us the instructions, "Min HaBehema Takrivu es Korbanchem," offer your sacrifice from the animal and the beast.

The Rebbe explains that this refers to all the animalistic or bestial attribute we, as humans, possess. If we can sacrifice from our time spent working like beasts of burden for our daily bread and sacrifice that to learn Torah and daven, this is a "Lechem Isheh Rayach Nichoach LaHashem," a bread, a fire offering - a pleasing fragrance to Hashem.

The Rebbe then explains the words Lechem Isheh, as an allusion to the 'bread of an Isha,' or the bread of a female, meaning, a Yelud Isha - a flesh and blood human. Based on this new translation, the pasuk is now saying that the offering of a human being, is a very

1 ❧ Vayikra / MeOros.HaTzaddikim@gmail.com

pleasing fragrance to Hashem. This is demonstrated further by the first word in Parshas Vayikra which is spelled with a miniature Alef, an Alef Zeira. The word can be read as, VaYakar Alef, meaning to say that even just a small, miniature offering sacrificed to Hashem, symbolized by the small Alef, is Yakar - very, very precious to Him, because it comes despite the hardships and difficulties of our lives.

The Rebbe explains this by comparing us to the angels, which Chazal tell us (Chullin 92b), are forbidden from singing Shira on High before we, Klal Yisrael, do so, down below. The reason for this is because angels don't have feelings. They don't feel pride or arrogance. They don't have a Yetzer HaRa - they have no inclinations towards sin, anger or hate. They don't struggle with themselves and they don't have passions and desires to overcome, no fears to conquer. In short, they are pure, angelic, celestial beings, whose songs are pure, untainted, clean, white and pristine. Whereas our songs are laced with ulterior motives, foreign thoughts and bothersome distractions. So... why does Hashem prefers our songs to theirs - so much so that they take the back burner and must wait for us?

The answer, says the Rebbe, is surprisingly for that very reason. Precisely because they are so pure and pristine and they lack anything preventing them from serving Hashem - that is why they are considered second rate compared to us! Precisely because we have distractions and ulterior motives and despite it all, we turn away from the world and give Hashem ourselves and our time to pray, daven, learn and draw near and close to Him - that is why it is so very precious to Hashem. Even if what we have to offer is a very small offering, hinted at by the miniature Alef in VaYikra - it is still precious nonetheless.

The Kuzhmimir uses this to explain the text of davening which we say in Birchas Krias Shema, VeKulam MeKabl'im Aleyhem Ul Malchus Shomayim Zeh Mizeh, they all accept the yoke of Heavenly Kingship from each other. The berachos are describing the angels on High, but what yoke or burden do they have? asked the Modzitzer's grandfather, the Kuzmimir. He answers that the angels envy us! That's right! They are jealous of our avodah! They wish they had the burden and distractions we do. They wish they could come up to our level and serve Hashem despite the difficulties! That's where they take the yoke from - from us. We serve as an inspiration to them!

The Nesivos Shalom takes this one step further. He says that since the Torah is eternal, we need to understand how Chassidus can teach us to offer sacrificial offerings even today, when we don't have a Mizbayach.

He explains that it was our base physical being, our flesh and blood makeup, our desires, physical needs and wants, which cause us to stumble and sin. Therefore, by subjugating and conquering those wants, we sacrifice our very selves - we offer ourselves to Hashem. There is an even higher level - totally and fully giving of ourselves, our time and our very beings over to Hashem - especially when doing so goes against the very fiber of our being and against our nature. That is true self-sacrifice!

The Rebbe Reb Melech, in Tzetel Katan, offers a practical tactic as to how we can self-sacrifice ourselves. He writes that one should imagine a great fire up to the very Heavens and he should see himself willingly take the leap as Jews have done for generations since our forefather, Avraham Avinu, and jump into the fire. This is Kiddush Hashem! The Jews did it in Spain during the Inquisition at the auto de-fe. They did it in the Holocaust, marching to the gas chambers with faith and song. That is our self-sacrifice.

The Rebbes of Modzitz and Slonim teach us that we can also do so with our lives as we live them. Not just by dying. Self-sacrifice of ourselves, our money, time, sweat, blood and tears for Hashem and His Torah. That's the modern day korbanos we can all merit being, Im Yertzeh Hashem, until we can merit to do so once more in the Bais HaMikdash, may it be built speedily in our days. Amen! [Editor: A world-renowned Dayan told me this week, that the regular layman who works and is careful with his eyes, business dealings and internet usage - those people will be the first and foremost in greeting Moshiach - before any Rov, Rebbe or Rosh Yeshiva.]

A MUSSAF LIKE NO OTHER

Rav Moshe Kobriner was reciting the Shabbos Mussaf prayers when he reached the words, "Ve'es Mussaf Yom HaShabbos Hazeh, Na'aseh VeNakriv LeFanecha," and the Mussaf offering of this Shabbos, we shall bring and offer before you. As he said these words, he grew aflame with excitement and he burned with an otherworldly fire. And he began to shout and yell the words out loud until he almost collapsed. Afterwards, at the tisch, he explained, we are the Mussaf, the Mussaf offering of this Shabbos should be our own selves! It was this point that made him so worked up that he almost fainted!

A NEW GEHINNOM

"When they ask me up there," said the Rebbe Reb Melech of Lizensk, 'did you learn Torah?' I will tell the truth and say no, [not enough]. And when they ask if I davened, I will honestly answer no [my mind was elsewhere]. When they ask me if I did mitzvos, I will similarly say no [they were filled with ulterior motives]. Then they will say, 'Elimelech, you speak the truth! For that alone you can go into Paradise.' But I will argue that I am a sinner and I did not fulfill the Torah, and so, they will say that I must go to Gehinnom. And if that is Hashem's will, I will fulfill it with great simcha and I will jump straight into the fire, to do Hashem's will. But I am so lowly... surely for Elimelech, they will have to create a brand new Gehinnom, because the current purgatory surely won't suffice!"

הילולא

The anniversary of the *petira* of a *Tzaddik* is known as a *Hilula*, which means “A Day of Joy”.

One of the tools that *Kabbola* teaches is to connect to a *Tzaddik* (righteous person). The method to connect to a *Tzaddik* is to adopt the following ritual:

1) Learn the anniversary of his *petira* or, if this information is not available, the days of *Erev Rosh Chodesh*, *Rosh Chodesh* and the fifteenth day of the Hebrew month can be utilized for a connection.

2) Light a twenty-five-hour candle in his or her honor. There is no specific *berochah*. Some say the following: This candle is being lit in the merit of _____.

Others say that it is the custom within *Klal Yisrael* to light a *yahrzeit* candle on the day that a relative or a *Tzaddik* has passed away. The lighting has no accompanying blessing, and people would like to express themselves in a *tefilla* when lighting the candle. This is not only true on a *yahrzeit* but on every *Yom Tov* as well.

The author of the *Pele Yo'etz*, Rav Eliezer Papo (1785–1828), did in fact compose such a *tefilla*. Rav Papo was the *Rav* of the city of Selestria in Bulgaria. Bulgaria was a part of the Ottoman Empire at the time. The *tefilla* of the *Pele Yo'etz* is reproduced and translated below, as a public service.

Hebrew Tefilla for Lighting a Yahrzeit or Hilula Candle

[תפילה הנמצאת בספר אלה המגן מבעל הפלא יועץ על פְּרִשְׁת ויצא עמוד כ"ד]

הַרְיֵנִי מִדְּלִיק נֵר זֶה לְמִנוּחַת וְלַעֲלוֹי נְשָׁמַת אָבִי / אִמִּי מוֹרְתִי / הַצַּדִּיק _____
בְּ/בֵּת _____, יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ ה' אֱלֹהֵינוּ וְאַלְקֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתְּקַבֵּל בְּרַחֲמִים
וּבְרָצוֹן כָּל מַעֲשֵׂה הַטּוֹב שֶׁאֲנִי עוֹשֶׂה, בֵּין בְּמַחֲשָׁבָה, בֵּין בְּדַבָּר, בֵּין בְּמַעֲשֵׂה וְיִהְיֶה הַכֹּל
לְזָכוֹת וְלְמִנוּחַת וְלַעֲלוֹי לְנִשְׁמוֹת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, וּבְפָרֵט לְנַפְשׁ רֹחַ וְנִשְׁמָה שֶׁל אָבִי / אִמִּי /
צַדִּיק _____ . יְהִי רְצוֹן שְׁתִּהְיֶנָּה נַפְשׁוֹתֵיהֶם צְרוּרוֹת בְּצְרוּר הַחַיִּים.

Translation:

Behold I am lighting this lamp for the resting and uplifting of the soul of my father/my mother/the *Tzaddik* _____ the son/daughter of _____. May it be Your will before you, *Hashem*, our G-d and the G-d of our forefathers, that all my good deeds whether in thought, speech or action be done for a merit and a resting and an elevation of the souls of your nation Yisrael. It should be especially for the soul of my father/mother/the *Tzaddik* _____. May it be Your will that their souls be bound in the bond of life.

3) Learn about the person including history, culture, writings and teachings.

4) Study some of his teaching or writings.

See more at: www.yeshshem.com/hilulah.htm

☞ GEDOLIM BE'MISASAM YOSER ☞

Yahrzeits Beginning Shabbos Vayikra

http://www.chinuch.org/gedolim_yahrtzeit/Nissan

Biographical information and yahrzeits compiled by Reb Manny Saltiel and www.anshe.org

* 3rd of Nissan ~ Begins Friday Night (Mar 27th)

- * It is taught that on this day of connection to the Tribe of Zevulun, it is good to read or scan the portion of the *mon* given in the desert, as this helps with a person's financial issues and sustenance. This represents a connection to sustenance and improved financial results for the day. The *Torah* verses that describe the initial offering of the *Nossi* of the Tribe of Zevulun are also read this day (see below for *tefilla*.)
- * Rav Aryeh Leib Grossnass, *mechaber* of *Lev Aryeh*, (5756/1996);
- * Rav Levi Yitzchok Slonim, son of Rebbetzin Menuchah Rochel, daughter of the Mittlerer *Rebbe*, (5655/1895);
- * Rav Eliyohu Meir Finkel, *Nossi Yeshivas Mir*, Yerushalayim, and father of *Mirrers Rosh Yeshiva*, Rav Nosson Tzvi Finkel, (5757/1997);
- * Rav Dovid Stavsky, (1930–2004). Served in the Columbus (Ohio) Jewish community for the last forty-seven years of his life, including as *Rav* of Beth Jacob Congregation. He graduated from Yeshiva University with a B.A. in Psychology in 1952, ordained at the RIETS in 1955, and earned a master's degree in Psychology from the Ohio State University in 1966. Served as chaplain in the United States Army as a First Lieutenant at Fitzsimons Army Hospital and was the post chaplain at Fort Carson in Denver, Colorado, from 1955–1957. He helped found Columbus Torah Academy in 1958, led the effort to build a *mikve* (ritual bath) in Columbus in 1970 and helped found the Columbus Community *Kollel* (learning center) in 1994, (5764/2004).

* 4th of Nissan ~ Begins Motzai Shabbos (Mar 28th)

- * Rav Yaakov Tzvi Mecklenberg, *mechaber* of *HaKesav VeHakabbola*, (5625/1865);
- * Rav Yochanon Twersky of Rachmistrivka (1816–1895), son of the *Maggid* of Chernobyl, (5655/1895).

* 5th of Nissan ~ Begins Sunday Night (Mar 29th)

- * Rav Avrohom Yehoshua Heschel of Apt, the *Ohev Yisrael* (1755–1825). He learned under Rav Elimelech of Lizensk and Rav Yechiel Michel of Zlotchov. In 1800, he accepted the post of *Rav* of Apta. Although he held many other rabbinic positions, to the *Chassidim* he remained always the Apter *Rav*. He lived his last years in Mezhibuzh, the birthplace of the *Ba'al Shem Tov*, (5585/1825);
- * Rav Moshe ben Shlomo Roke'ach, Kiev-Zlotchover *Rebbe*, a descendant of Rav Elozor of Amsterdam. He is buried in Mount Judah Cemetery in Queens, New York, (5699/1939);
- * Rav Shneur Zalman Ashkenazi of Lublin, *Rav* of Polotzk, Lublin, *mechaber* of *Toras Chessed*, (5590–5662/1830–1902);
- * Rav Reuven Yosef Gershonowitz, the *Tzaddik* of Ofakim, *Rosh Yeshiva* of *Yeshiva* of the Negev, (5675–5755/1915–1995);
- * Rav Tzvi Elimelech Spira, (1841–1924), *mechaber* of the *sefer Tzvi LaTzaddik*. Born to Rav Dovid of Dinov, son of Rav Tzvi Elimelech of Dinov (the *Bnei Yissoschor*), he became very close to Rav Chaim, the Sanzer *Rav*, at a very early age. At the age of sixteen, he married Sora

Horowitz, a great-granddaughter of Rav Naftoli Tzvi of Ropshitz. He was appointed *Av Bais Din* of Bluzhov. In 1874, with the passing of his father, his older brother, Rav Naftoli Hertz, became *Rebbe* of Dinov, but with his passing a few years later, most of the *Chassidim* followed Rav Tzvi Elimelech, (5684/1924).

✳ **6th of Nissan ~ Begins Monday Night (Mar 30th)**

- ✳ **Rav Shmuel Yehuda Katzenellenbogen** (1521–1597). The son of Rav Meir of Padua (the *Maharam Padua*), Rav Shmuel was born in Padua. He served on the *Bais Din* of Venice and became *Rav* of the city and headed its *Yeshiva*. His *sefer*, *Derashos Rav Shmuel Yehuda*, also called *Shteim Esrei Derashos*, is sometimes erroneously named *Derashos Mahari Mintz*, (5357/1597);
- ✳ **Rav Yaakov Temerlis**. Born in Worms, he traveled to Lublin and then Kremenitz, Poland. Late in life, he moved to Vienna. His *seforim* include *Sifra DiTzneyusa DeYaakov*, a kabbalistic commentary on the *Torah*, (5428/1668);
- ✳ **Rav Chaim Abulafya**, born in *Chevron*, *Rav* of Tzefas, Izmir (Turkey), Teverya (1660–1744), known as a miracle worker, (5504/1744);
- ✳ **Rav Aharon** *ben* Rav Shmuel Yaakov Roth, *mechaber* of the *sefer Shomer Emunim*. The *Shomer Emunim*, *Toldos Aharon* and *Toldos Avrohom Yitzchok* dynasties come from him, (5707/1947);
- ✳ **Rav Hillel** *ben* Rav Zev Tzvi *HaKohen* Klein, buried in Brooklyn's Washington Cemetery, (5686/1926);
- ✳ **Rav Meir** *ben* Yaakov Schiff, the *Maharam Schiff* (some sources say the 2^{1st} of *Adar*), (5401/1641);
- ✳ **Rav Tzvi Hirsch** of Koristchover, a *talmid* of the *Ba'al Shem Tov*;
- ✳ **Rav Meir Don Plotsky** (Plotzki) of Warsaw (1866–1928), the son of Rav Chaim Yitzchok Ber Plotzker from Kutno, a *Chassid* of Rav Chanoch Henich of Alexander, and then of the *Sfas Emes* of Ger. At the age of nine, Rav Meir Don was sent to learn in the *Yeshiva* of Rav Chaim Eliezer Wachs, the *Nefesh Chaya*, in Kalisch. Shortly before his *bar mitzva*, he became a *talmid* of Rav Avrohom of Sochotchov, the *Avnei Nezer*, whom he considered his lifelong *Rebbe Muvhok*. He married at the age of fifteen and spent the next ten years in Dvohrt with his in-laws. In 1891, he became *Rav* in Dvohrt. Later he helped expose the forged *Yerushalmi* on *Kodshim*, claimed to be discovered by Shlomo Yehuda Friedlander, who also claimed he was a *Sefardi* named Shlomo Yehuda Algazi. At the age of thirty-six, he published his work on the *Sefer HaMitzvos* of the *Rambam*, called *Chemdas Yisrael*. In 1918, he became *Rav* of Ostrov-Mozbaisk in eastern Poland. He was voted chairman of *Agudas HoRabbonim* of Poland, a prelude to *Agudas Yisrael*. At the age of sixty, he left *Rabbonus* to head a large *Yeshiva* in Warsaw, known simply as the *Mesivta*. Rav Meir Don also authored *Kli Chemda* on *Chumash* and *Chemdas Shlomo* on *Orach Chaim*, (5688/1928).

✳ **7th of Nissan ~ Begins Tuesday Night (Mar 31st)**

- ✳ **Rav Yitzchok** of Drovitch (Drohobich). He was the father of Rav Yechiel Michel, the *Maggid* of Zlotchov. In later years, Rav Yitzchok served as the official *Maggid* or *Mochiach* (admonisher) and *Dayan* in the *Bais Din* of Brod at the time when Rav Yitzchok of Hamburg was serving as the town's *Rav*. Rav Yitzchok's name is specifically attached to Drovitch, a town that lies forty miles south of Lelov and today is a major petroleum-refining center. Like many towns in this region, the town switched nationalities periodically during its history, starting off as a Ukrainian village, before becoming part of Galicia. In the fourteenth century Drovitch

became Polish, when King Kazimierz annexed Galicia to Poland; then Austria seized the town in 1772 during a partition of Poland. Poland grabbed it back for twenty years just before World War II and today it is once more under Ukrainian control – minus its Jewish population. In 1939, Drovitch had about ten thousand Poles, ten thousand Ukrainians and fifteen thousand Jews. [*Hamodia* 2006 says 1744], (5518/1758);

* **Rav Pinchas Zelig**, *Rav* of Lask and *mechaber* of *Ateres Paz*, (5430/1670);

* **Rav Aryeh Leib Yelin** of Bialystok, *mechaber* of *Yefeh Einayim*, (5644/1884);

* **Rav Aryeh Yehuda Leib Epstein** (*Leibush* II) of Oztrov (1852–1928), son of Rav Yechiel Chaim of Oztrov and grandson of Rav Aryeh Yehuda Leib *HaLevi* (*Leibush HaGodol*), founder of the Oztrov dynasty. In his early teens, he married Rebbetzin Draizel, who herself learned *Gemora* and personally tested their five sons. Rav Leibush succeeded his father as *Rebbe* in 1888. His most famous follower was Rav Meir Yechiel *HaLevi* Halshtok of nearby Ostrovtsa. Rav Leibush was succeeded by his oldest son, Rav Avrohom Shlomo, who in turn was followed by his son, Rav Moshe Yechiel *HaLevi* Epstein (the *Aish Dos* of Oztrov, 1890–1971). Save for its 350-year-old cemetery, nothing remains today of the town of Oztrov. [*Hamodia* says 1914], (5688/1928);

* **Dr. Moshe Wallach**, founder of *Shaarei Tzedek* hospital, (5717/1957).

* **8th of Nissan ~ Begins Wednesday Night (Apr 1st)**

* **Rav Eliyohu** *ben* Binyomin Wolf Shapiro MiPrague, the *Eliyohu Rabba* on *Shulchon Aruch*, and *Eliya Zuta* on the *Levush* to *Orach Chaim*. He was a *talmid* of the *Mogen Avrohom* in his youth, (5420–5472/1660–1712);

* **Rav Eliyohu HaKodosh** of York, *Rabbeinu Yom Tov*, and several other British *Tosafists*, who perished at Clifford's Tower, during the Crusades. This is where the *Cherem* of York, forbidding Jews from ever sleeping in the City of York overnight, started, (4950/1190);

* **Rav Mordechai** *ben* Rav Dov Ber Shapira of Neshchiz (1740–1800). Descended from the *Maharal* of Prague and Don Yitzchok Abarbanel, Rav Mordechai was a *talmid* of Rav Yechiel Michel of Zlotchov. His sayings were collected in *Rishpei Eish*. He was succeeded by his son, Rav Yitzchok of Neshchiz, (5560/1800);

* **Rav Yechiel Michel** *ben* Rav Aharon Tukachinsky (Tikochinsky), *Rosh Yeshiva* of *Eitz Chaim* in Yerushalayim (1872 [or 1874]–1955). He authored many *seforim* relating the *halachic* observance in the Land and State of Israel (including *Sefer Eretz Yisrael*, *Sefer HaShemita*, *Ir HaKodesh V'HaMikdosh*, and others). He authored *Gesher HaChaim* on the laws of mourning, [also listed under the 25th of *Teves*], (5715/1955).

* **9th of Nissan ~ Begins Thursday Night (Apr 2nd)**

* **Rav Yosef Yoska** (*Yozfe*) *ben* Rav Pinchus Han Norlingen, *mechaber* of *Yosef Ometz*, (5397/1637);

* **Rav Yaakov Tzvi Yalish** (*Yolles*) of Dinov, the *Melo HaRo'im* {*Malei Roim*} (1778–1825). He was born in Premeshyl, but moved in with his grandfather, the *Rav* of Mezhibuzh, after his mother passed away at an early age. He was a *Chassid* of the *Chozeh* of Lublin, and also authored *Kol Yaakov* (on *Torah* and *Nach*). Dinov is a town 175 miles SSE of Warsaw, in the Lvov district. Jews are first noted in 1552. The Dinov *Chassidic* dynasty was started by Rav Tzvi Elimelech Shapira. By 1880, the Jewish population stood at 1,241 (total 2,784). Most of the Jews left Dynów for Czechoslovakia, Hungary and Austria at the outbreak of World War I, returning four years later to find the town virtually destroyed. On September 15, 1939, an SS unit arrived and rounded up three hundred men and shot them in the forest. The Great

Synagogue was burned to the ground on the same day. The rest of the Jews were expelled to Soviet-held territory. Some 200–250 survived the war, most in the Soviet Union. Rav Yaakov Tzvi served as *Rav* in Dinov, and later of two other cities, but decided to devote himself to full-time learning and left *Rabbonus*. He also authored *Bais Va'ad LaChachomim* on the history of the *Tano'im* and *Amoro'im*, *Emes Le'Yaakov* on *Torah*, *Chinuch Bais Yehuda* (named for his grandfather) on *Chanuka*, *Parshas Derochim Zuta*, and his most famous sefer, *Melo HaRo'im*, (5585/1825);

- * **Rav Aryeh Leib** ben Rav Binyomin Benish Levin, the *Tzaddik* from Yerushalayim, *Mashgiach*, *Yeshiva Eitz Chaim* (1885–1969). Immigrated to *Eretz Yisrael* in 1905, (5729/1969);
- * **Rav Chaim Meir Hager**, the *Imrei Chaim* (1887–1972). Son of Rav Yisrael of Vizhnitz, he became the son-in-law of Rav Zev of Rachmistrivka. In 1910, he became *Rav* of Wilhovitz. After World War II, he moved to *Eretz Yisrael* and established Kiryat Vizhnitz in Bnei Brak, where he rebuilt *Chassidus Vizhnitz* as *Rebbe* for thirty-five years, (5732/1972).

❁ HILLULA DE'TZADDIKA ❁

WHAT'S BEHIND YAHRZEIT MEANINGS & CUSTOMS

The *Maharil*, in *Hilchos Taanis*, teaches us that the reason why there is a custom to visit the *Bais hachaim* on a fast is because “this place is the resting place of the *Tzaddikim* and is therefore sanctified, pure and holy and our tefillos are more readily heard, accepted and answered when *davened* on holy ground. When you *daven* there, do not make requests of the dead who are buried there; rather ask *Hashem* to answer you mercifully in their merit. Then circle around the graves and donate charity before reciting tefillos.”

בית הקברות הוא מקום מנוחת הצדיקים ומתוך כך הוא מקום קדוש וטהור
התפילה נתקבלה שם יותר, אך אל ישים מגמתו נגד המתים, אך יבקש מהשיי"ת
שיתן עליו רחמים בזכות הצדיקים שוכני עפר, ויקיף הקברות, ויתן צדקה קודם
שיאמר התחינות.

The *Zohar* in *VaYeira* page 71 teaches us that if we suffer any calamity or tragedy we have the custom to go and daven at the kevorim of *Tzaddikim*. The reason for this is that we approach them with fasting, remorse and repentance, and we have in mind that the departed souls ask and *daven* for us before *Hashem* on High, as opposed to the prohibition against speaking to the dead which is an idolatrous practice where the idol worshippers sought out the impure dead souls and bodies using sorcery and witchcraft. Instead, beseech our *Tzaddikim* who, in *gan eden*, are truly alive, and ask through *tefilla* and fasting and *teshuva* alone.

❁ GEDOLIM BE'MASAYHEM ❁

STORIES & ANECDOTES

Rav Avrohom Yehoshua Heschel of Apt, 5th of Nissan

The Ohev Yisrael

How the Ohev Yisrael Became a Talmid of the Noam Elimelech

In the city of Zavanitz there were smugglers who would smuggle goods without paying the levied taxes, and there was also rampant desecration of the *Shabbos*. The Apter *Rav*, Rav Avrohom Yehoshua Heschel, was greatly upset by their behavior and sharply rebuked them.

Rav Shmelke, the son of Rav Moshe Leib of Sassov, wished to travel and visit the Apter, but since he hailed from Zavanitz he was worried that the Apter would ask him where he was from and, upon hearing his answer, would not let him even cross his threshold!

His friends advised him to completely ignore any questions about where he was from and simply to introduce himself as Rav Moshe Leib Sassover's son. And so it was that when the *shamash* asked him who he was, he told him that he was the son of the Sassover. When the Apter heard this, he ran over to Rav Shmelke and greeted him warmly. Shaking his hand with both hands, he lit candles in his honor, donned finer clothes in his honor and seated him in a special chair reserved for honored guests, shrugging off all protests, saying, "Why, but you are my *Rebbe's* son!"

When Rav Shmelke was thus seated, the Apter *Rav* told him, "Let me tell you a story about when I was the *Rav* of Kolbesov. I was a young man back then, an *avreich*, and I lived in the house set aside for the *Rav*. Now, this house was very large and my small family occupied only one wing. The winters were freezing and my salary was barely enough to feed us – and certainly not enough to squander on

heating such a large home. So, although it was furnished, we lived in only one wing.

"I sat and learned *lishma*, sincerely, for the sake of Heaven, and I had plenty of free time since it was a small city with few affairs that needed my attention or intervention. I often studied together with my son and while we were immersed in our studies *lishma*, nothing disturbed us. We were not *Chassidim*, and since our primary *avoda* was *Torah* study we even looked upon their ways with disdain and considered ourselves *misnagdim*, or opponents to *Chassidus*.

"One day two anonymous travelers passed by and knocked at my window, asking if I had room for lodgers and guests. 'Why, yes,' I answered, 'the entire second wing is at your disposal.' They unloaded their luggage and made themselves at home. I noticed that they seemed like holy individuals and whatever conversations they had among themselves always sounded lofty. They spoke of things pertaining to *Avodas Hashem*, yet I was too busy with my studies to take their "idle chatter" seriously. I thought that my *derech* (path) was correct and shrugged them off.

"They were my guests for some three days, and on the third day, as they prepared to continue on their way, they came to take their customary leave of me. One of them began to engage me in conversation and to tell me some story. I was greatly troubled, since they were detracting from my learning and from my sincere *Torah* study, yet it would have been rude and ill-mannered for me to interrupt him – so I listened as politely as I could. When he had finished the first story he

began to tell me another one! At this point, my hair stood on end, I was so disturbed at this waste of my precious time. When he finished, the other guest began to tell me a tale as well and the pain I felt was death itself! Finally, they finished the third story and went on their way.

“Some three months passed and I found that I understood the meaning of the first story and that I had needed it. Some three more months passed and I found that I understood the need I had for the second story – and three months later for the third story. I was shocked to see how they were able to see what I would need and what would befall me over the course of that entire year. I understood that this must be through *ruach hakodesh* and I hoped that *Hashem* would grant me another opportunity to reunite with these two holy individuals. Two years later, I looked out of the window and saw them both traveling in their carriage past my window. I could not miss such an opportunity! I ran outside to catch them and draw their attention. I was in such a rush that I did not dress myself in my coat or my *spodik* (the fur hat worn by important personages such as the town *Rav*) and I ran in my shirt after their coach, chasing it across town.

“When I finally caught up with them near the inn, I asked them, in between catching my breath, as to their destination. ‘We are headed to Lizhensk, to the Rebbe Reb Elimelech,’ they explained.

“May I join you?’ I asked. They

agreed, on the condition that I go to the market while they *davened* and get some provisions for the journey such as some rolls, bagels and butter. I completely forgot myself, town *Rav* or not, and in just my shirt I went and bought the bread and the butter. When I returned, they had finished their *tefillos* and told me to hurry and get ready. I quickly ran home, got dressed, grabbed my *tallis* and *tefillin* and jumped into their carriage.

“‘We are taking you to the Rebbe Elimelech,’ they explained, ‘since we can tell that your soul’s root is bound to his.’ And so they did. The Rebbe Elimelech became my mentor and I became a *talmid*.

Those two holy *Tzaddikim* were your father, Rav Moshe Leib Sassover, and Rav Levi Yitzchok of Berditchev.”

Afterward, Rav Moshe Leib would often say that he should get *shidduch gelt* – a broker’s fee for making the match between the Apter and the Rebbe Elimelech. To this the Berditchever would respond, “And I should get double your fee, since I also brought the Rebbe Reb Elimelech and the Rebbe Reb Zusha to the *Maggid* of Mezritch!”

(*Kisvei Rav Yoshe* #11 p116; *Devorim Areivim* II #2, pages 53–54)

The Writings Left Over from the Tzaddik

Rav Meshulam Zisha of Zinkov, grandson of the Apter *Rav*, related a story

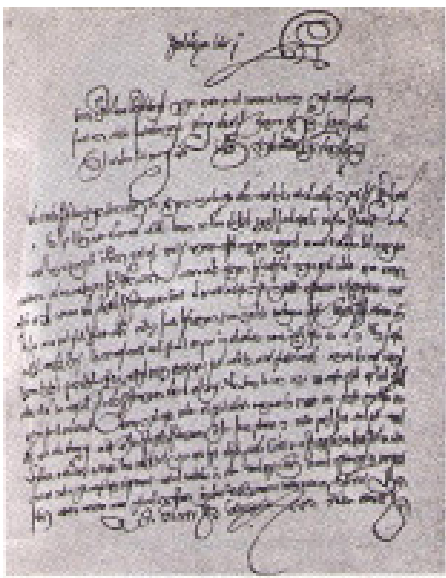
he had heard from his father, Rav Yitzchok Meir of Zinkov, about Rav Levi Yitzchok of Berditchev. Once the Berditchever was visiting the Apter Rav in Kolbosov, and he asked to see some of the Apter Rav's writings on the *parsha*. The Apter Rav happily lent them to Rav Levi Yitzchok. Rav Levi Yitzchok was so immersed in his *Avodas Hashem* that he completely forgot to return the writings to the Apter Rav. After Rav Levi Yitzchok passed on, these writings were found among his own writings, and the publishers thought that these belonged to Rav Levi Yitzchok as well, and they published them mistakenly in his name.

As told by Rav Shlomo Carlebach

One ordinary night, the Apter Rav made a feast. When the holy Apter makes a feast it is okay with everybody, but the *Chassidim* wanted to know why he was making a feast that particular night. This is the story he told:

Somewhere, somewhere, lived a very wealthy Jew. As wealthy as he was, he spent half his fortune to buy a cup for Eliyohu *HaNovi*. At the *Seder* on *Pesach* night you need a special cup for Eliyohu. You put it on the table and you believe that he is coming to drink from it. So this man put his heart and soul and half his fortune into buying a cup for Eliyohu *HaNovi*.

Then the saddest thing happened. Suddenly he became very poor, he lost everything, but G-d forbid, he would never sell the cup of Eliyohu *HaNovi*. When it came to two days before *Pesach* and he didn't have enough money to buy *matza* – he had nothing – he said to his wife, “I’m sorry to tell you, we have to sell the cup of Eliyohu *HaNovi*. It’s very good to have a cup for Eliyohu if you have a *Seder*, but if you don’t even have a *Seder*, what good is the whole thing?” His wife refused; she would not let him sell the cup of Eliyohu *HaNovi*. They had a little fight, and by *Erev Pesach* morning he was very upset with her.

“What do you mean you are not selling the cup? You don’t even have *matza!*” She still refused to sell the cup. He was very angry with her. “I’m going to the *Bais Medrash*,” he said. “We don’t have anything to eat at home and I have nothing to do, so I might as well be studying.”

He had just left when a very wealthy man knocked on the door and asked if this was the home of the very great and learned scholar so-and-so. She told him it was. “I have come from a very far country. I heard of your husband and I would like to be at the *Seder* with you.”

The woman said, “I would very much like to invite you to the *Seder*, but we have nothing to eat.”

“Oh, that’s no problem,” he says, “I’m a very wealthy man. Here is money. Do me a favor, buy food for the whole week because I want to spend *Pesach* with you.”

He left her a sack of gold pieces, asked when she was beginning the *Seder*, and promised to be back on time. So the woman prepared a beautiful *Seder*. The poor husband came home very late. He was sure there would be no *Yom Tov* candles and no *matza* in his house. What a surprise when he came in and found a great feast! She said, "We can't start the *Seder* yet, because we have to wait for the rich man," and she told him the whole story. They were waiting, waiting, waiting. He didn't show up.

Finally, it was twenty minutes before midnight. You have to eat *matza* before midnight, so they ate fast, rattled off the *Seder*, and had a feast, but they were really sad that their guest hadn't shown up. Then, when the time came for the man to open the door for Eliyohu *HaNovi*, he wanted to get up, but suddenly he couldn't keep himself from falling asleep. The door opened and Eliyohu *HaNovi* came in – the rich man. He said to the woman, "Thank you so much. I am so glad you didn't sell my cup." He blessed her with the greatest blessings in the world. When he walked out the husband woke up again.

"What's happening? I don't know why I fell asleep."

She told him the whole story of why he fell asleep. "You didn't get to see Eliyohu *HaNovi* because you wanted to sell his cup, but I was so strong that, thank G-d, I didn't sell the cup, so he spoke to me."

Finally, this little *Yiddele* passed away and he came up to Heaven. He really deserved Heaven and he was just about to slip through the door when Eliyohu *HaNovi* came along and said, "Not while I'm around, brother." This is a very deep story.

Deep down, Eliyohu probably realized the man didn't really believe in Eliyohu *HaNovi*, he didn't really believe in miracles. So what are you doing in Heaven?

So Eliyohu *HaNovi* blocked his way.

What could he do? He didn't deserve *Gehinnom*, so he wasn't going to *Gehinnom*, but he couldn't get into Heaven either. He just sat by the gate. Four years later, his wife came, and Eliyohu *HaNovi* came to greet her with all the *Tzaddikim*, and all the holy people. They wanted to take her into *Gan Eden* right away, but she was a faithful woman and she wanted to know where her husband was. They told her Eliyohu *HaNovi* wouldn't let him in yet; he wasn't ready for Heaven. She said, "If my husband isn't going in, neither am I." So they were both sitting at the gates of Heaven.

The holy Apter said, "Yesterday, Eliyohu *HaNovi* came to see me. I told him, "Eliyohu, really, cut it out. How long are you going to make them sit like that by the gates of Heaven? Let them in already!" So Eliyohu promised me last night that he would let them in today. So tonight I am making a feast in their honor, to greet them in Heaven."

It was in Mezhibuzh, on the night of the fifth of *Nissan*, ten days before *Pesach*, 1829, that Rav Avrohom Yehoshua Heschel, the *Ohev Yisrael* of Apt, departed this world. On the very same night, in the holy city of Teverya, on the shore of the Kinneret (Sea of Galilee, *Eretz Yisrael*), people heard a knocking on the windows of *Kollel Vohlin*, one of the organizations responsible for the fair distribution of funds in support of the struggling religious Jews from Europe in *Eretz Yisrael*. Inside was the caretaker, alone, the one who held the keys to the gates of the cemetery. The voice from outside said, "Go outside and follow the bier of the *Rav* of Apt!"

He ventured outside and was chilled by terror, for the bier was being followed by a grim retinue of myriad human forms from the Other World. One of these followers intimated to him that this was the funeral procession of the *Tzaddik* of Apt;

he had passed away in Mezhibuzh, and *malochim* had borne his coffin for entombment in the soil of the Holy Land.

The beadle repeated his story in the morning. People refused to believe him, until on the suggestion of an elderly sage they went together to the cemetery, and there they found a newly-covered grave.

Letters from Apt later confirmed that the *Tzaddik* had indeed passed away on that very day. Before his passing, he had cried out to Heaven in bitter protest over the length of the exile. Why was the *Moshiach* tarrying so long? And in his heartache he had wept and said, "Before Rav Levi Yitzchok of Berdichev left this world he promised that he would not rest, nor allow the *Tzaddikim* in the World of Truth to rest, until their insistent pleas would bring about the Messianic Redemption. But when he arrived there, the saintly souls in the Garden of Eden found spiritual delight in his company, and ascended with him to the palaces of supernal bliss – until he forgot his own promise. But I will not forget!"

When Rav Chaim Elozor of Munkatsch visited the holy sites in the Land in 1930, he asked about among the oldest citizens of Teverya as to whether any of them knew where the Apter *Rav* was buried. They led him to a certain stone slab in the old cemetery that their hoary elders, who were now in the World of Truth, had shown them – the place where the *Ohev Yisrael* had been brought to rest.

[Source: Adapted by Yerachmiel Tilles from the rendition in *A Treasury of Chassidic Tales* (ArtScroll), as translated by our esteemed colleague, Uri Kaploun, from *Sipurei Chassidim* by Rav S. Y. Zevin.]

Once, *tzedoka* collectors came to the home of the holy *Rav* of Apt, the *Ohev Yisrael*, on the day before *Pesach*, to collect *matzos* for the needy. The *Rebbetzin* was busy preparing for *Yom Tov*, and others

went to provide *matzos* for the collectors. In the bustle, they mistakenly took the *shemura matza* that had been baked on the day before *Pesach* for the *Rav* and were placed under a special cloth, and gave them to the collectors, who took them before the *Rebbetzin* came into the room.

When the *Rebbetzin* entered the room, she saw that the *shemura matza* was not there. She investigated, and learned that they had been given to the *tzedoka* collectors. She quaked, and her heart was struck in her chest; she did not know what to do. She feared telling her holy husband about this. She decided to take regular *matza*, which she placed beneath the cloth in place of the others, and she pretended to know nothing of what had happened. The holy *Rav* conducted the *Seder* with the plain *matza*.

After *Pesach*, a couple came before the *Rav* to divorce. The *Rav* asked the husband, "Why do you wish to divorce your wife?"

The husband replied that this wife did not want to cook for *Pesach* in implements which had not been used for soaked *matza* (*gebrochts*).

The *Rav* instructed to call for his *Rebbetzin*. He told her, "Tell me the truth: what sort of *matzos* were placed before me for the *Seder*?"

The *Rebbetzin* was silent, afraid to say.

He asked again, "Please tell, and do not fear."

The *Rebbetzin* answered, "Normal *matzos*." And she told what had happened.

The *Rav* told the husband, "See, my son. I ate normal *matza* on the first night of *Pesach*, pretending that I did not know

and was not aware so that I would not come to anger, or, G-d forbid, to a quarrel. And you want to divorce your wife over soaked *matza*?"

The *Rav* made peace between them, and they left.

Rav Aharon Roth, 6th of Nissan

Mechaber of Shomer Emunim

Rav Ahrele Roth, founder of *Chassidus Shomrei Emunim*, came to *Yerushalayim* in 1925. He was known for his fervent and emotional style of *tefilla* and worship. In Satmar, Hungary, at the time, he was viewed as being inordinately intense, and became somewhat of a curiosity. Such was his manner of conducting himself that the *talmidim* from the Satmar *Yeshiva* were banned from visiting or even laying eyes on him. It is said that he often had to change his shirt up to three times during *Shabbos*-morning *tefillos*. He often stretched out the *davening* to four or five hours, such was his intensity. [I have read that he instituted the practice that all the *shuls* in Europe in which his *Chassidim* *davened* were forbidden to light the fires in the warming ovens during the cold winter days. He instructed that his *Chassidim's* *tefillos* should be sufficient to warm them up and keep them from freezing. They say that the windows of such *shuls* glistened with condensation due to the intense heat generated inside them despite the lack of ovens to heat them!] When he moved to *Yerushalayim* in 1925 he had decided to become a *sofer* (a scribe), but his teacher quickly realized that this was no ordinary human being and, soon after, Rav Ahrele Roth founded *Shomrei Emunim*.

On one occasion at a *simcha*, the *Rebbe* was dancing fervently in the middle of a circle. Amidst his ecstasy he opened his eyes, and noticed a man with a disturbed

face, perhaps a *Misnagged* (opponent of *Chassidim*), looking on with contempt. Rav Ahrele broke the circle, took the man by the hand, and began to dance. A circle, once again, formed around, and Rav Ahrele looked up into the man's eyes. The man was shaken by this look, and almost lost his equilibrium. But just then he began to feel the *niggun* resonate. As the dancing became more intense, this seemingly unhappy fellow was visibly transformed, and by now he had lost his self-consciousness. Still dancing with Rav Ahrele, hand in hand, he felt as if he were soaring. Never before had he conceived of such ecstasy. Rav Ahrele knew well that the view from inside the circle is much different from the view on the outside. The man never looked back. He became a devoted *Chassid* of the *Rebbe*. Such was Rav Ahrele's intensity and influence.

Rav Avrohom Meir Ziswein was a *Chassid* and follower of Rav Tzvi Elimelech Spira of Bluzhov. When the Bluzhover moved to Pest, Rav Avrohom Meir heard of a certain special *bochur*, a young man who outshone all his peers in the *Yeshiva* in Weitzin; this young man's true *yiras shomayim* (fear of Heaven), sterling character and fiery *avoda* drew Rav Avrohom Meir to seek to bring him under the wings and guidance of the Bluzhover

who was to become his *Rebbe*. The young man was none other than Rav Aharon Roth.

Once, Rav Avrohom Meir recounted his initial impressions of the young, budding *Tzaddik*:

Believe me, when I first met Rav Ahrele in Weitzin, I was sure that in no time he would grow to be a leader of no less than a thousand *Chassidim* and that one day I would have to wait in line by the door to gain an audience with him and speak my mind. However, this was not to be, for this sterling *Tzaddik* had no wish whatsoever to become a well-known and famed *Rebbe*; instead, he loathed and hated the *Rabbonus* and the limelight. He shirked from fame and renown and pushed away the masses. Instead he sought to light a flame in the hearts of *Yidden*, to ignite the spark of the *pintele yid*, fill them with awe and fear of Heaven, true faith and strong, pure *emuna*, and a desire and passion for serving the Almighty Creator! His primary work was to gather around coarse, simple Jews with broken hearts, and to uplift them and aid them to grow and expand till they became precious vessels serving *Hashem* with no ulterior motives. He did not want any *sheine yidden*, accomplished Jews, scholars and good characters who had already reached any level of devotion and did not need him to raise and uplift them. For such *Chassidim* he had no desire at all.

Once, one of the fine, *sheine Yidden* of *Yerushalayim* approached Rav Ahrele in

my presence and said to him, “Rav Ahrele, begin your *tefillos* on *Shabbos* just one hour earlier at seven thirty in the morning and I will bring you two hundred accomplished *yungeleit* to *daven* with you!”

“Listen,” explained Rav Ahrele, “I cannot possibly fulfill your request. We finish our *tisch* late – after *chatzos* – and we must wake on *Shabbos* later than during the week so that we have properly rested for our devotions. Then there are *hachonos*, spiritual preparations and the *mikve* and it all takes time; I cannot possibly begin one hour earlier.”

When the latter had departed, Rav Ahrele turned to us and said, “I didn’t really tell him the entire truth. All the excuses I made are true indeed; however, the real *emes* is that I do not wish to begin my *davening* one hour earlier precisely because it would attract them. I start *davening* one hour later so that those two hundred *yungeleit* should not come to me! I don’t look for finished, accomplished *sheine yidden*, especially those who have a hard time listening to what I say. They cannot humble and subjugate themselves – I have nothing to do with such Jews! I search specifically for a *golem* – a shapeless mass that I can fashion with my own hands into a form that can serve *Hashem* – these I can transform into shining *yungeleit* who accept my words with truth and humility.” That was the way of the *Shomer Emunim*.

Rav Yitzchok of Drovitch, 7th of Nissan

A Talmid of the Ba'al Shem Tov

From my new upcoming book on *Simcha*:
What *Simcha* Can Accomplish

A wedding procession once passed by the home of the Rebbe Reb Zusha. Upon hearing the music and seeing the

procession, the Rebbe Reb Zusha went outside and began to dance and make merry before the groom and bride. When he had finished and come home, the members of his household berated the *Tzaddik* that it was dishonorable for an

elderly *Rebbe* such as himself to go out and dance in the streets.

“Let me tell you a story,” answered the Rebbe Reb Zusha, (and he spoke of himself humbly, in the third person as was his custom): “In Zusha’s youth, Zusha was a *talmid* of the Zlotschover *Maggid*. Once, during our studies together, the *Maggid* grew impatient with Zusha and he yelled at Zusha. Afterward, he regretted this and asked Zusha to forgive him. ‘Of course *Rebbe*, I forgive you,’ was Zusha’s reply. Then again before Zusha lay down to sleep, again the *Maggid* showed up and asked forgiveness. ‘Yes, yes, *Rebbe* – I forgive you!’ was Zusha’s reply again.

“Then, as I lay down in bed before sleep had overcome me, his saintly father, Rav Yitzchok of Drovitch, may his memory be a blessing, appeared to me. Rav Yitzchok turned to me and said, ‘I left one son, just one precious son in this world before I died, and you wish to destroy him all because he insulted and yelled at you?!’ he accused.

“*Rebbe*,’ I entreated him, ‘Zusha has already forgiven him twice with all my heart and soul!’

“Humph, you call that forgiveness?’ Rav Yitzchok challenged me back. ‘Come with me and I will teach how to truly forgive someone completely.’

“And so I got out of bed, dressed and followed Rav Yitzchok as he led me toward the bathhouse. When we got there, Rav Yitzchok commanded Zusha to disrobe and enter the waters of the *mikve* and submerge and immerse myself completely three times under the waters, and with each submersion to recite wholeheartedly that I forgave his son, the Zlotschover *Maggid*. Zusha did so.

“When I finished, I saw that Rav Yitzchok’s face glowed and shone brightly with a blinding other-worldly light. I asked him what the source of such a shining countenance was, and he taught Zusha that

he merited such a shining light because he was careful and diligent in fulfilling the three rules of Rav Nechunia *ben HaKaneh* (mentioned in *Megilla* 28a):

1. I never honored myself through my fellow’s shame.

2. I never went to bed before having forgiven anyone who had caused me any pain.

3. I was easy-going with my money for charitable causes.

“Furthermore,’ added Rav Yitzchok, ‘you should know that whatever I achieved through diligence in fulfilling these three rules, can also be achieved through *Simcha* – joy.’

“Therefore,” concluded the Rebbe Reb Zusha, “when I saw the wedding procession and the opportunity to rejoice, I ran outside to dance and grasp the opportunity to rejoice in *Simcha shel mitzva!*” (*Sippurei Chassidim*).

A Revealing P’sak Din

The *Imrei Chaim* of Vizhnitz used to relate how once Rav Yitzchok of Hamburg sat together with Rav Yitzchok of Drovitch to *pasken* (rule over) a matter of Jewish law.

The case before them involved a wealthy merchant from Brode who had passed away suddenly, leaving no will. Another merchant claimed that the dearly departed owed him a loan that had never been repaid and that the orphans should pay him from their inheritance.

Rav Itzikel Hamburger ordered the orphans to swear the traditional oath that their father had not left any instructions regarding such a debt and that they were then exempt by *halocha* to pay it.

Rav Yitzchok of Drovitch, however, said, “My esteemed colleague – the *halocha* is on your side. What should I do, though – how can I agree when I see the soul of the

departed standing right here and he confesses that he does indeed owe the money?”

“Sorry, the *Torah* is not in Heaven,” insisted Rav Itzikel Hamburger. “We must rule according to the *halocha*. Besides, you say you see him, but I don’t.”

To which Rav Yitzchok of Drovitch replied, “Nu.” At that moment, Rav Itzikel

Hamburger’s eyes and ears were opened, and when he too heard the words of the *meis* (dead person), he fainted! When he was revived, he turned to his colleague and stated, “Nonetheless, the *Din Torah* is with the side of the orphans.” He wrote up the judgment, to which Rav Yitzchok of Drovitch affixed his signature, and the orphans were sent on their way.

Rav Mordechai Neshchizer, 8th of Nissan

Rav Mordechai of Slonim used to tell how Rav Mottele Neshchizer boasted that had he inherited his *Rebbe*, Rav Michele Zlotschover’s cup and table, he would have had the power even to resurrect the dead!

Once, when Rav Mottele was in fact staying in Zlotschov, a certain young girl took ill. As she took a turn for the worse, the doctors feared for her life and her family dispatched someone to seek the *Tzaddik*’s aid. Rav Michele Zlotschover’s widow approached Rav Mottele and told him of the young bride-to-be, who was just betrothed, who now lay in her sickbed at death’s door!

“Please,” she beseeched the *Tzaddik*, “I have heard rumors that you said if you had my husband’s cup and table you could even revive the dead; please use them to save this girl before she joins them and leaves this world!”

Rav Mottele took a knife, scraped some wood off the Zlotschover’s table and mixed it with coffee in his *Rebbe*’s former cup, instructing that the girl drink the concoction.

Miraculously, she was healed!

To be said on Gimmel Nissan, the day of Zevulun’s Nosi

The Holy Snuffbox

The *Imrei Chaim* of Vizhnitz inherited Rav Mottele Neshchizer’s snuffbox from his holy father, the *Ahavas Yisrael* of Vizhnitz. The *Imrei Chaim* used to leave it on his *shtender* and from time to time he would take from the snuff inside it. He related that the *Ahavas Yisrael* used to grasp the holy snuffbox during the recitation of *Malchiyos*, *Zichronos* and *Shoforos* on *Rosh HaShana* and would retell the following tale of how his father and their relatives fled Vizhnitz during the First World War:

“My holy father, the *Ahavas Yisrael*, had Rav Mottele Neshchizer’s snuffbox in his pocket when the wicked Cossacks stopped them and accosted my family, searching them in order to steal any valuables. One of the Cossacks desired the snuffbox, but as soon as he put his soiled hands on it, he began to shake and tremble, and he quickly threw it aside as if it had burned him! My holy father picked it up and took it back. The truth is, said the *Imrei Chaim*, that it wasn’t the Cossack who tossed aside the snuffbox – no, no it was the other way around! It was the holy snuffbox that tossed *him* aside!

יהי רצון מלפניך ה' אלוקי ואלוקי אבותי
 שיהיו מזונותי ופרנסתי ופרנסת אנשי ביתי
 עם מזונות אנשי כל עמך בית ישראל,
 מוכתרים ומאומתים ומצדיקים בידיך.
 ואל תצריכני לידי מתנת בשר ודם ולא לידי הלואתם,
 אלא לידך המלאה והרחבה. עיני כל אליך ישברו,
 ואתה נותן להם את אכלם בעתו. פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון.
 יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך, ה' צורי וגואלי.

אֵתָהּ הוּא ה' הָאֱלֹקִים הֵזֵן וּמְפָרֵס וּמְכַלְכֵּל
 מְקַרְנֵי רְאֵמִים עַד בְּיַצי כְּנִים
 הִטְרִיפְנֵי לֶחֶם חֲקִי וְהִמְצֵא לִי וּלְכָל בְּנֵי בֵיתִי
 מְזוֹנוֹתַי קוֹדֵם שְׁאֲצַטְרֹךְ לָהֶם בְּנַחַת וְלֹא בְצַעַר בְּהִתֵּר וְלֹא בְאִסּוּר
 בְּכַבוֹד וְלֹא בְבִזְיוֹן לְחַיִּים וּלְשִׁלוֹם מְשֻׁפַּע בְּרָכָה וְהַצְלָחָה
 מְשֻׁפַּע בְּרָכָה עֲלֵיוֹנָה כְּדֵי שְׁאוּכַל לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ
 וְלַעֲסוֹק בְּתוֹרָתְךָ וְלִקְיָם מְצוֹתֶיךָ וְאֵל תְּצַרִיכְנִי לִיְדֵי מִתְנַת בְּשָׂר וְדָם
 וְיִקְיָם בִּי מְקַרָּא שְׁפִתוֹנֵי פוֹתַח אֶת יָדְךָ וּמְשֻׁבִיעַ לְכָל חַי רְצוֹן:

It is known that the day of the 3rd of Nisan is *mesugol* for *parnossa*. The source for this is *Sefer Chaim V'Sholom (Vayeitzei)*, from the *Munkatcher Rav* (the *Minchas Elozor*) who says he heard from Rav Yechezkel Shraga of Shiniva (*Divrei Yechezkel*) that the day of the 3rd of Nisan, when the *Nosi* of Zevulun is read, is *mesugol* for *parnossa* and *ashirus*. This sounds like any one of the other numerous *segulos* for *parnossa*. That's why I think it's a disservice to tell anyone this without also telling him what it says before that on the very same page.

He starts off the page by explaining that *ולזבולן אמר שמח זבולן בצאתך* means that through Zevulun's *הוצאות* (hinted by *בצאתך*) for *Torah* (his giving money to Yissochor so he can learn *Torah*) the *Torah* is his reward, but Zevulun will also be happy (*שמח*) in this world immediately since he needs to make more money in order to support *Talmidei Chachomim*. This seems to be the lesson we should take out of it. By supporting people who learn *Torah* – everyone according to his means – we can be worthy of getting *parnossa*. This should get those people who speak disparagingly of *Talmidei Chachomim* who are supported to stop speaking thus, as really the *Talmidei Chachomim* are doing the giver a favor.

ולזבולן אמר שמח זבולן is equal to *באמת*, hinting at dealing honestly. *שמח זבולן* is also *meramez* to *simcha* being *mesugol* for *parnossa*. Rav Nosson Breslover once told someone with financial troubles that *simcha* is *mesugol* for *parnossa*. The man replied that it was difficult to be happy in his present situation. Rav Nosson responded, "But what won't a person do for *parnossa*?" (The same story is told over with the *Yismach Yisroel* of Alexander.) Rav Mendel Riminover says a *remez* to *simcha* being *mesugol* for *parnossa* is the last letters of *ידך* and *פותח את ידך* are the same and they are a Name connected to *parnossa*. The first letters of *ולזבולן אמר שמח זבולן* are equal to the first letters of *שמח זבולן*. This is also *meramez* in the *Mishna*: איזה הוא עשיר השמח בחלקו – השמח בחלקו? עשיר הוא. How does one become an עשיר? – by being happy with one's lot.

פרשת המון reminds us of המון equals זבולן.

Lea said regarding זבול that Hashem had given her a טוב זבד. *Rashi* says that this means as *Onkelos* translates it, חלק טב – “a good portion”. The *gematria* of זבד is equal to הצלחה. The word זבול in “ש” is עשפכט, equal to 479 – the *gematria* of בזעת, as in בזעת אפיק תאכל לחם. The last letters of בזעת אפיק equal לחם. This *pasuk* teaches us that although there are people who seem to amass great wealth without breaking a sweat, the *pasuk* is teaching that if one thinks בזעת אפיק, meaning one’s own efforts are what makes – as the *pasuk* says: ואמרת בלבבך כחי ועצם ידי, then no matter how much one may have, it will never be enough (as *Chazal* teach that if one has a hundred he wants two hundred). Then despite all you may have, תאכל לחם, it seems like you only have bread. The *gematria* of בזעת with the *kollel* is equal to the last letters of ואמרת בלבבך כחי ועצם ידי. The *posuk* then says: עד שובך אל האדמה כי מומנה לקחת כי עפר אתה ואל עפר תשוב – which can be read as: until he does *teshuva* and realizes that he is just dust and powerless, as *Avrohom Avinu* said: ואנכי עפר ואפר – “I am but dust and ashes”. When someone comes to the realization that every single great idea and every single penny comes only from *Hashem*, (as is hidden in the *pesukim*, אפיק is equal to אלפי, which alludes to *Hashem* who is One and the אלופו של עולם and the first letters of כחי ועצם equal twenty-six, *Hashem’s* Name) then even if he only has bread, he feels like he has everything, as the *Mishna* says: איזה הוא עשיר השמח בחלקו. *Hashem* is saying אפיק, meaning “(by the sweat of) your face”. When you take the ך off to make it אפי which would be referring to *Hashem*, then you have the first letters of פותח את ידך – we ask *Hashem* to “open His hand” since we can’t do anything on our own. We can then realize there is only One Who controls everything, as בזעת לחם שמע ישראל ד’ אלקינו ד’ אחד with the *kollel* is equal to אפיק תאכל לחם.

Rashi on the words, בזעת אפיק, says: לאחר שתטריח בו הרבה – “after you toil a lot”. But many toil and barely put food on the table! לאחר שתטריח – “after you toil” can mean two things: 1) After you are done with thinking that your own toil makes *parnossa*. 2) Reading it with a comma, לאחר שתטריח, בו הרבה. After toiling hard by working on your *emuna*, then בו הרבה. This doesn’t mean quantity, rather quality. There will be lots of *shefa*; the money will come from the side of *kedusha*, as opposed to one who thinks he gets money on his own, and has the money coming from the “other side”. A *remez* to this is that בו הרבה is the same *gematria* as טהור.

The *Munkatcher Rav* shows how the name of זבול is equal to ninety-five, which will be equal to the Names of *Hashem* – יקייק אדנ’ – when *Moshiach* comes. After he speaks about the *segula* for *parnossa*, he says that we should understand that *Nisan* is a time of *Geula*. As *Rav Gamliel Rabinovitz* constantly says, we need *parnossa* to live but we should remember that *Hashem* has no house, no wife (we are in *golus*), most of his children don’t know how to say *Shema*. He says that *Hashem* doesn’t even have bread, so to speak, as we say in *korbonos*: אתה קרבני לחמי. He says that besides constantly saying, “Give me, give me,” we should ask *Hashem* to rebuild His house.

We should all remember that the *berocha* of *parnossa* on this day comes from supporting *Talmidei Chachomim*. May we all be *zoche* to have *parnossa berevach* and do good things with it, and may we be *zoche* to realize what we are missing without *Hashem’s* House, so that we can *daven* properly for its rebuilding.

לזכר נשמת אמנו החשובה, נפש יקרה ועדינה
 אשה יראת ה' ובעלת מדות טובות מרת זיסל ז"ל
 בת הרה"ה מו"ה מאיר זאב הכהן כ"ץ ע"ה הי"ד מעיר נירעדהאז יע"א
 ונכדת הרה"ק רבי אהרן צבי טערקלטיוב זי"ע מבריד
 גאלדענבערג אשת הרה"ח מו"ה אברהם חיים ע"ה

Zera Shimshon

Vayikra

The Zera Shimshon, Rav Shimshon Chaim ben Rav Nachmon Michael Nachmani, was born in 5467 (1706/1707) into an illustrious family with great Rabbinical lineage. He studied the revealed and concealed parts of the Torah by the Torah greats of his day.

He served as Rav of Modena, Pisa, Sayna and Rigvov, Italy, and was recognized as a holy and pious individual, as well as a tremendous Torah scholar in all areas of Torah. He passed away on the 6th of Elul 5539 (1779).

His Seforim were named, Toldos Shimshon (The 'Offspring' of Shimshon) on Pirkei Avos and Zera Shimshon (The 'Seed' of Shimshon) on the Parshi'os of the Torah. In his introduction, he explains that since his only son had died during his lifetime, he wrote his Seforim to perpetuate his own memory after his passing.

The following is his passionate request to learn his works.

"I implore of you with ten terms of supplication to choose from my Chiddushim (novella) the piece that finds favor in your eyes, for your learning will sooth my soul etc..."

"This righteousness will stand by you forever – to 'eat' in this world, and be satiated in the next. In this merit, Hashem will repay you with children, health and sustenance.

"...and now my brothers and friends etc. do a true kindness, and with your eyes you will see children and grandchildren surrounding your table, houses filled with all that is good, wealth and honor will not cease from your children..."

לזכר נשמת

רבינו שמשון חיים בן רב נחמן מייכאל זצ"ל
בעל הזרע שמשון זיע"א
ויה"ר שיתקיימו בנו ברכותיו של אותו צדיק

לזכות כל
ישראל בכל
מקום שהם

ויקרא אל משה (א' א')

And Hashem called Moshe (1:1)

The Medrash (Rabba 1:15) says any Talmid Chacham that does not possess wisdom and understanding is less significant than a dead animal. This is seen by the fact that Moshe Rabbeinu, who was the master of all prophets and the father of all the wise people, and even he did not enter the Mishkan until Hashem called him.

The Zera Shimshon asks a number of questions on this Medrash.

1) How can it be that a dead animal can be superior to a human being? All the more so, better than a Talmid Chacham?

2) As well, how is this concept seen from the fact that Moshe Rabbeinu did not enter the Mishkan without being called?

3) Also, how indeed is it possible that a Talmid Chacham does not possess wisdom?

The Zera Shimshon explains this Medrash as follows.

The Gemara (Sanhedrin 92b) says that it is forbidden to have mercy on anyone that does not possess wisdom.

The Maharsha explains this Gemara to mean that a person 'who does not possess wisdom' means someone who thinks that he can survive on his own wisdom and does not need to pray for Hashem's assistance. This is why it is forbidden to have mercy on such a person. Of course, we must have mercy on everyone, especially on someone who is lacking in any way. However, a person who lives, thinking that he is charge and he does not have to come on to Hashem – he lacks wisdom by his own choice and that is why the Gemara says one may not have mercy on him.

For a Talmid Chacham who undoubtedly knows that everything is under Hashem's control, the reason why he would lack wisdom, which the Maharsha explains to mean - he does not pray to Hashem for assistance, is because he relies on his own merits and does not feel that he has to pray for what he needs. Therefore, when the Gemara speaks about a Talmid Chacham who does not have wisdom, it does not literally mean that he does not possess actual wisdom, as explained above.

It is for this reason that the Gemara says that a dead animal is better than a Talmid Chacham without wisdom.

This is based on the explanation of the Iyun Yaakov Gemara (Shabbos 108a) that in reality a dead animal should be allowed to be eaten, however, Hashem forbade it in the Torah so that it can be given to the dogs as a reward for the fact that they heeded Hashem's command not to bark when the Jewish people left Egypt.

Thus, a dead animal shows how Hashem takes care of all his creations, since carcasses are fed to the dogs for the above-mentioned reason. Therefore, the carcass of the dead animal is better than a Talmid Chacham who does not show that he needs to come on to Hashem Who takes care of all of His creations.

Moshe Rabbeinu is a proof to this as well, since he did not rely on his many merits to enter the Mishkan, rather he waited until he was called by Hashem. This shows that no matter how great of a tzaddik a person is, he should not rely on his merits – the opposite of the Talmid Chacham that does not possess 'wisdom', and relies on his merits and doesn't pray for his needs.

לעילוי נשמת דוד בן תמר

Vayikra

March 21st 2020
25th of Adar 5780

844

Paris • Orh 'Haïm Ve Moché

32, rue du Plateau • 75019 Paris • France
Tel: 01 42 08 25 40 • Fax: 01 42 06 00 33
hevratpinto@aol.com

Jérusalem • Pninei David

Rehov Bayit Va Gan 8 • Jérusalem • Israël
Tel: +972 2643 3605 • Fax: +972 2643 3570
p@hpinto.org.il

Ashdod • Orh 'Haïm Ve Moshe

Rehov Ha-Admour Mi-Belz 43 • Ashdod • Israël
Tel: +972 88 566 233 • Fax: +972 88 521 527
orohaim@gmail.com

Ra'anana • Kol 'Haïm

Rehov Ha'ahouza 98 • Ra'anana • Israël
Tel: +972 98 828 078 • Fax: +972 58 792 9003
kolhaim@hpinto.org.il

Hilula

3 - Rabbi Binyamin Ze'ev Tzvi of Zavarish, son of Rabbi Yechiel Michel, the holy Maggid of Zlotshov

4 - Rabbi Ya'akov Tzvi Mecklenberg, author of 'Haketav v'Hakabbalah'

5 - Rabbi Tzvi Elimelech of Blazhov

6 - Rabbi Aharon Roth, author of 'Taharat Hakodesh'

7 - Rabbi Chaim Abulafia, author of 'Etz Chaim'

8 - Rabbi Eliyahu Shapira, the 'Eliyahu Raba'

9 - Rabbi Aryeh Levin, "Rav of the Prisoners"

Weekly Bulletin on the Parshah

Pachad David

Published by Mosdot "Orot Chaim U'Moshe" in Israel

Under the auspices of Moreinu v'Rabbeinu Hagaon Hatzaddik Rabbi David Chananya Pinto, shlita

Son of the tzaddik Rabbi Moshe Ahron Pinto, zt"l, and grandson of the holy tzaddik and miracle-worker Rabbi Chaim Pinto, zy"á

MASKIL LEDAVID

Weekly talk on the Parshah given by Moreinu v'Rabbeinu Hagaon Hatzaddik Rabbi David Chananya Pinto, shlita

Self-sacrifice in Place of Bringing Korbanot

"Speak to the Children of Israel and say to them: When a man among you brings an offering to Hashem: from animals – from the cattle or from the flock shall you bring your offering"

(Vayikra 1:2)

Hashem revealed Himself to Moshe Rabbeinu in the Ohel Mo'ed (Tent of Meeting) and told him to command Bnei Yisrael concerning the offerings, as it says, "When a man among you brings an offering". Seemingly, a person should really be offering his very self as a sacrifice to Hashem.

It seems that the idea behind the animal offerings is that just like an animal is slaughtered and offered up before Hashem, so too a person must prepare himself to be a korban for Hashem. Upon contemplation, we realize that this is not a simple matter since the animal is taken to be slaughtered and offered on the Mizbe'ach even without its compliance and contrary to its inclination. Yet since a human being possesses abilities and desires, it is therefore not possible to force him to sacrifice himself for Hashem.

This being the case, how can one achieve this deep desire to sacrifice oneself, or of oneself, for the sake of our Creator? The Ramban explains this idea, saying that the purpose of the korbanot was to bring a person to contemplate and observe what is being done to the animal, and realize that all this should really have been done to him. Yet since Hashem is merciful, He therefore commanded man to offer an animal in his place so that the animal that is being sacrificed should serve as an atonement for him. When a person sees how the animal is slaughtered and its blood sprinkled on the Mizbe'ach, this will immediately lead him to thoughts of repentance and remorse and he will seek with all his power to appease Hashem so that chalila what was done to the animal should not happen to him.

Since the destruction of the Beit Hamikdash and the cessation of the sacrifices, we have an even stronger obligation to surrender our will to the will of Hashem since we do not have animal offerings that can atone for our sinful ways. Unfortunately, sometimes out of habit, we fulfill a certain mitzvah automatically without inserting any feelings or love for the mitzvah and in this case, the mitzvah does not serve its purpose and does not have the power to bring pleasure to Hashem.

This brings out the lesson that 'A person is led on the path that he wishes to take' and 'One who tries to purify himself is assisted'. When Hashem observes a person's desire to surrender his own needs for His sake and He sees his extreme devotion to his Torah and mitzvah observance, then He bestows his efforts with a special blessing so that he can indeed cleave to the path that he wishes to follow.

We have a custom that when young children begin to learn the Chumash, we start by teaching them the Parsha of Vayikra that deals with the offerings. Why is this? Since the details of the korbanot are complex and intricate, we

would assume that it would more beneficial to begin by teaching them about the creation of the world and the deeds of the Avot and only later on introduce the korbanot. The explanation is that young children have an innocence and purity which slowly disappears over the years. It is due to this innocence that a young child is prepared to almost sacrifice his life for the sake of a small candy. Since young children possess this extreme devotion for things they consider important, the Sages wish to take advantage of that pure innocence to inculcate the youngsters with mesirut nefesh for the sake of Hashem. Just as they show self-sacrifice for a single candy, so too they will be prepared to sanctify Hashem's Name through their actions and show self-sacrifice for the will of Hashem.

There is nothing that arouses a person's understanding of mesirut nefesh more than the matter of the korbanot. The child is exposed to the procedure of slaughtering an animal and since he understands that all that happens to the animal should really have been done to the person who brings the korban, he will immediately accustom himself to fulfill Hashem's will with mesirut nefesh, so that chalila what is done to the animal should not happen to him.

It would seem that the small 'alef' found in the word 'ויקרא' teaches us that a person should learn a lesson from the young children, hinted to by this small 'alef'. Just as innocent young children show self-sacrifice for treats, so too a person should train himself to show self-sacrifice for Torah study and mitzvah performance.

Every single person was created and formed with a purpose and when he descends to the world of actions, he must complete his rectification and accomplish the goal for which he was created. The difficulty is, how can a person know his intended destiny? How can he know the goal for which he came down to this world? This world is chock full of challenges and difficulties; how can a person know which challenge offers him the opportunity of fulfilling his destiny?

It seems to be that specifically in the areas where a person feels substantial difficulty in serving Hashem, is where he must invest all his energy and strength. For example, if a person finds it extremely difficult to get up early in the morning and pray with a minyan, yet he overcomes this natural tendency to stay in bed, he is displaying self-sacrifice for praying with a minyan and through this, he accomplishes his life's mission.

Life is full of hardships and challenges and since no one has a life-guarantee or a promise that he and his family will sail through life peacefully, nobody knows when hardship will, rachmana litzlan, befall his family. Therefore, every person must toil to identify his weaknesses in avodat Hashem, and to invest effort, with true self-sacrifice, to strengthen those areas. When Hashem sees that a person is exerting himself to fulfill His will and complete his mission in life, then He rewards him with special protection.

Walking in their Ways

Tidbits of faith and trust penned by Moreinu v'Rabbeinu Hagoan Hatzaddik Rabbi David Chananya Pinto, shlita

Crossing Paths

I was once invited to the home of a fantastically wealthy individual. As I toured his house, which was more like a mansion, I noticed that the walls were covered with expensive pictures, each worth a small fortune. Every corner announced his wealth, yet sad to say, I did not feel any measure of holiness in this home.

But then the master of the house brought me into an inner chamber. This room was truly magnificent. It contained an Aron Hakodesh which was completely coated in silver. When the man opened its door, I was stunned and moved to find myself in the presence of approximately ten beautiful Sifrei Torah! I stood there, speechless in awe. But suddenly, I was shaken at discovering a picture of a cross, resting beside the Aron Hakodesh.

"What is this?" I asked weakly. "Why do you possess a cross, the symbol of idolatry?"

"Oh, that," the rich man answered dismissively. "It's only a picture. I don't pay much attention to it, surely never considering it idolatry, chas v'shalom."

I was inflamed by his answer. I rebuked him severely for allowing an idol into his home, and for placing it beside the Aron Hakodesh, of all places!

As I left his house, I reflected upon what I had observed. I realized that this man could possess such a perverted outlook as to keep a cross next to an Aron Hakodesh, only because he never sought the truth. This man never invested effort in his avodat Hashem. He was satisfied with observing mitzvot, marrying off his children to Jews and keeping Shabbat and kashrut. Concerning matters of Judaism, he obeyed only his intellectual instructions. This brought him to such a level of self-contradiction that he could placidly place a symbol of idolatry beside a beautiful Aron Hakodesh filled with ten Sifrei Torah.

His life was missing its primary aspect- exertion in the service of Hashem, as in the aspect 'Believe one who toils and achieves'. Had this rich man endeavored to attain the pure truth, he would never have come to perpetuate such a sham. A Jew who seeks the untainted truth, with no ulterior motives, is helped by Hashem to find the light of the holy Torah. But without this exertion, one will never advance in one's avodat Hashem.

The Haftarah

"This people which I fashioned for Myself" (Yeshaya 43)

The connection to the Parsha: In the Haftarah, Israel is accused of not bringing the offerings to Hashem, while the Parsha speaks about the laws concerning the service of the offerings.

Guard Your Tongue

Neither to One's Wife

There is no difference when speaking lashon hara, if one is speaking to other people, family members, friends, or to one's wife. Lashon hara to one's wife is only permitted if there is a purpose in telling her this information, for example, if she sells to dishonest people on credit, the husband may disclose this information since she will have a hard time getting them to pay their debts. He may warn her about their dishonest nature and advise her not to sell to them on credit.

Words of our Sages

Pure Jewish Children

It is a holy custom that when young children start learning Torah, one begins with Sefer Vayikra, as in the concept, 'Let the pure come and occupy themselves with purity'.

It is heartening to study the wonderful words of Hagoan Hatzaddik Rabbi Aryeh Shechter zt"l:

"Baruch Hashem, today's generation displays a great strengthening in the study of Torah. Children of six years old are familiar with the entire Sefer Bereishit and at nine years old they are well-versed in all the Five Books of the Torah. Our children possess enormous strength. More than once I have been invited to participate in the siyumim of my grandchildren and I am awed and impressed with the all-encompassing knowledge of today's children.

I heard about a method that Harav Yosef Halperin zt"l developed, where one teaches children all the laws of muktzah (the prohibition to touch or move certain objects on Shabbat) in just four lessons. After that, they are taught all the intricate laws of 'borer' (separation) and 'bishul' (cooking) and the children know how to apply the laws in a most amazing fashion! They know exactly what is permitted and what is forbidden. Children of three and four years old already know to control themselves from speaking lashon hara!

And what about the children of our estranged brothers?

They are Jews with feeling, who despite living in foreign countries are not prepared to allow their children to cut themselves off from our People and marry non-Jews. Many of those who are far from Torah observance have come to understand that if they want to raise well-mannered and educated children, they need to provide them with an orthodox education. The sight of a secular woman walking hand in hand with a child sporting peyot and a kippah is already not so rare...

In previous generations, those committed to a Torah

lifestyle were the minority. At the time when my sisters married, girls were embarrassed to marry a bachur who was sitting and learning. The first question in shidduchim was: What does the boy do? How does he support himself? Whoever thought about marrying a Ben Torah?!

When my oldest sister became of age, the shadchan came to my father and said, "I have three suggestions for your daughter, one of them is crazy". My father, a clever man, asked him what he meant and he replied: "This boy wants to learn his whole life. How will he support a family?" My father was a great G-d fearing Jew and lover of Torah. Therefore he replied, "this kind of crazy person is exactly what I want!" And he merited. My sister indeed merited marrying the Av Beit Din of the Edah Chareidit, Rabbi Moshe Sternbuch shlita.

What great sacrifice this aspiration required in those days! With her ingrained love of Torah, she devoted herself to publishing her husband's sefarim, which included deciphering his hand-written Torah insights, typing them and even selling the sefarim. She also shouldered the responsibility for the chinuch of her children and the running of the home, all so that her husband should be free to learn undisturbed.

Today the esteem in which we regard those who study Torah has risen immeasurably. Which parents do not wish for their daughter to marry a bachur who is a talmid chacham!

We are a generation that is searching for Torah! On Purim night, the Batei Knesset are full of fathers and sons studying Torah together. Thousands of fathers and sons participate in yeshivas 'Mordechai Hatzaddik', carving out time in the middle of all the festivities to learn Torah on Purim night and during the day.

More and more Torah Shiurim are being offered. Retired men who only with difficulty knew how to read Rashi, are transformed into genuine talmidei chachamim. People who never learned Torah in their lives can enjoy a chavruta on the phone with an avreich and become talmidei chachamim.

Did any other generation possess these characteristics? We are the generation of Mashiach!

Pearls of the Parsha

Treasures

Based on the teachings of
Moreinu v'Rabbeinu Hagaon
Hatzaddik Rabbi David Chananya
Pinto, shlita

Humility at the Top of the Mountain

"He called to Moshe" (Vayikra 1:1)

The word 'vayikra' that is written in the Sefer Torah with a small 'alef', has an obvious connotation, as Rabbi Bunim of Parshischa zt"l explains: Even though Moshe Rabbeinu rose to the most elevated level, he did not become haughty because of this and fulfilled the directive, "Be exceedingly humble in spirit" (Avot 4:4). Just like when a person stands at the peak of a mountain, it does not cross his mind to feel proud because of his height since it is the mountain and not a personal attribute, that causes him to look tall, so too Moshe understood that his exalted level was a gift from Hashem.

He continues to explain that we are told, "He humbles the haughty to the ground and lifts the lowly to the heavens". So seemingly, there is no end to this: Since Hashem humbles the haughty, the proud one becomes humble. But since He lifts up the lowly, he once again becomes proud and so the cycle continues. But the true meaning is that the wicked one does not repent even when standing at the entrance to Gehinom and even when Hashem humbles him, he remains proud. On the other hand, since a righteous person considers himself lowly, even when Hashem raises him he retains this feeling of modesty. This is the meaning of "He called Moshe": Even though Hashem called him and he attained the highest level, he nevertheless retained his humble spirit, and this is what the small 'alef' represents.

Sinful Thoughts are Worse than the Sin Itself

"And the Kohen shall cause it to go up in smoke on the Altar – it is a burnt-offering, a fire-offering, a satisfying aroma to Hashem" (Vayikra 1:9)

Why is the burnt-offering completely burnt while the sin-offering is not?

The sefer 'Imrei Shefer' explains that the reason is that the burnt-offering atones for sinful thoughts which are considered worse than actually committing the sin. The 'Akeidah' explains the reason for this: If one contemplates a certain sin and decides that it is in fact not considered a sin, he has entirely uprooted the command. Whereas if a person commits a sin without deliberations, simply because his evil inclination overcame him, there remains the chance that he will not commit this sin again.

This is why a burnt-offering that atones for sinful thoughts is completely burnt. It teaches us that his punishment is most severe, and just as the entire animal is burnt, so it would really be fitting to burn the sinner, since sinful thoughts are considered a grave sin. Since a sin-offering is brought to atone for improper deeds, its punishment is not so severe, therefore only part of the offering is burnt and the rest of it is eaten by the Kohanim, to hint that it would be in place to scour the sinner with suffering so as to remove the sin from his being.

Honey Only at the Start

"For you shall not cause to go up in smoke from any leavening or fruit-honey as a fire-offering to Hashem. You shall offer them as a first-fruit offering to Hashem" (Vayikra 2:11-12)

The 'leavening' hints to the evil inclination while the 'fruit-honey' hints to lust.

These things, the Kli Yakar explains, one may only offer to Hashem as a 'first-fruit offering', meaning in the beginning, when a person wishes to accustom himself in the service of Hashem. He may then use a small amount of personal appeal and other subjective intentions, just as our Sages say, "A person should always occupy himself with Torah and mitzvot even not for its own sake, for this will lead to performance for its own sake".

A Poor Man's Thoughts on his Offering

"But if his means are insufficient for a sheep or goat" (Vayikra 5:7)

We can ask why a rich person who sins is only obligated to bring a sin-offering, while the poor person who doesn't have the means, is required to bring a burnt-offering in addition to the sin-offering?

The Chida, in his sefer 'Pnei David' explains: When the poor person brings his offering, it could be that he entertains thoughts of resentment against Hashem for making him poor, for if he was rich he would be able to bring a sheep or goat for his sin-offering, and now he is embarrassed to bring his simple offering. The Torah is more severe with the poor person and requires him to also bring a burnt-offering to atone for these improper thoughts.

When does Hashem 'Return Your Call'?!

"He called to Moshe, and Hashem spoke to him from the Tent of Meeting, saying:" (Vayikra 1:1)

The Parsha begins with the word ויקרא, He called, which is written in the Sefer Torah with a small 'alef'.

We will try to understand why this is so; there is obviously a lesson here that the Torah wishes to impart. Rashi (Vayikra 1:1) clarifies the meaning of the word 'Vayikra' in the following way: It is an expression of love, an expression that angels use, as it says (Yeshayah 6:3) "And one would call to another". But to the prophets of the nations He appeared to them with a chance and impure expression, as it says (Bamidbar 23:4), "G-d happened upon Bilam".

Rashi's clarification shows that the word 'vayikra' is an expression that shows importance and greatness since this is the language of angels and only the prophets of Hashem merited being called with this expression, while due to the impurity of the nations of the world, they did not merit Hashem speaking to them with this holy term. Rather, He turned to them using a coincidental and impure expression, 'vayikar', "G-d happened upon", implying that it was a chance occurrence.

Due to Moshe Rabbeinu's great modesty, he could not accept the fact that Hashem was calling him with the language of the angels. Since he considered himself of lowly stature, he could not bear the great honor that Hashem bestowed on him and therefore asked that the Torah should write the letter 'alef' smaller than the other letters, so that it should not be evident to all future generations that he was fitting and deserving of this greatness. Due to the small 'alef' the word can be read as 'vayikar'. In this way, it would appear that Moshe too was called by Hashem using this chance expression, and not with the expression of 'vayikra' which denotes the importance and greatness of the one being summoned.

One can add to this idea by saying that the word 'vayikra' also has the same root letters as the word 'קריאה', calling. This implies that when a person connects to his Creator by cleaving to His Torah and mitzvot, then Hashem in return connects Himself to the person and even calls him to come and study Torah with Him.

As we know (Tana D'bei Eliyahu Rabba 13), after a person passes away, the souls of tzaddikim surround Hashem's holy Throne and study Torah with Him. In this reality, where a person connects to Hashem through Torah, he fulfills the saying (Zohar Section two, 90:2) "Am Yisrael, the Torah and the Holy One Blessed be He, are one."

A NOVEL LOOK AT THE PARSHA

The third of the Five Books of the Torah, Vayikra, is called so because of Hashem calling Moshe Rabbeinu a"h.

This 'calling' is explained beautifully by our Sages zt"l in several ways, and in this column we will concentrate on one of the interpretations, brought by the Midrash Rabba (Vayikra 1:6).

"Rabbi Tanchuma began, (Mishlei 20:15) 'There is gold and many pearls, but lips of wisdom are a precious tool'. In the normal way of the world, if a man has gold and silver and precious stones and pearls and all the precious vessels in the world, but goodness and wisdom he does not have, what acquisition does he possess? This is a parable that says, "if you have acquired wisdom what are you lacking, if you lack wisdom what have you acquired." 'There is gold', everyone brought their donations of gold for the Mishkan, as it says (Shemot 25) 'This is the portion etc.' 'And many pearls', this refers to the donation of the princes, as it says (ibid 35) 'The leaders brought etc.' 'But lips of wisdom are a precious tool' since Moshe was distressed and said, all brought their donations for the Mishkan but I did not bring, Hashem said to him, by your life, your words are more precious to me than everything else, for out of all them He only spoke to Moshe, as it says 'He called to Moshe'".

What is Hashem's speech? The words of His Torah which are more desirable to those who study them than gold and fine gold and more valuable than a thousand thousands of thousands of dinars and precious pearls. With their fierce love of Torah, they discard all of life's burdens and immerse themselves in matters of Torah and halacha. Time will end and we will still not finish describing this remarkable love. We can derive great encouragement from one of the inspiring personalities who lived in our generation, Maran Rabbeinu Ovadiah

Yosef zt"l. Studying his ways will grant us some perception of the extent to which he treasured Hashem's word.

In the sefer 'Shalhevet Yosef Chai', the author writes that in 5731 Rabbeinu went to Yeshivat Hanegev to give a shiur klali. After the shiur, Rabbeinu, together with the Rosh Yeshiva, Hagaon Rabbi Yissachar Meir zt"l, went to visit the Baba Sali zt"l, who accorded Rabbeinu great honor.

The Baba Sali told Rabbeinu: "I wished to meet his honor for many years now. Already in Morocco, I studied your sefer, 'Yabi'a Omer'. Now I ask his honor if he could please be so gracious as to stay a while and we will partake of a special meal through which we will bring Mashiach since a time of joy of the Chachamim brings the redemption."

Rabbeinu apologized to the Baba Sali and explained: "I regret that I cannot delay since a large congregation is waiting to hear my shiur in Bnei Brak, and Torah study is considered greater than building the Beit Hamikdash!"

The Gaon Rabbi Yitzchak Zilberstein shlita, told over that in 5735 he accompanied his father-in-law, Maran Hagaon Rabbi Elyashiv zt"l, on a visit to Rabbeinu, to fulfill the mitzvah of visiting the sick. Maran Hagaon Rabbi Elyashiv went to Rabbeinu's home where he remained and talked for longer than his customary time. When they left Rabbeinu's holy presence, the Gaon Rabbi Zilberstein expressed his surprise and asked his father in law, "Why did Harav divert from his usual custom in this visit?"

Hagaon Rabbi Elyashiv replied: "Take note of Rabbi Ovadiah's great love for Torah! He is now confined to bed only because he climbed up a ladder in his study to fetch one of his sefarim and after looking through the sefer he hurried to write down his chiddush, but he slipped and fell and injured himself because due to his great engrossment in Torah, he forgot that he was still standing on the ladder! In honor of the Torah of this great Gaon, whose love of Torah and rare diligence burns in his bones to the extent that when he is learning he does not know where he is, it is fitting that I extend myself beyond my regular measures!"

The following wonderful story is just

one out of numerous accounts that testify to Rabbeinu's diligence at all times and in all places. One year, on the hilula of Rabbeinu's mother, his father held an azkarah in his home as a merit for her neshama. Family and acquaintances all arrived at the appointed time, but the oldest son, Rabbeinu Hakadosh, was nowhere to be seen. Since it was getting late, they began the traditional order of learning, hoping that Rabbeinu would still show up sometime during the evening. But to their great astonishment, the evening came to an end and they realized that Rabbeinu had not attended the azkarah.

The following day, Rabbeinu's brother went to see if all was well with him and to uncover the reason for missing his mother's azkarah. Rabbeinu answered: "Yesterday I was presented with a case of an agunah (deserted wife) and asked if I could find a leniency for her to be able to marry again. I wrestled with this challenge the entire night, and only at four in the morning did I finish writing the answer! This was certainly a merit for Ima's neshama, much more than if I would have participated in the azkarah!"

When the brother related this to their father, he was filled with joy and said, "Fortunate is the mother who merited this kind of son!"

Another wonderful story in a similar vein:

At Rabbeinu's levaya, his son, Hagaon Rabbi David Yosef shlita, related this story in his hesped, amid copious tears: "Fourteen years ago, when Abba was hospitalized after his first heart attack, the doctors declared that he urgently needs to undergo catheterization but Abba forcefully countered that he first wished to go home for three hours, after which he would return for the procedure."

"We did not understand why," his son told over. "When we asked him about it he explained: 'I am in the middle of writing a ruling which would permit an agunah to remarry. What will be with this unfortunate agunah? I have no guarantee that I will survive this procedure, and then who will have mercy on this unfortunate woman?!'"

MeOros HaRamchal

PARSHAS VaYikra

THE TIKKUN OF THE KORBANOS - OLAH AND MINCHAH

Speak to *Bnei Yisroel* and say unto them When a man from among you brings an offering to *Hashem* . . . If one's offering is an elevation burnt offering," (VaYikra 1:2-3)

The *Ramchal* teaches us that many of the most primary *tikkunim* are achieved by offering the sacrificial *korbanos*. For example, one of these is that we need to sweeten harsh judgments of *din* through *chessed* and loving kindness.

This is the secret of Adam as an acrostic spelling *Epher, Dam, Marah* – מרה דם אפר and the ashes, blood and gallbladder all represent *denim* – harsh judgments that are rectified by the Divine Name *YH"VH* the source of all *chessed* and loving kindness. This is the secret of "If a man offers sacrifices from you to *Hashem*," this is specifically to the name of *Hashem YH"VH*.

Afterwards it says regarding the elevation or burnt offering named – *Olah* which means to elevate and rise up. This is the secret of uplifting and raising up physical things to a higher spiritual level. This is why it is known as *Olah*, since it elevates and uplifts, raising the physical realm.

This is the secret of the statement of *Chazal* "*Olah* goes to the Highest" – (normally translated as the burnt offering goes solely to *Hashem* the most High) which we can translate as the *Olah* rises up to the Highest heights! And therefore, because the purpose of such an offering is to uplift and transform from physical to spiritual this offering goes completely to *Hashem* and none of it is eaten, because it is so spiritual a physical act such as eating does not apply.

"If a person offers a meal offering – *minchah* to *Hashem* his offering should be of finest flour and he should pour oil on it and frankincense – *levona*," (2:1-2)

The *Ramchal* explains that if, due to our sins, the supernal attributes are separated and the *nukvah* known as the cosmic female is distanced from the cosmic male then the powers of darkness known as the *klippos* the shells and husks of impurity can attach themselves to her and surround her on all sides as it says "like a rose surrounded by thorns", however when we bring her back and draw her close to The King we need to remove all those husks and shells of impurity that surround her and mixed up with her and then only the finest purest most refined remains, free of all refuse. This is the secret of why *Minchah* meal offering is made from the finest flour.

From the Editor's Desk

Dear Reader(s), Amush;

I hope this *gilyon* finds you and your family in good health.

It seems like the world is on fire with no end in sight. We have to be constantly *mechazik* ourselves that *Hashem* is our Father and nothing can happen to anyone without His consent. Even though we are in the midst of a *magefa* and according to the *Gemara* different rules apply, however – ***Ein Oid Milvado*** overrides EVERYTHING!!

It seems that the fear of Cornona Virus is almost worse than the Virus itself. People start feeling chest constrictions in place where there aren't any symptoms. We were told that social media will make our lives easier and we'll have 24-hour information at our fingertips. Not even addressing the Fake News that a lot of those posts represent, can't we see that *Hashem* is using social media against us and as a platform to confuse and scare us?

Additionally, there were people who had no shame and under the guise of *Yiddishkeit* and 'Tzidkus' openly stated that they became *mosrim* and had no issue in stating that they hope people who were not stringent with the lockdown should contact the disease and die a horrible death *Chas V'shalom*. I'm not advocating what the right thing is to do with regards to *minyanim* etc. and everyone has to do their part in the *hishtadlus* and in making sure that we don't make a *chillul Hashem*. However, where does it say we are allowed to become *mosrim* and/or promote someone's death. This should not be tolerated under ANY circumstances. They say the virus is spread through droplets from the mouth – meaning we have to be vigilant what comes out of it in order to break this vicious cycle.

In times of these, I beseech the wealthy to have *rachmanus* on their fellow Jew and open their wallets generously to give to the many poor and the ones that just became *nitzrichim* due to layoffs. Please give as you want *Hashem* to give to you. After all, it's only a gift of *Hashem* and His children are in a dire need. Please, please, please give more than generously. Hoarding and holding back because of the unknown is a lack of *Emunah*.

Lastly, it is only with *simcha* that we will overcome this horrible *machla*. May *Hashem* harken to our *tefillos* and treat His children benevolently and send His *Moshiach* speedily, *Amen*.

כתב יד קדשו של הרה"ק רבי יעקב אריה
גוטרמן הזקן מראדזימין בעל ביכורי אבי"ב
זי"ע הוא ידוע כסגולה ולשמירה

מסופר כי הרה"ק ר' אברהם מרדכי אלטער מגור בעל אמרי אמת זי"ע העניק לבנו הרה"ק ר' שמחה בונם מגור בעל לב שמחה זי"ע כתב יד מרבינו בתור סגולה לשמירה, ובעת היציאה הבהולה מפולין בשנת ת"ש איבד הלב שמחה את הכתב והצטער על כך מאוד, אולם לאחר שעלה בידו להשיג כתב אחר מרבינו, שמח שמחה גדולה.

For more
information or to
sponsor go to

www.yuhrzeit.com

התמנת יד קדשו של רבינו זי"ע

Yuhrzeit.com

פרקי תהילים למגפה

ד * למנצח בנגינות מזמור לדוד: ב בקראי ענני אלהי צדקי בצר הרחבת לי חנני ושמע תפילתי: ג בני איש עד מה כבודי לכלמה תאהבון ריק תבקשו כזב סלה: ד ודעו כי הפלה יהנה חסיד לו יהנה ישמע בקראי אליו: ה רגזו ואל תחטאו אמרו בלבבכם על משפכם ודמו סלה: ו זכחו זכחי צדק ובטחו אל יהנה: ז רבים אמרים מי יראנו טוב נסה עלינו אור פניו יהנה: ח נתתה שמחה בלבי מעת דגנם ותירושם רבו: ט בשלום יחדו אשפכה ואישן פי אתה יהנה לבדך לבטח תושביבני:

טז * מכתם לדוד שמרני אל פי חסיתי בך: ב אמרת ליהנה אדני אתה טובתי כל עליך: ג לקדושים אשר בארץ המה ואדירי כל חפצי בם: ד ירבו עצבותם אחר מהרו כל אסיה נספיהם מדם ובל אשא את שמותם על שפתי: ה יהנה מנת חלקי וכוסי אתה תומי גורלי: ו חבלים נפלו לי בנעמים אף נחלת שפרה עלי: ז אברך את יהנה אשר יעצני אף לילות יסרוני כליותי: ח שויתי יהנה לנגדי תמיד פי מימיני כל אמוט: ט לכן שמח לבי ויגל כבודי אף בשרי ישכן לבטח: י כי לא תעזב נפשי לשאול לא תתן חסידך לראות שחת: יא תודיעני ארח חיים שבע שמחות את פניו נעמות בימינו נצח:

כג * מזמור לדוד יהנה רעי לא אחסר: ב בנאות דשא ירביצני על מי מנחות ינהלני: ג נפשי ישובב ינחני במעגלי צדק למען שמו: ד גם פי אלף בגיא צלמות לא אירא רע כי אתה עמדי שבטך ומשענתך המה ינחמני: ה תערוך לפני שלחן נגד צררי דשנת בשמן ראשי בוכי רוייה: ו אף טוב וחסד ירפוני כל ימי חיי ושבתני בבית יהנה לארץ ימים:

ל * מזמור שיר חנפת הבית לדוד: ב ארוממך יהנה פי דליתני ולא שמחת איבי לי: ג יהנה אלהי שועתי אליך ותרפאני: ד יהנה העלית מן שאול נפשי חיתני מירדי בור: ה זמרו ליהנה חסידיו והודו לזכר קדשו: ו כי רגע באפו חיים ברצונו בערב ילין בכי ולבקר רנה: ז ואני אמרתי בשלוי כל אמוט לעולם: ח יהנה ברצונך העמדתה להררי עז הסתרת פניו הייתי נבהל: ט אליך יהנה אקרא ואל אדני אתחנן: י מה בצע בדמי ברדתי אל שחת היודך עפר היגיד אמרת: יא שמע יהנה ונחני יהנה היה עזר לי: יב הפכת מספדי למחול לי פתחת שקי ותאזרני שמחה: יג למען זמרה כבוד ולא ידם יהנה אלהי לעולם אודך:

סז * למנצח בנגינת מזמור שיר: ב אלהים יחננו ויברכנו יאר פניו אתנו סלה: ג לדעת בארץ ברך בכל גוים ישועתך: ד יודוך עמים אלהים יודוך עמים כלם: ה ישמחו וירננו לאמים כי תשפט עמים מישור ולאמים בארץ תנחם סלה: ו יודוך עמים אלהים יודוך עמים כלם: ז ארץ נתנה יבולה יברכנו אלהים אלהינו: ח יברכנו אלהים וייראו אתו כל אפסי ארץ:

צח * מזמור שירו ליהנה שיר חדש כי נפלאות עשה הושיעה לו ימינו וזרוע קדשו: ב הודיע יהנה ישועתו לעיני הגוים גלה צדקתו: ג זכר חסדו ואמונתו לבית ישראל ראו כל אפסי ארץ את ישועת אלהינו: ד הריעו ליהנה כל הארץ פצחו ורננו וזמרו: ה זמרו ליהנה בכנור בכנור וקול זמרה: ו בחצצרות וקול שופר הריעו לפני המלך יהנה: ז ירעם הים ומלאו תבל וישבי בה: ח נהרות ימחאו כף יחד הרים ירננו: ט לפני יהנה כי בא לשפט הארץ ישפט תבל בצדק ועמים במישרים:

לעולם יהנה דברך נצב בשמים:

אחר פרקי התהילים, י"ב פעמים אחר פרקי התהילים, י"ב פעמים תהילים לשעת מגיפה מאת כ"ק מרן אדמו"ר הגה"ק רבי ברוך פינחס מסקאליע זי"ע ועכ"י
... יו"ל ע"י מכון טל אורות סקאליע... מותר להעתיק ולהפיץ חינם....

פרשת הקטורת

אתה הוא ה' אלקינו שהקטירו אבותינו לפניך את קטורת הסמים בזמן שביית המקדש היה קיים כאשר צוית אותם על יד משה נביאך כפתיב בתורתך:
ויאמר ה' אל משה קח לך סמים נטף ושחלת וסלפנה סמים ולבונה זפה. בד בוד יהיה: ועשית אתה קטורת רוקח מעשה רוקח. ממלח טהור קדש: ושחקת ממנה הדק ונתתה ממנה לפני העדות באהל מועד אשר אועד לך שמה. קדש קדשים תהיה לך: ונאמר והקטיר עליו אהרן קטורת סמים. בפקר בפקר בהיטיבו את הנרות וקטירנה: ובהעלות אהרן את הנרות בין הערבים וקטירנה קטורת תמיד לפני ה' לדרותיכם:
תנו רבנן פטום הקטורת פיצד. שלש מאות וששים ושמונה מנים היו בה. שלש מאות וששים וחמשה כמנן מות החמה מנה לכל יום. פרס בשחרית, ופרס בין הערבים. ושלושה מנים יתרים, שמהם מכניס כהן גדול מלא חפניו ביום הכפורים. ומחזירן למכתשת בערב יום הכפורים, ושוחקן יפה יפה כדי לקיים מצות דקה מן הדקה.
ואחר עשר סמנים היו בה. ואלו הן: הצרי. והצפורן. הסלפנה. והלבונה. משקל שבועים שבועים מנה. מור. וקציעה. שבולת גרד. וכרפום. משקל ששה עשר ששה עשר מנה. הקושט שנים עשר. וקלופה שלשה. וקנמון תשעה. בורית כרשינא תשעה קבין. יין קפריסין סאין תלתא וקבין תלתא. ואם לא מצא יין קפריסין מביא חמר חנרין עתיק. מלח סדומית רובע הקב. מעלה עשן כל שהוא. רבי נתן הבבלי אומר: אף כפת הירדן כל שהיא. ואם נתן בה דבש פסלה. ואם חסר אחת מכל סמניה חייב מיתה:
רבן שמעון בן גמליאל אומר: הצרי אינו אלא

שרף הנוטרף מעצי הקטרף. בורית כרשינא למה היא באה כדי ליפות בה את הצפורן כדי שתהא נאה. יין קפריסין למה הוא בא כדי לשרות בו את הצפורן כדי שתהא עזה. והלא מי רגלים יפין לה אלא שאין מכניסין מי רגלים במקדש מפני הכבוד:

תניא רבי נתן אומר: כשהוא שוחק אומר הדק היטב. היטב הדק. מפני שהקול יפה לבשמים. פטמה לחצאין כשרה. לשליש ולרביע לא שמענו. אומר רבי יהודה זה הפלל אם כמדתה כשרה לחצאין. ואם חסר אחת מפל סמניה חייב מיתה:

תניא בר קפרא אומר: אחת לששים או לשבעים שנה היתה באה של שירים לחצאין. ועוד תני בר קפרא אלו היה נותן בה קרטוב של דבש אין אדם יכול לעמוד מפני ריחה. ולמה אין מערבין בה דבש, מפני שהתורה אמרה פי כל שאר וכל דבש לא תקטירו ממנו אשה לה:

ה' צבאות עמנו. משגב לנו אלקי יעקב סלה: ג"פ ה' צבאות. אשרי אדם בטח בה: ג"פ ה' הושיעה. המלך יענונו ביום קראנו: ג"פ וערבה לה' מנחת יהודה וירושלים. כימי עולם וכשנים קדמניות:

סגולת פיטום הקטורת:

בזוהר הקדוש (ויקהל דף ר"ח ע"ב) הפליג בשבח אמירת פיטום הקטורת וזו לשונו: אמר רבי שמעון, אי בני הוו ידעין כמה עלאה עובדא דקטורת קמי קודשא בריך הוא, הוו נטלי כל מילה ומליה, והוו סלקין לה עטרה על רישיהו ככתרא דדהבא וכו'.

ובספר סגולות ישראל כתוב:

א. מבטלת מגפה וחלאים רעים.

- ב. ינצל משעבוד מלכויות.
- ג. הברכה מצויה במעשה ידיו.
- ד. ינצל מדינה של גיהנום.
- ה. מבטלת הקליפות והחיצונים וסטרא אחרא.
- ו. מבטלת הכישופים.
- ז. מבטלת הרהורים רעים.
- ח. נוהל שני עולמות עולם הזה והעולם הבא.

ט. מסלק הדינים מעליו.

- י. ימצא חן וחסד בעיני כל רואיו.
- יא. מסוגלת לעושר

For more information or to sponsor go to www.yuhrzeit.com

נא להיזהר על קדושת שמות הק'

פריינט ארויס די קמעע לייג עס אריין אין צוויי
מאל פלעסטיג בעג, אין האלט דאס אין איינער טאש

לדחנצל מכל צורה חזיך

דגה נפצא אצלי כ"י קדוין אחר ז"ע אשר הי' נפצא באמתה
רבינו הנאון הקדוש ר' יעקב ארי' ז"לע דמבא קרישא ברודיפין
ובחספ' הקדוש הוה הי' דפ"ס פנ"ים אשר שם כח רבינו ז"ע ברודיפין
את הסגולות שלו, ושם נפצא את השם הזה כלשון המובא פה.
והנני מדפיסו לחתעלת הרבים.

הפוציא לאור

זה השם שפ"ס פשה רבינו ע"ה וכל מי שיול"בני עפו לא יהי' נזק
לעלם.
והו' השם :

יהי' יהי'ה, יהי' הי' הי', אה אה אה, כ' כ', יהוה יהוה יהוה

For more information or to sponsor go to

www.yuhrzeit.com

קמיע טובה מהאר"י הקדוש ז"ל

וסגולות ורפואות לחולי רע רחמנא יצילנו

ווער עס וועט דאס האלטן ביי זיך אין שטוב אויף געהאנגן און וועט זאגען וואס דא שטייט און טוהן וואס דא שטייט וועט בעז"ה ניצול ווערן פון אלע קראנקהייטן בכ"י [בתוך כלל ישראל] אמן.

בקומו ממתנו אחר ברכת התורה יאמר: (שמות ל לד) וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה קַח לְךָ סַמִּים נָטָף וְשַׁחֲלֵת וְחִלְבֵּנָה סַמִּים וּלְבֵנָה זָכָה בַד בָּבַד יְהִיָּה: ג"פ ישר. ואח"כ ג"פ הפוך: יְהִיָּה בָבַד בַּד זָכָה וּלְבֵנָה סַמִּים וְשַׁחֲלֵת נָטָף סַמִּים לְךָ קַח מֹשֶׁה אֶל יְהוָה וַיֹּאמֶר: ואח"כ יאמר ג"פ הפוך: הִיְהוּי דְבָב דְּבַזוּ הַנְּבָלָן מוּיָמָס הַנְּבָלָחוּ תִלְחָשׁוּ פּוּטָג מִיָּמָס כָּל חוּק הַשָּׁמַיִם לְאוּ הוּהִי רְמָאִיוּ: (בניקוד 'נטף ושחלת וחלבנה ולבונה' כמה פעמים)

אח"כ יאמר ג"פ (תהלים קט ו, ישר והפוך) הַפְּקֵךְ עֲלֵינוּ רִשְׁעֵי וְשַׁטְוֵי יַעֲמֹד עַל יְמִינוּ: וְנִימְי לַע דְּמַעֵי נְטָשׁוּ עֶשֶׂר וַיִּלַּע דְּקַפְּהָ: ואח"כ יאמר ג"פ: (ו' שמות הראשונות דשם ע"ב) וְהוּ יְלִי סִיט עֲלַמ מַהֵשׁ לְלָה

ואח"כ יאמר ג"פ: (שמות יב כא-כג, כז) וַיִּקְרָא מֹשֶׁה לְכָל זַקְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם מִשְׁכְּבוּ וְקַחוּ לָכֶם צֹאן לְמִשְׁפַּחְתֵּיכֶם וְשַׁחֲטוּ הַפֶּסֶחַ: וְלָקַחְתֶּם אֲגֻדַּת אֲזוּב וּטְבַלְתֶּם בְּדָם אֲשֶׁר בַּסֶּף וְהִגַּעְתֶּם אֶל הַמִּשְׁקוֹף וְאֶל שְׁתֵּי הַמְּזוּזוֹת מִן הַדָּם אֲשֶׁר בַּסֶּף וְאַתֶּם לֹא תֵצְאוּ אִישׁ מִפֶּתַח בֵּיתוֹ עַד בֹּקֶר: וְעָבַר יְהוָה לַנֶּגֶף אֶת מִצְרַיִם וְרָאָה אֶת הַדָּם עַל הַמִּשְׁקוֹף וְעַל שְׁתֵּי הַמְּזוּזוֹת וַפֶּסַח יְהוָה עַל הַפֶּתַח וְלֹא יִתֵּן הַמִּשְׁחִית לָבֹא אֶל בְּתֵיכֶם לַנֶּגֶף:

ואח"כ יאמר ג"פ: וַאֲמַרְתֶּם זָבַח פֶּסַח הוּא לִיהוָה אֲשֶׁר פָּסַח עַל בְּתֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּמִצְרַיִם בְּנִגְפוֹ אֶת מִצְרַיִם וְאַתְּ בְּתֵינוּ הִצִּיל וַיִּקַּד הָעַם וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ:

ואח"כ יאמר ג"פ: (ר"ת פסוק הנ"ל) וְזָפּ הוּלָא פְּעַבּ בִּיבּ בְּאֵמ וְזָפּה וְהוּ וְאח"כ יכוין: נוּגַף (עם נקודות של בטוי האותיות).

ואח"כ יאמר ג"פ: אַתָּה סִתָּר לִי מִצַּר תִּצְרְנִי רְנִי פִלֵּט תִּסּוּבְּנִי סְלָה: סְלָה תִּסּוּבְּנִי פִלֵּט רְנִי תִצְרְנִי מִצַּר לִי סִתָּר אַתָּה: (תהלים לב ז, ישר והפוך) ואח"כ יאמר קרבנות ופיטום הקטורת בכוונה עד אשה לה'.

ואח"כ יאמר: רְבוּן הַעוֹלָמִים גְּלוּי וַיְדוּעַ לְפָנַי כֶּסֶף כְּבוֹדְךָ אֲשֶׁר מִדַּת הַדִּין מִתּוֹחָה עֲלֵינוּ בְּעוֹנוֹתֵינוּ, וּבְאֵנוּ לְחִלּוֹת פְּנִיךָ שֶׁתַּעֲצוֹר הַמַּגְפָּה מֵעֲלֵינוּ, וְלֹא תִתֵּן הַמִּשְׁחִית לָבֹא אֶל בְּתֵינוּ, וְרַחֵם עֲלֵינוּ וְעַל טְפִינוּ וְעַל עוֹלָלָנוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ, וְקַבֵּל תְּפִלָּתֵנוּ כְּמוֹ שֶׁקַּבַּלְתָּ קִטְרֵת הַסַּמִּים שֶׁהַקָּטִיר לְפָנֶיךָ אֶהְרֹן הַכֹּהֵן כֹּהֵן הַחֵל הַנֶּגֶף בְּעַם שְׂנֵאָמֶר (במדבר יז ג), וַיַּעֲמֹד בֵּין הַמַּתִּים וּבֵין הַחַיִּים וַתַּעֲצֹר הַמַּגְפָּה: וְכֹן פִּינַחֵם שְׂנֵאָמֶר (תהלים קו ל), וַיַּעֲמֹד פִּינַחֵם וַיַּפְּלֵל וַתַּעֲצֹר הַמַּגְפָּה: וְכֹן דָּוִד שְׂנֵאָמֶר (שמואל ב, כד כה), וַיְכֹן שֶׁם דָּוִד מִזְבַּח לַיהוָה וַיַּעַל עֹלֹת וַשְּׁלָמִים וַיַּעֲתֵר יְהוָה לְאַרְצָא וַתַּעֲצֹר הַמַּגְפָּה מֵעַל יִשְׂרָאֵל: כִּי אַתָּה אָבִינוּ וְלָךְ תִּלְוִיזוֹת עֵינָנוּ רַפָּאנוּ יְהוָה וְנִרְפָא, הוֹשִׁיעֵנוּ וְנִוְשָׁעָה כִּי תִהְלָתָנוּ אַתָּה, שְׁכֹן כְּתוּב בְּתוֹרָתְךָ, וְהִסִּיר יְהוָה מִמָּךְ כָּל חֲלֵי וְכָל מַדּוּי מִצְרַיִם הָרָעִים אֲשֶׁר יִדְעָתָ לֹא יִשְׁיָמָם בְּךָ וְנִתְנָם בְּכָל שְׂנֵאִיךָ:

לעצור המגפה ליתן מפתח של ביתו ביד יהודי המת ותעצור המגפה בדוק ומנוסה. גם נעמין לארביר אחד בכל יום בבוקר און אויף עסן האלב און די אנדערע האלב האלטן אין מויל תמיד. און ווען ער וועט עסן, די לארביר ארויס נעמען פון מויל און נאך דעם צוריק נעמען אין מויל וועט ער ניצול ווערן בעז"ה.

גם זאגן יעדן טאג די קאפיטלך תהלים ד' ט"ז כ"ג ל' ס"ז צ"ח ואח"כ יאמר י"ב פעמים: לְעוֹלָם יְהוָה דְּבָרְךָ נִצָּב בַּשָּׁמַיִם:

קמיע זאת מהאר"י הקדוש			
הצילה נפשות ישראל ממגפה ר"ל			
וי	פה	וו	והה
יה	יו	יה	תימ
עו	נה	פי	עהג
מה	חי	לה	צופ
די	סה	לו	רהה
אסל	מתר	פתס	זפו זה

כל אדם ישמור עצמו מן הקור וילבוש סביב הכרס אזור של צמר על הבשר דוקא ולא ישתה דברים קרים כשנתחממים ולא ישתה דברים חמוצים ולא יאכל פירות שאינם מבושלים ויראה שגופו יהיה נקי וקרוב לשילשול ולא יניח בביתו שום עוף וישתה כמה פעמים בכל יום מענטי טראפין עשרה טראפין על צוקער וגם יעשה וואניס במים חמים.

כ"ד המעתיר בעד כל ישראל מצפה לישועה ברוך פינחס ראבינאוויטש בהה"צ ז"ל נכד הבעש"ט הק' זי"ע

קמיע לשעת מגיפה מאת כ"ק מרן אדמו"ר הגה"ק רבי ברוך פינחס מסקאליע זי"ע ועכ"י
... יו"ל ע"י מכוון טל אורות סקאליע ... מותר להעתיק ולהפיץ חנם ...

מִרְנ רְבִינֵנו הִרְה"ק מִטָּאָהֶשׁ בְּעַל עֲבוּדַת עֲבוּדָה זִי"ע
שְׂרִיִבֵט (פִּתְגָּמִי קוּדֶשׁ פִּרְשַׁת קֶרַח) מִיִּט דַּעַם לִשׁוֹן:
דַּעַר אִיִּבְעֶרֶשְׁטֶעַר הָאָט אֹנֵז גַּעֲגַעְבֵּן אַ גַּעוּוֹאַלְדִּיגַע
מִתְנָה, אַז יַעֲדַעַר אִיד קַעַן מִקֵּיִם זִיִּן דִּי מִצְוֶה פֿון
מִקְטִיר זִיִּן דִּי קִטּוֹרַת, דּוֹרְכֵן זָאָגֵן דִּי פִּרְשַׁת הַקִּטּוֹרַת
צוּיִי מֵאַל אַ טָאָג, אֹון דּוֹרְכַדַּעַם ווערט מען אַ נִייעַר
מַעֲנִטֶשׁ, דִּי זֹהֲמָה ווערט אַפְּגַעוּוִישֶׁט. דּוֹרְכֵן זָאָגֵן דִּי
קִטּוֹרַת אִינְדַּעַרפֿרִי, גִּיִּט אַרױף אַ קְדוּשָׁה אױפֿן גַּאַנְצֵן
טָאָג, אֹון דּוֹרְכֵן זָאָגֵן בִּי מִנְחָה, גִּיִּט אַרױף אַ קְדוּשָׁה
אױף דִּי גַּאַנְצַע נֶאַכְט, אֹון דּוֹרְכַדַּעַם ווערן בְּטַל אַלַע
שׁווערַע דִּינִים, אֹון דִּי וועלט ווערט נִיצוּל פֿון אַלַע
צִרוֹת, אַבַּעַר דַּעַר יֶצֶר הָרַע שְׁטאַרְקֶט זִיךְ מִיִּט אַלַע
כּוֹחוֹת אַז מַעַן זָאַל מִדְּלַג זִיִּן דָּאַס זָאָגֵן דִּי קִטּוֹרַת, אֹון
לִיִּדַּעַר הָאָט דַּעַר שְׁטֵן מִצְלִיחַ גַּעוּוַעַן אִיִּנְצוּפִירֵן דִּי
שְׁלַעַכְטַע מִנְהַג אַז אַסְאַךְ הִיִּבֵּן אַן דָּאַס דַּאווענַעַן בִּי
הוּדוּ, אֹון בִּי מִנְחָה בִּי אֲשֶׁרִי דַּעַרִּבַּעַר דַּאַרְף זִיךְ
יַעֲדַעַר שְׁטאַרְקֵן אֹון זָאָגֵן דִּי קִטּוֹרַת יַעֲדֵן טָאָג פֿאַרֵן
דַּאווענַעַן אֹון דָּאַס זָאָגֵן ווארט בִּי ווארט.

אמירה במקום מקוה

מי שאין לו מקוה או אנוס ואינו יכול לטבול את עצמו במקוה ירחץ ידיו ויאמר זה קודם הרחיצה, מהאר"י ז"ל. ותיקן הלשון רבינו הבעש"ט הק' ז"ע:

לְשֵׁם יְחִוּד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתָּיה וְכוּ'. אַרְחֵץ בְּנִקְיוֹן כְּפִי וְאֶסֹבְבָה אֶת מִזְבְּחֶךָ ה' וְיִהְיֶה רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ ה' אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹקֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתְּהֵא רְחִיצַת יְדֵי אֵלֶּה נְחֻשְׁבֶת לִי כְּאִלּוּ טָבַלְתִּי בְּמִקְוֵה טְהוֹרָה שֶׁל אַרְבַּעִים סָאָה וְאֵהִיָּה זוֹכָה לְמִשְׁךָ מִים מִן הַלְבָן הָעֲלִיּוֹן הַחֲתוּם בִּי"ד רַבְתִּי שֶׁל וְעַתָּה יִגְדֵל נָא כַּח ה' (חוץ עזא ועזאל בנו איגרות וללית). וְיִהְיֶה רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ ה' אֱלֹקֵי וְאֱלֹקֵי אֲבוֹתֵי שְׂבַכְח סְגֻלַת זֹאת הֶרְחִיצָה יְתִהפֶךְ עָלַי מִדַּת הַדִּין וְהַגְּבוּרָה הָעוֹלָה רִי"ו בְּמִסְפַּר נִקְיוֹן לְמִדַּת רַחֲמִים הָעוֹלָה רַח"ץ. וְעַם הַכּוֹלֵל אַרְח"ץ בְּנִקְיוֹן כְּפִי וְאֶסֹבְבָה אֶת מִזְבְּחֶךָ ה'. וְיִהְיֶה רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ ה' אֱלֹקֵינוּ וְאֱלֹקֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׂבַכְח סְגֻלַת רְחִיצָה זוּ יִהְיֶה נִמְתַּק הַדִּין בְּרַחֲמִים הַרְמוּזִים בְּפָסוּק וַיִּקְרָא אֱלֹקִים לִיבִשָׁה אֶרֶץ. (שְׂמַלַת וַיִּקְרָא עִם הַכּוֹלֵל הוּא

גִּמְטְרִיא אֱלֹקִים דְּיִוּרִין עִם י"ג אוֹתוֹת מִלּוּאוּ וְה' אוֹתוֹת שְׂרִשׁוּ. וּמַלַּת אֱלֹקִים הוּא אֱלֹקִים פְּשׁוּט. וּמַלַּת יבִשָׁה עִם הַכּוֹלֵל הוּא אֱלֹקִים דְּיִוּרִין וְה' אוֹתוֹת שְׂרִשׁוּ וְי"ג אוֹתוֹת מִלּוּאוּ וּמַלַּת אֶרֶץ הִיא אֱלֹקִים דְּאֶלְפִי"ן) וַיִּאִיר שֵׁם אֵהִיָּה עָלַי בְּמִלּוֹי הַהִי"ן כְּמִנְיֵן מִקְוֵה וַיַּעֲלֶה לְפָנֶיךָ כְּאִלּוּ טָבַלְתִּי בְּמִקְוֵה טְהוֹרָה שֶׁל אַרְבַּעִים סָאָה. וּבְכֵן יִהְיֶה רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ ה' אֱלֹקֵי וְאֱלֹקֵי אֲבוֹתֵי שְׂכַנְשָׁם שְׂאֲנִי מְטַהֵר אֶת עַצְמִי לְמַטָּה כֵּן תְּמַטַּהֵר נַשְׁמָתִי לְמַעְלָה בְּנִהַר דִּינֹר בְּשֵׁם בִּי"ה ה' צוּר עוֹלָמִים: וְיִהְיֶה נֵעַם וְכוּ'.

אחר כך ירחץ ידיו ויכוין באותיות שם ע"ב כזה יו"ד ה"י וי"ו ה"י. כל אות ואות על ב' ידיו ותחלה יערה מים על יד ימין ויכוין באות י' פשוטה (יערה על יד שמאל ויכוין באות י' פשוטה) ויערה על יד שמאל ויכוין גם כן כך. ואחר כך חוזר על יד ימין ויכוין באות ו' המילוי וכן על יד שמאל. וכן על דרך זה שאר האותיות ונמצא הערה על כל יד עשר פעמים. ואחר כך יערה על יד ימין עשר פעמים רצופים ויכוין עשר אותיות כנ"ל. אות א' בכל פעם כנ"ל. יו"ד פשוטה בפעם א'. ו' המילוי בפעם ב' וכו' וכן על דרך זה על יד שמאל:

וזה נוסף מהרב המגיד דטשערנאביל זללה"ה:

ואחר כך יאמר: [וְהִיָּה] הַנִּשְׁאָר בְּצִיּוֹן וְהַנּוֹתֵר בִּירוּשָׁלַיִם קְדוֹשׁ יֹאמֵר לוֹ. כָּל הַכְּתוּב לַחַיִּים בִּירוּשָׁלַם. אִם רַחֵם אֲדֹנָי אֶת צוֹאת בְּנוֹת צִיּוֹן וְאֶת דְּמֵי יְרוּשָׁלַם יְדִיחַ מִקְרָבָה בְּרוּחַ מִשְׁפָּט וּבְרוּחַ בְּעֵר (ישעי' ד, ג'ד):

אָמַר רַבִּי עֲקִיבָא, אֲשֶׁרִיכֶם יִשְׂרָאֵל, לְפָנַי מִי אַתֶּם מְטַהֲרִין, וּמִי מְטַהֵר אֶתְכֶם, אָבִיכֶם שְׂבִשְׂמִים. שְׁנַאמַר, וְזַרְקֵתִי עֲלֵיכֶם מִים טְהוֹרִים וְטַהַרְתֶּם. וְאֹמַר, מִקְוֵה יִשְׂרָאֵל ה', מַה מִּקְוֵה מְטַהֵר אֶת הַטְּמָאִים, אֵף הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְטַהֵר אֶת יִשְׂרָאֵל:

אָמַר רַבִּי חִזְיָא בְּרַ אָבָא אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן כָּל הַנִּפְנָה וְנוֹטֵל יְדָיו וּמְנִיחַ תְּפִלִּין וְקוֹרָא קְרִיאַת שְׁמַע וּמְתַפְּלֵל מַעְלָה עָלָיו הַכְּתוּב כְּאִילוּ בָּנָה מִזְבֵּחַ וְהִקְרִיב עָלָיו קֶרֶבֶן, דְּכַתִּיב אַרְחֵץ בְּנִקְיוֹן כְּפִי וְאֶסֹבְבָה אֶת מִזְבְּחֶךָ יְהוָה. אָמַר לִיה רַבָּא לֹא סָבַר לָהּ מַר כְּאִילוּ טָבַל דְּכַתִּיב אַרְחֵץ בְּנִקְיוֹן כְּפִי וְלֹא כַתִּיב אַרְחֵץ כְּפִי: (פירש רש"י דכתיב ארחץ בנקיון משמע ארחץ כל הגוף ולא כתיב

ארחץ כפי לדרשה אתי לומר שמעלה עליו שכר רחיצת כפיו כאילו טבל כל גופו):

וזה"ל בספר של"ה הק' (מסכת תמיד אות יז), ומי שלא יכול לעשות כן [לטבול א"ע] מחמת איזה מניעות יחשוב בלבו בשעת רחיצה הא דאיתא בפרק היה קורא וכו' פירוש רש"י וכו' [הנ"ל]. מי שמצטער על שאינו טובל את עצמו ומתלבש ברוח טהרה בשעה שרוחץ, אז הוא כאילו טבל, ומחשבה טובה הקב"ה מצרפה למעשה, ע"כ.

סגולה נפלאה לכל צרה וצוקה, ובפרט בזמן מגפה

לומר בראש חודש אחר שלש התפלות

כתב בספר הק' פרי עין חיים (שער ר"ח העכה ופריים פ"ט) וזה לשונו:

מצאתי כתוב במכתבו קודש של הרב והאר"י הקדוש ז"ל במצרים, סגולה נפלאה לכל צרה וצוקה, בפרט בזמן המגפה, שמדת הרין מתוחה, לומר בכל ג' תפילות של ר"ח 'עלינו' עד 'אין עוד', ישר והפוך ז' פעמים וכוונתו ד' פעמים ישר והפוך (כן משמע בספרי תלמודי הק', וע' סידור ר"ש), ובפעם א' יאמר אבנית"ץ קר"ע שט"ן, ובפ"ב יאמר נג"ד יב"ש, ובפ"ג יאמר במ"ר צת"ג חקבמנ"ע, ובפ"ד יאמר יגלפון"ק שקוצי"ת. (מצאתי כתוב הטעם, לפי שיהושע תיקן 'עלינו', והפיל ע"י זה ז' חומות ירחו, נגד ז' קליפות, ועי"ז ז' שמות דמ"ב, שהם לשבר כח הקליפות ז' של ז' חומות) אח"כ יאמר 'על כן נקוה' עד גמירא, ויכוין במ"ת מהרה" בתפארת" עורך" ס"ת תכ"ה. אח"כ יאמר מזמור ז' ובתהלים [שניון לדוד' וכו'. וסיים הרב, ויודע אני שהוא מקובל, ונגע לא יקרב באהלו, עכ"ל.

וזה סידורו:

עלינו לשבח לאדון הבר. לתת גדרה ליוצר בראשית. שלא עשנו כגויי הארצות. ולא שמנו כמשפחות האדמה. שלא שם חלקנו בהם וגורלנו בכל המונם. שהם משתחוים להכל וריק ומתפללים אל אל לא יושיע. ואנחנו פורעים ומשתחוים ומודים לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא. שהוא נוטה שמים ויוסד ארץ. ומושב יקרו בשמים ממעל. ושכינת עזו בגבהי מרומים. הוא אלקינו. אין עוד. אמת מלכנו. אפס וזלתו. ככתוב בתורתו. וידעת היום והשבת אל לבבך. כי ה' הוא האלקים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת.

אין עוד:

עוד אין מתחת הארץ ועל ממעל בשמים האלקים הוא ה' כי לבבך אל והשבת היום וידעת בתורתו ככתוב וזלתו אפס מלכנו אמת עוד אין אלקינו הוא מרומים בגבהי עזו ושכינת ממעל בשמים יקרו ומושב ארץ ויוסד שמים נוטה שהוא הוא ברוך הקדוש המלכים מלכי מלך לפני ומודים ומשתחוים פורעים ואנחנו יושיע לא אל אלא ומתפללים וריק להכל משתחוים שהם המונם בכל וגורלנו בהם חלקנו שם שלא האדמה כמשפחות שמנו ולא הארצות כגויי עשנו שלא בראשית ליוצר גדרה לתת הבר לאדון לשבח עלינו.

אח"כ יאמר:

אנא בכח גדרת ימינד תתיר צרורה: קבל רנת עמך שגבנו טהרנו נורא:

אח"כ יאמר פעם ב' 'עלינו' ישר והפוך כנ"ל, ואח"כ יאמר:

נא גבור דורשי יחודך ככתב שמרם:

אח"כ יאמר פעם ג' 'עלינו' ישר והפוך כנ"ל, ואח"כ יאמר:

ברכם, טהרם, רחמם, צדקתך תמיד גמלים: חסין קדוש ברוב טובך נהר צדקך:

אח"כ יאמר פעם ד' 'עלינו' ישר והפוך כנ"ל, ואח"כ יאמר:

יחיד גאה לעמך פנה זוכרי קדשתך: שועתנו קבל ושמע צעקתנו ידע תעלומות:

ואח"כ יאמר 'על כן נקוה':

על כן נקוה לך ה' אלקינו לראות מהרה בתפארת עורך. (כיון שס"ת שם תכ"ה) להעביר גלוילים מן הארץ. והאילילים ברות וברתון. לתקן עולם במלכות שדי. וכל בני בשר יקראו בשמך להפנות אליך כל רשעי ארץ. ובירו ונדעו כל יושבי תבר. כי לך תכרע כל ברך. תשבע כל לשון. לפניך ה' אלקינו יברעו ויפלו. ולכבוד שמך יקר ותנו. ויקבלו כלם את על מלכותך. ותמלך עליהם מהרה לעולם ועד. כי המלכות שלך היא ולעולמי עד תמלך בכבוד. ככתוב בתורתך. ה' ימלך לעולם ועד: ונאמר. והיה ה' למלך על כל הארץ. ביום ההוא והיה ה' אחד ושמו אחד:

ואח"כ יאמר מזמור ז' מתהלים:

ז (ס) שגיון לדוד אשר שר לה' על דברי בוש בן ימיני: (ס) ה' אלקי בך חסיתי הושיעני מכל רדפי והצילני: (ס) פן יטרף בארצה נפשי פרק ואין מציל: (ס) ה' אלקי אם עשיתי זאת אם יש עול בכפי: (ס) אם גמלתי שולמי רע ואחלצה צוררי ריקם: (ס) ורדף אויב נפשי וישג וירמס לארץ חיי וכבודי לעפר ישבן סלה: (ס) קומוה ה' באפה הנשא בעברות צוררי ועורה אלי משפט צוית: (ס) ועדת לאמים תסוכבך ועליה למרום שובה: (ס) ה' ידין עמים שפטני ה' בצדקי וכתמי עלי: (ס) יגמר נא רע רשעים ותכונן צדיק ובהן לבות וכליות אלקים צדיק: (ס) מגני על אלקים מושיע ישרי לב: (ס) אלקים שופט צדיק ואל זעם בכל יום: (ס) אם לא ישוב חרבו ילמוש קשתו דרך ויכווננה: (ס) ולו הכין כלי מות חציו לדלקים יפעל: (ס) הנה יחבל און ותרה עמל וילד שקר: (ס) בור כרה ויחפרהו ויפל בשחת יפעל: (ס) ישוב עמלו בראשו ועל קדקדו חמסו ירד: (ס) אודה ה' בצדקו ואזמרה שם ה' עליון:

"ויודע אני שהוא מקובל, ונגע לא יקרב באהלו" (לשון האר"י הק' ז"ל)

היינט איז די יארצייט פון רבינו הרב"ק רבי שלמה הכהן ראבינאוויטש

בעל תפארת שלמה מראדאמסק זי"ע

רבי שלמה הכהן בי"ד דוב צבי זי"ע

עס איז מקובל אז לערנען דאס ערשטע שטיקעל פון פרשת מצורע אין ספר תפארת שלמה איז מסוגל לרפואה.

פרשת מצורע

העלווים הוא המורה הוראה ציטלאל כע"ש לסודות ציוס העמל' וציוס כספור . פי' זה הנקרא מורה הוראה אשר ע"י מורטו שצורה ציוס העמל' מניע את האדם ליוס העורר להעבר לפי ה' . וכמו שידענו זה מלדיקי הדור עלפיענו שע"י מורחם האשינו השפעות קונות ורפואה בעוה"ז וכן הדבור יקף של הלדיק כד"ת מרפא מיל וסש"י שולח ד"ת כפיו לרפואת העלה לכל הלדיק לו . כמודע זה העטשה מהרב הקדוה אית היהודי זלה"ה מפרשישעמי שפי' בעירו צית כזה אשר לא עהור ופעם גברה עלויס הממלה מאלך רי"ל ויצאו ויצעקו אליי . או כפל ד"ת כפיו ברמיזים וגימטריאות ואחר חומו ד"ת הלזה שאל אס האימעריואות כפויס עלויס כחשונס או כמרפאו ויחי כן . וכו' שאלה"כ ישלח דברו ורפאל' ישלח דברו להלדיק וירפאם . וז"ש זאת מהיט מורח המאורע ציוס פוהרע כ' עורעו תלוי כמורה . וכוונת אל סכסן . פי' כונת הדבור אל הלדיק אשר ע"י הדבור שלו כד"ת מרפא לגפש כלי"י ויעשהו ככ"ל . והבן :

זאת מהיט מורח המאורע וכו' והנבא אל סכסן . ילי"ד סול"ל ונבא אל סכסן כי מעלמי ינא אל סכסן

לסכסנו . אך מה כחזת ישלח דברו וירפאם וימלע משחממותם . רי"ל כי אמנם כל ממלה וכל נגע אשר בעולם מהל עיקר רפואתו כמורה אשר הוא דבר ה' וברצו ה' שמיס נעשו וכל העולם נברא כמורה לכן אורח הרפואה הוא ג"כ כמורה . והנה הלדיק העוסק כמורה לשמה זכה לדברים הרבה ונהנים ממנו כו' הוא הרופא לאתן ע"י המורה אשר ילאו מפיו ופרי לדיק לחיים . ועד"ז אמס"כ זאת תהי' תורת המאורע ציוס פוהרעו רי"ל יוס טהרנותוהוא כהמורה וממנה רפואה העלה לכל ממלה ולכל נגע לרעמותוהו לריק אל סכסן הוא הלדיק הדור שפיס לכן ישמרו דעת ותורה ירקסו עפיהו והוא הנקרא כהן ממשיך החסד' בעולם ועל כזה אמרו כגמ' מוכעת אפי כו ציחי' מורח הוראה ציטראל מאי רכונתא כזה ציחי' מורה הלכה מש"ע . אך הכונה ציחייה מורה דרך הקדש לעמו כלי"י להמשיך עלויס שעפ קדושה וכללה ופונות

For more information or to sponsor go to www.yuhrzeit.com

תפילה לפרנסה

לערב ראש חודש ניסן

כתב השל"ה הקדוש (מסכת תמיד – סוף פרק נר מצוה): "ראוי לצום שלא יאכילנו הקדוש ברוך הוא זכויותיו בעולם הזה. ויהיה זה התענית יום קודם ערב ראש חודש ניסן, כי בניסן טללים שהם לברכה נפתחים. וזה נוסחה של התפילה:

אתה הוא האלוקים תן מקרני ראמים ועד ביצי כנים, ואתה הוא המבין כל צרכיהם, ונוסף על הצרכים ההכרחיים אתה הוא הנותן במלוי וריוח ועשר וכבוד.

כל זה אתה עושה בנדרת לבך הטוב. כי אתה הוא נדיב באמת, לא כמו שקורין לפעמים לאדם אחד נדיב, כי נדרתו אינה אמתית רק לתשלום גמול או בשביל טובה שקדמותו ותרי הוא פסוחר. אכן מי הקדימך ושלמת, ובנדרת לבך הטוב – טוב ומטיב אתה לכל. ולי אני עבדך הטבת על כל, ונתת לי עשר וכבוד מידך הכל, ברכתני בכל מכל כל, נתת לי ספרים הרבה, ונסף וזהב לרב, ומלבושי כבוד ודירה בכבוד, קטנתי מכל החסדים אשר עשית את עבדך, וירא אנכי מאד לנפשי שלא יהיה חס ושלום העשר שמור לי לרעה להאכילני המעט מזכויותי שבידי, ובאם הוא בן קח נא את ברכתי ואל אראה ברעתי לעולם הבא עולם הנצחי, ובאם רצונך הטוב למהב ולא למשקל, תן בלבי ובלב כל הנלזים אלי שלא להשתמש במתנותיך לתענוגים גופניים, ויתפרנסו ממנו בעלי תורה, אנשים בשרים, אנשים הגונים, עשות צדקה הרבה וגמילת חסדים לקרובים ולרחוקים, ודבר ה' יקום.

יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ה' צורי וגאלי.

את התפילה ניתן לומר אף אם אינו צם, ואפשר לפרות התענית במעות לצדקה.

תפילה לאמרה בכל ערב ר"ח – מאת הרב הצדיק הק' אלקי מרן מרדכי מדבורנא זי"ע ועכי"א .

ואני תפילתי לך ד' עת רצון, בכוון לבי ואברי פנימי והחיצון ואשתחויה לפניך באימה וביראה ברתת וזיעה וחלחלה בשברון לב ובמתנים בפרישת כפים, ואפיל תחנתי לפניך שתקבל ברחמים וברצון את תפילתי ותעשה שאלתי, וחנני במתנת חנם ולפנים משורת הדין אף על פי שאיני כדאי לזה, ויגולו רחמיך על מידותיך, ופתח לבי בתורתך ויטהר ושמרה בפי, ותן בלבי בינה להבין ולהשכיל לשמוע ללמוד וללמד לשמור ולעשות ולקיים את כל דברי תלמוד תורתך באהבה, ותשמרנו מכל חטא ועון ופשע שלא אחטא עוד נגדך, וכפר ותמחל ותסלח לי על כל פשעי ועונותיי וחטאי, על הקלות והחמורות על הנגלות והנודעות, ועל כל מה שעשיתי בין בשוגג בין במזיד באונס וברצון במרד ובמכוון בין במחשבה ובין במעשה בין בראי' ובין בשמיעה, וכל מה שמעלתי נגדיך הכול תעבור ותמחל ותמחק ברחמיך הרבים ולא על ידי ייסורים וחולאים רעים חלילה, ותן בלבי לעשות רצונך בלבב שלם, וזקוף מזלי ותגביה קרני וכוכבי לעושר וכבוד ולבנים – ובני בנים טובים, ושלה ברכה והצלחה בכל מעשי ידי ועסקי ועניני, ויפרנסנו ויכלכלנו ברווח ולא בצמצום, בהיתר ולא באיסור, בנחת ולא בצער, בהשקט ולא ברעש, ואל תצריכנו לידי מתנת בשר ודם, וזכני לישב בשולחני עם כל בני ביתי בכבוד, ולא אצפה לשלחן אחרים, ולא אשתעבד לשום אדם, והצילנו מעניות ודלות ושפלות, ואזכה להכניס אורחים, ולעשות חסד וצדקה עם בני אדם מהוגנים, ולא אכשל בבני אדם שאינם מהוגנים, ואגדל בני – בנותיי, לחופה ולמעשים טובים, ושיהיו הם וכל יוצאי חלציהם עוסקים בתורה, במצוות ובמעשים טובים, ושיהיו בעלי עושר וכבוד ושם טוב, וימלאו ימיהם בשיבה טובה ומזל טוב, ונגדלם באהבה ובחיבה, בשלום ובשלו, והשקט ובבטח לאורך ימים ושנים טובות – והצילנו מכל מיני פורעניות ומכל גזירות קשות ורעות, ומכל צרות המתרגשות לבוא לעולם, מאדם רע ומפגע רע ומשטן המשחית, מדין קשה ומבעל דין קשה, מלסטין ורוצחין, מכל אויב ושונא, בין בעיר – בין בדרך בכל מקום שאני הולך – ביום ובלילה, והצילנו מרוחות רעות, ומשדין ולילין, וממאורעות רעות, מדבר וממגיפה משבי ומגלות, ומכל היזק והפסד שבעולם, בין בגופי ובין בממוני ובכל אשר לי, ותיתן לי לב"ב ויוצ"ח חיים ארוכים וברוכים בטוב ובנעימים, חיים שאין בהם בושה וכלימה, ותרפאינו ותשמרינו מחולאים רעים, ומכל מיני מדווה ומחלה, והסר ממני כל דאגה והרהורים רעים ומחשבות רעות, והרחיקנו מכל מה שאתה שונא, וקרבינו לכל מה שאתה אוהב, וחנני לכל מה שצריך רחמים וחנינה – ולא נכלם לא בעולם הזה ולא בעולם הבא, ותזכנו לראות בביאת משיחך, ותביאנו אל ארץ הקדושה ולא אפטר מן העולם עד שאקיים כל אשר עלי לעשות, באופן שלא אצטרך להתגלגל עוד ואזכה לישב בכבוד בעולם הבא עם הצדיקים היושבים שם, להסתכל באספקלריא המאירה, ושם תמצא מנוחה בלי פחד והצילנו מדינים, זכנו ליום הדין וצדקנו ליום המשפט, ותמלא משאלות לבי לטובה – שאלתי ובקשתי ברחמים תמלא לטובה, אמן, וכן יהי רצון .

ואור הברכה יאמר בקשה זו:

יהי רצון מלפניך, יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שתעלנו בשמחה לארצנו, ותשענו בגבולנו, ושם נקים מצות תרומות ומעשרות וכל המצות המלויות בארץ, אשר הנחלת לאבותינו היא ארץ זבת חלב ודבש, ארץ נחלי מים, עינות ותהומות יוצאים בפקעה ובהר. ארץ חטה ושעורה וגפן ותאנה ורמון ארץ זית שמן ודבש, כאשר צויתנו בתורתך, על ידי משה עבדך. אגא יהוה אלהינו למען שמך הגדול, הגדל חסדך עמנו, ונקים לנו את הדבר אשר הבטחתנו על ידי משה עבדך: ונתתי גשמיכם בעתם. ונתתה הארץ יבולה ועץ השדה יתן פרי: והשיג לכם דיש את בציר, ובציר ישיג את זרע. ואכלתם לתמכם לשבע וישבתם לבטח בארצכם: ונקים לנו את הדבר אשר הבטחתנו על ידי ישעיה נביאך: ביום ההוא יהיה צמח יהוה אלהינו לצבי ולקבוד. ופרי הארץ לגאון ולתפארת לפלישת ישראל: ונאמר: ובנו בתים וישבו. ונטעו כרמים ואכלו פרים: ונקים לנו אשר הבטחתנו על ידי עמוס נביאך: הנה ימים באים נאם יהוה אלהינו ונגש חודש בקוצר ודורך ענבים במושך הזרע. והטיפו ההרים עיסם, וכל ההגבעות תתמוגגנה: ושבתי את שבות עמי ישראל ובנו ערים נשמות וישבו, ונטעו כרמים ושתו את יינם. ועשו גנות ואכלו את פריהם: ונקים לנו אשר הבטחתנו על ידי יחזקאל נביאך: והביתי את פרי העץ והגובת השדה. למען אשר לא תקחו עוד חרפת רעב בגוים: ונאמר: ועל הנחל יעלה על שפתו מזה ומזה כל עץ מאכל, לא יבול עלהו ולא יתם פריו לתדשיו יבכר, כי מימי מן המקדש המה יוצאים. והיה פריו למאכל ועלהו לתרופה:

אלהינו ואלהי אבותינו, מלך רחמן רחם עלינו, טוב ומטיב הדרש לנו, שובנו עלינו בהמון רחמיך, בגלל אבות שעשו רצונך, בנה ביתך בפתחלה, כונן בית מקדשך על מכוננו, הראנו בבנינו.

שפחנו בתקונו, והשב שכונתך לתוכו, והשב כהנים לעבודתם, ולויים לדוכנם לשירם ולזמרים, והשב ישראל לנויהם, ושם נעלה ונראה ונשתחוה לפניך, בשלש פעמי רגלינו בכל שנה ושנה, ככתוב בתורה: שלוש פעמים בשנה יראה כל זכורך את פני יהוה אלהיך במקום אשר יבחר. בחג המצות ובחג השבועות ובחג הסוכות, ולא יראה את פני יהוה אלהינו ויקום: איש כמתנת ידו. כברכת יהוה אלהינו אלהיך אשר נתן לך:

ותמלוך אתה הוא יהוה אלהינו מהרה על כל מעשיך, בהר ציון משכן כבודך, ובירושלים עיר מקדשך, ככתוב בדברי קדשך: ימלוך יהוה אלהינו לעולם אלהיך ציון לדור ודור הללויה: שיר המעלות לדוד שמחתי באמרים לי בית יהוה אלהינו בלך: עמדות היו רגלינו בשעריך ירושלים: ירושלים הבנויה כעיר שחברה לה יחדו: שלום עלו שבטים שבטיה עדות לישראל להודות לשם יהוה אלהינו: כי שמה יושבו כסאות למשפט כסאות לבית דוד: שאלו שלום ירושלים ישליו אהביך: יהי שלום בחילך שלום בארמנותיך: למען אתי ורעי אדברה נא שלום בך: למען בית יהוה אלהינו אלהינו אבקשה טוב לך:

ואו"כ יאמרו פתחת אליהו הנביא זכור לטוב בעמ' 39
ובכונ לומר בקשה על עליו הנשמות בעמ' 634.

סדר למוד לחדש ניסן

בראש חודש ניסן וזקם המשכן, הנשיאים הקריבו את קרבנם לחנוכת המזבח, כל נשיא הקריבו יום אחד. ולכן יש נוהגים לקרוא בפרשת הנשיאים מיום ר"ח ניסן, פרישה של אותו יום כמסורד בסוד הקריאות לחנוכה. ויש נוהגים לקרות גם פרישת "ויביאו את המשכן" (פרישת פקודי) ופרישת "ביום כלות משנה" (פרישת נשא) ובחזקאל (פרק ל"ח) וכן קצת ודור, כפי שמסורד כאן.

ויביאו את המשכן אל משה את האהל ואת כל כליו קרסו קרסו בריחי ויעמדו ואדניו: ואת מכסה עזרת האילים המאדמים ואת מכסה עזרת התחשים ואת פרכת המסך: את ארון העדות ואת בנין ואת הכפרת: את השלחן ואת כל כליו ואת לחם הפנים: את המנורה

השירה את גרתיך גרת המערכה ואת כל כליו ואת שמן המאור: ואת מזבח הזהב ואת שמן המשחה ואת קטרת הסמים ואת מסך פתח האהל: את מזבח הנחשת ואת מקבץ הנחשת אשר לו את בני ואת כל כליו את הפלך ואת כנפו: את קלעי החצר את עמדתה ואת אדניה ואת המסך לשער החצר את מיתריו ויתבתיה ואת כל כליו עבדת המשכן לאהל מועד: את בגדי השרד לשרת בקדש את בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת בגדי בניו לכתן: בכל אשר צוה יהוה אלהינו את משה כן עשו בני ישראל את כל העבודה: וירא משה את המלאכה והנה עשו אותה כאשר צוה יהוה אלהינו כן עשו וירך אתם משה: וידבר יהוה אלהינו אל משה לאמר: ביום החדש הראשון באחד לחודש תקים את משכן אהל מועד: ושמת שם את ארון העדות וסכת על הארון את הפרכת: והבאת את השלחן וערכת את ערכו והבאת את המנורה והעלית את גרתיך: ונתתה את מזבח הזהב לקטרת לפני ארון העדות ושמת את מסך הפתח למשכן: ונתתה את מזבח העולה לפני פתח משכן אהל מועד: ונתת את הכיור בין אהל מועד ובין המזבח ונתת שם מים: ושמת את החצר סביב ונתת את מסך שער החצר: ולקחת את שמן המשחה ומשחת את המשכן ואת כל אשר בו וקדשת אתו ואת כל כליו ויהי קדש: ומשחת את המזבח העולה ואת כל כליו ויהי המזבח קדש קדשים: ומשחת את הכיור ואת כנפו וקדשת אתו: והקדשת את אהרן ואת בניו אל פתח אהל מועד ורחצת אתם במים: והלבשת את אהרן את בגדי הקדש ומשחת אתו וקדשת אתו וכתן לי: ואת בניו תקריב והלבשת אתם כהנות: ומשחת אתם כאשר משחת את אביהם וכהנו לי והיתה להיות להם משחתם לכהנת עולם לדורתם: ועשו משה ככל אשר צוה יהוה אלהינו ואת כנפו וקדשת אתו כן עשה: ויהי בחדש הראשון בשנה השנית באחד לחודש וזקם המשכן: ויקם משה את המשכן ויתן את אדניו ולישם את קרסו ויתן את גרתיך ויקם את עמודיו: ויפרש את האהל

על המשכן וישם את מכסה האהל עליו מלמעלה כאשר צוה יהוה אלהינו את משה: ויקח ויתן את העדות אל הארון וישם את הבדדים על הארון ויתן את הכפרת על הארון מלמעלה: ויקא את הארון אל המשכן וישם את פרכת המסך וסך על ארון העדות כאשר צוה יהוה אלהינו את משה: ויתן את השלחן באהל מועד על ירך המשכן צפונה מחוץ לפרכת: ויערך עליו ערך לחם לפני יהוה אלהינו כאשר צוה יהוה אלהינו את משה: וישם את המנורה באהל מועד נכח השלחן על ירך המשכן נגבה: ויעל הנרות ליהוה אלהינו כאשר צוה יהוה אלהינו את משה: וישם את מזבח הזהב באהל מועד לפני הפרכת: ויקטר עליו קטרת סמים כאשר צוה יהוה אלהינו את משה: וישם את מסך הפתח למשכן: ואת מזבח העולה שם פתח משכן אהל מועד ועל עליו את העולה ואת המנחה כאשר צוה יהוה אלהינו את משה: וישם את הכיור בין אהל מועד ובין המזבח ויתן שמה מים לרחציה: ורחצו ממנו משה ואהרן ובניו את ידיהם ואת רגליהם: בבאם אל אהל מועד ובקרבתם אל המזבח ירחצו כאשר צוה יהוה אלהינו את משה: ויקם את החצר סביב למשכן ולמזבח ויתן את מסך שער החצר ויכל משה את המלאכה: ויכס הענן את אהל מועד וכבוד יהוה אלהינו מלא את המשכן: ולא יכל משה לבוא אל אהל מועד כי יושבן עליו הענן וכבוד יהוה אלהינו מלא את המשכן: ובהעלות הענן מעל המשכן יסעו בני ישראל בכל מסעיהם: ואם לא יעלה הענן ולא יסעו עד יום העליתו: כי ענן יהוה אלהינו על המשכן יומם ואש תהיה לילה בו לעיני כל בית ישראל בכל מסעיהם:

ויקח ביום כלות משה להקים את המשכן וישח אתו ויקדש אתו ואת כל כליו ואת המזבח ואת כל כליו וישח אתם ויקדש אתם: ויקריבו נשיא ישראל ראשי בית אבותם הם נשיאי המטות הם העמדים על הפקדים: ויביאו את קרבנם לפני יהוה אלהינו שש עגלות צב ושיני עשר בקר עגלה על שיני הנשיאים ושור לאהרן ויקריבו אותם

לפני המשכן: ויאמר יהוה אל משה אל משה קח מאתם יהיו לעבד את עבדת אהל מועד ונתתה אותם אל הלויים איש כפי עבדתו: ויקח משה את העגלת ואת הבקר ויתן אותם אל הלויים: את ושת העגלה ואת ארבעת הבקר נתן לבני גרשון כפי עבדתם: ואת ארבע העגלות ואת שמונת הבקר נתן לבני מררי כפי עבדתם: כי איתמר בן אהרן הכהן: ולבני קהת לא נתן כי עבדת הקדש עליהם ככתף ישאו: ויקריבו הנשיאים את חנכת המזבח ביום המשח אתו ויקריבו הנשיאים את קרבנם לפני המזבח: ויאמר יהוה אל משה נשיאי אהל ליום נשיא אהל ליום יקריבו את קרבנם לחנכת המזבח: והיה המקריב ביום הראשון את קרבנו נחשון בן עמינדב למטה יהודה: וקרבנו קצרת כספא אחת שלשים ומהא משקלה מורק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם: ומלאים סלת בלולה בשמן למזבח: כף אחת עשרה זבב מלאה קטרת: פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: שעיר עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אילים חמשה עתודים חמשה כבשים בני שנה חמשה זבב קרבן נחשון בן עמינדב:

יהי רצון מלפניך, יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שתהא חשוכה ומרצה קריאתנו בתורה סדר קרבן הנשיא נחשון בן עמינדב משבט יהודה התתום במלכות, קרבנו אשר הקריב לחנכת המזבח הקדוש. ותעלה עלינו, כאילו השגנו כל הסודות וכל השמות הקדש, היוצאים מראשי תבות וסופי תבות מקראי קדש אלה, וישלמה פרים שפתינו. ויאירו נא עלינו, ועל כל בית ישראל אחינו, כל גיבורות הקדשה וכל האורות הקדושים, הכלולים בקדשת זה השבט. ונהיה מלבשים בקדשת זה השבט, להבין ולהשפיל בתורתך וביראתך - וראת הרוממות, לעשות רצונך כרצונך בלתי מייחיינו, אנתנו ורצנו ורע ורענו:

וכשם שפחדש הזה פדית את עמך שבטי נחלתך מכור הפרול

ממצרים, וזכרת באהבה לתהלה לשם ולתפארת לשמות משות אבותם, על הפסים על הפרקן על הגבורות ועל התשועות שעשית עמם, בן יהוה אלהינו ואלהינו ואלהי אבותינו, צאנך ברחמים תפקד, וזכר לנו אהבת הקדמונים שבטיה, בגלות החל הזה. שבט יהודה ברחוק ובצער. וכשם שהודו ליהוה אלהינו חסדו ביציאת מצרים בזכות יהודה, כן נודה לך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, על גאלתנו ועל פדות נפשנו, בזכות יהודה מלך באחיו. ולא יסור שבט מיהודה ומחוקק מבין רגליו. ורעו לעולם יהיה וכסאו כשמש נגדך. מלך בפניו תחזיקה עינינו וישמח לבנו. ותמלך אתה הוא יהוה אלהינו ואלהינו מהרה על כל מעשיו, בהר ציון משכן כבודך ובירושלים עיר מקדשך. כפתוב בדרך קדשך: מלך יהוה אלהינו לעולם אלהיך ציון, לדוד ודוד הללויה: ונאמר: כי ליהוה אלהינו המלוכה. ומושל בגוים: ועלו מושיעים בהר ציון לשפוט את הר עשו. והיתה ליהוה אלהינו המלוכה: והיה יהוה אלהינו מלך על כל הארץ. ביום ההוא יהיה יהוה אלהינו אחד ושמו אחד: יהי רצון אמרי פי והגיון לבי לפניך. יהוה אלהינו צורי וגאלי: שועתנו קבל, ושמע צעקתנו, יודע מעלמות:

וחקאל ל"ו

ויהי דבר יהוה אלהינו אלי לאמר: ואתה בן אדם קח לך עץ אחד וכתב עליו ליהודה ולבני ישראל חבריו. ולקח עץ אחד וכתב עליו ליוסף עץ אפרים, וכל בית ישראל חבריו: וקרב אתם אחד אל אחד לך לעץ אחד. והיו לאחים בידך: וכאשר יאמרו אלי בני עמך לאמר. הלא תגיד לנו מה אלה לך: דבר אלהם כה אמר אדני יהוה אלהינו הנה אני לקח את עץ יוסף אשר ביד אפרים ושבטי ישראל חבריו. ונתתי אותם עליו את עץ יהודה ועשיתים לעץ אחד והיו אחד בידך: והיו העצים אשר תכתב עליהם בידך לעיניהם: ודבר אליהם כה אמר אדני יהוה אלהינו הנה אני לוקח את בני ישראל

מבין הגוים אשר הלכו שם. וקבצתי אתם מסביב והבאתי אותם אל אדמתם: ועשיתי אתם לגוי אחד בארץ בהרי ישראל ומלך אחד יהיה לכם למלך. ולא יהיו עוד לשני גוים ולא יחצו עוד לשתי ממלכות עוד: ולא ישמאו עוד בגלוליהם ובשפיכותיהם ובכל פשעיהם. והושעתי אותם מכל מושבתיהם אשר חטאו בהם, וסרתתי אותם והיו לי לעם ואני אהיה להם לאלהים: ועבדי דוד מלך עליהם ורועה אחד יהיה לכם. ובמשפטי ילכו וחקותי ישמרו ועשו אותם: וישבו על הארץ אשר נתתי לעבדי לעקב אשר ישבו בה אבותיכם. וישבו עליה המה ובניהם ובני בניהם עד עולם. ודוד עבדי נשיא להם לעולם: וברתי להם ברית שלום, ברית עולם יהיה אותם. ונתתים וירביתתי אותם ונתתי את מקדשי בתוכם לעולם: והיה משפני עליהם והייתי להם לאלהים. והמה יהיו לי לעם: וידעו הגוים כי אני יהוה אלהינו מקדש את ישראל. בהיות מקדשי בתוכם לעולם:

שיר המעלות לדוד שמתתי באמרים לי בית יהוה אלהינו נלך: עמדות היו רגלנו בשערך ירושלים: ירושלים הבנויה כעיר שתבהר לה יחדו: ששם עלו שבטים שבטיה עדות לישאל אל להיות לשם יהוה אלהינו: כי שמה וישבו כסאות למשפט כסאות לבית דוד: שאלו שלום ירושלים שליחי אהביך: יהי שלום בתיך שלהו בארמנותיך: למען אתי ורעי אדברה נא שלום בך: למען בית יהוה אלהינו אבקשה טוב לך:

זהו במדרש דף ק"ח ע"ב

איש על דגלו באותות. אליו ארבע משרנו דכנסת ישראל דאנון תריסר שבטין תריסר תחומין סחור סחור לה, כלא כגונא דלעלא. כתיב, ששם עלו שבטים, אליו י"ב שבטים י"ב תחומין דלתתא. שבטי יה, הא אוקמוהו בגין דג"ה עדות לישאל ודאי. ובגין דא הראובני השמעוני, יה בכל חד וחד. אבל ודאי הכי הוא, דהא אילנא עלאה קדישא בהו אחתם בחותמוי ואוקמוהו, דכתיב ודמות

פניהם פני אדם ופני אריה אל הימין לארבעתם וגו'. דייקנא דאדם, אתכליל בגבורה. ואפיין הוה לארבע סטרין דעלמא ומתפרשן בדייקניהו. וכלהו פלילן ביה באדם. מיכאל מימינא, גבריאל משמאלא, אוריאל לקדמיה, רפאל לאחוריהו, שכינתא עליהו. תרי מבאן ותרי מבאן, והיא באמצעיתא. כגונא דא בארעא דלתתא. תרי מבאן ותרי מבאן ואת ה"א אות ה"א ביניהו. כיון דנטלין תרי דגלין מהפתבי? ונסע אהל מועד מחנה הלויים וגו'. ולקבר אנון תרין אחרינין, ארבע משרנו אנון, לארבע סטרי עלמא, ואשתכחו תריסר. אוף הכי לתתא, כגונא דלעלא ונסע בראשונה דגל מנה יהודה לקבל משריא דאוריאל, ומחנה דראובן לקבל משריא דמכאל, דא לדרום דא למזרח, מזבח הכי נמי דרומית מזרחית, ומחנה דן לצפון, מחנה אפרים מה, מחנה דן לקבל משריא דגבריאל, ומחנה אפרים למערב לקבל משריא דרפאל, מזבח הכי נמי צפונית מערבית כלא אחיד דא ברא עד דסקלא כלא ואתאחד בשמא קדישא דאיהו שרותא וכלא, עלאה דכלא, קדישא דכלא, כלא אתכליל בה. וי"ד מזרח הוא שרותא דנהורא, אויל נשט ואפיין לדרום, ודרום נפיק ותליא בשרותא דמזרח. ה"א דרום, מנה נפיק דרום בעלמא. ועיל יו"ב בשרותא דמזרח ואפיין לה. ומן ה"א תלין דרום וצפון והוא דביניהו, יו"ד מזרח, ה"א דרום וצפון תלין בה. וא"ו באמצעיתא, ודא הוא בן דכר. בגין כך איהו בין צפון לדרום. ועל דא תנינו, מאן דהיב משתה בין צפון לדרום, הוה לה בגים זכרים. דהא בן דכר ביניהו בין צפון לדרום. ה"א עלאה בה תלין צפון ודרום, ובן דכר ביניהו ברא דיו"ד ודא ה"א. ה"א בתראה מערב, ועל דא, דרום אחיד במזרח, דאיהו שרותא דשמשא ותליא בה. ועל דא תנינא מסטרא דאבא אחיד ותליא חסד עלאה, מסטרא דאמא תליא גבורה. כגונא דא, אחיד כלא דא ברא, ויין דמפתחא הכי נמי אסתתרו. וכל לו לקרון דרומית מזרחית, ודרום תקפה דמזרח, הוא אנהיר לצפון, וצפון אתכליל בדרום, דהא שמאלא

את כליל בימינו. צפונות מערבית, דהא מערב דאייה ה"א בתראא גסלה מצפון, ועל דא צפון אזיל למערב. מערבית דרומית, היא אלא לאתחבא בדרום, כמה דדרום תליא במורח ותקפה אזיל בשרתא, הכי נמי מערב אלא לאתחבא בדרום, דהא הוא דכתיב, וימינו תחבאני וימינו, דא הוא דרום. בגין כך ינקא מתרין סטרין, מצפון ומדרום. דהא הוא דכתיב, שמאלו תחת לראשי וימינו תחבאני. שמאלו, דא הוא צפון. וימינו, דא הוא דרום. ורוא דא אוליפנא קדשא בריך הוא יהיב משה בין צפון לדרום ואחידת להאי בן דראי. ועל דא אית להו לבני נשא למיטב משתוהו בין צפון לדרום. והכי אוליף לי אבא, דיהיבין להו בגין דכרין, דהא איהו אתפון כלפי מהימנותא שלימא עלאה בשלימותא וכלא, לגבי קדשא בריך הוא דאייה בין צפון לדרום, ולגבי כנסת ישראל דאייה בין צפון לדרום, ודאי יתרון לה בגין דכרין. ובכלא בעי לאחזאה עובדא, כגונא דלעלא. וכמה דאחזוי עובדא לתתא, הכי נמי אתער לעלא, ואוקמוה. שמע רבי פנתם ונשקוה לרבי אלעזר, ובכה חזירי. אמר, זכאה חולקי בהאי עלמא ובעלמא דאתי:

ואחר כך יאמר תפלה זו בכל יום לעלוי הנשמות:

יהי רצון מלפניך, יתורשה אלהינו ואלהי אבותינו, שתאיר היום בחסדך הגדול על הנשמות הקדושות העומדות בשלש שורות שבעדן, המצפצפים בקולם בצפריים, וכל נשמתם תהלל יה לשבח ולפאר את הוד שמך מלכנו, ומעתידים עתרת תמים והשלוש עלינו בני יידיך. אגא ככה גזלת רחמיך, תהינה אוניד קשובות אליהם, ולתפלתם שעה ברחמים, לבשל מעלינו ומעל כל בית ישראל, כל חרון אף, וכל מיני משחית וכל מיני פרענות. ותאריך ימינו בטוב ושנותינו בעצמים, חיים של שלום, חיים של שלום, חיים של טובה, חיים של ברכה, חיים של פרנסה טובה, חיים של חלוצין עצמות, חיים שיש בהם יראת חסא, חיים שאין בהם בושה וכלמה, חיים של עשר

וכבוד לעבודתך, חיים שתהא בנו אהבת תורה לשמה, חיים שתמלא כל משאלות לבנו לטובה:

ויהי נא חסדך על הנשמות הקדושות האלה, ויעלה ויבוא, גייע יראה וירצה, ישמע יפקד ויזכר ויזכרונן הטוב לפני כסא כבודך ומצאנה מנוחה, ותצורר נשמתם לפני ולפנים אל מקום הקדש, עין לא ראתה אלהים וולתך, ותשביע בצחצחות נפשותם, ויריון מדין ביתך ונחל עזיך תשקם, ושים חלקנו עמהם, ונזכה ונחיה ונירש טובה וברכה לחיי העולם הבא. ואותן הנשמות הנדרות הפורחות באויר העולם, ואותם שמתו קדם ומנם ולא נמסרו לדומה, ואותם הטמונים בארץ וציצו מעיר בעשב הארץ, שלא עצרו כח עדין לבוא אל מנוחתם, אתה האל המאיר לארץ ולדרים עליה ברחמים, האר פניך ותכסה על עינם ופשעם, ותאמר למלאך הממנה עליהם להקל מעליהם משפטים ודינם ועל סבלם. יתן יתורשה אלהינו ואלהי אבותינו, שתאיר היום בחסדך הגדול על הנשמות הקדושות העומדות בשלש שורות שבעדן, המצפצפים בקולם בצפריים, וכל נשמתם תהלל יה לשבח ולפאר את הוד שמך מלכנו, ומעתידים עתרת תמים והשלוש עלינו בני יידיך. אגא ככה גזלת רחמיך, תהינה אוניד קשובות אליהם, ולתפלתם שעה ברחמים, לבשל מעלינו ומעל כל בית ישראל, כל חרון אף, וכל מיני משחית וכל מיני פרענות. ותאריך ימינו בטוב ושנותינו בעצמים, חיים של שלום, חיים של שלום, חיים של טובה, חיים של ברכה, חיים של פרנסה טובה, חיים של חלוצין עצמות, חיים שיש בהם יראת חסא, חיים שאין בהם בושה וכלמה, חיים של עשר

ביום השני הקריב נתנאל בן צוער נשיא יושבר: הקרב את קרבנו קצרת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם. מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה וקב מלאה קטרת: פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתי לעלה: שעיר עזים אחד לחטאת: ולקח השלמים בקר שנים אילים חמשה עתידים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן נתנאל בן צוער: ויש מוספים לומר בכל יום: יהוה דבר וגו' שיר המעלות וגו' וכוונה, כמורפס לעיל בקריאה ליום א' בניסן.

יהי רצון מלפניך, יתורשה אלהינו ואלהי אבותינו, שתהא חשובה ומרצה קריאתנו בתורה סדר קרבן הנשיא נתנאל בן צוער משכב יששכר התחת במדת הנצח דמלכות, קרבנו אשר הקריב לתנפת מובחט הקדוש. ותעלה עלינו, כאלו השגנו כל הסודות וכל שמות הקדש, היוצאים מראשי תבות וסופי תבות מקראי קדש אלה, ונשלמה פרים שפתינו. ויאירו נא עלינו ועל כל בית ישראל אחינו, כל ניצוצות הקדש וכל האורות הקדושים, הכלולים בקדשת זה השבט. ונהיה מלבשים בקדשת זה השבט, להבין ולהשכיל בתורתך וביראתך - יראת הרוממות, לעשות רצונך כרצונך כל ימי חיינו, אנתנו וזרענו וזרע זרענו:

וכשם שבחשך הזה, פדית את עמך שבטי נחלתך מכור הפרל ממצרים, וזכרת באהבה לתהלה לשם ולתפארת לשמות מסות אבותם, על הנסים על הפרקן על הגבורות ועל התשועות שעשית עמם, בן יתורשה אלהינו ואלהי אבותינו, צאנך ברחמים עמהם, וזכרנו אהבת הקדמונים שבטי יה בגלות החל הזה. וכשם שהרבית שרם של אבותינו בימים האלה וינמן הזה בזכות יששכר ואתי כן יצאו ברכוש גדול, בן יתורשה אלהינו ואלהי אבותינו, נקבה שרך לעמך הדוים וסחופים בגלות החל הזה, ותן שר טוב לכל הבושתים בשמך באמת, ולעולם לא נבוש כי כך בטחנו, ולישועתך קוינו כל יום בזכות יששכר וברכתו: וירא מנוחה פי טוב. ואת הארץ פי נעמה: חנה ציון קרית מועדנו. צינך תראינה ירושלים נוה שאנן אהל כל יצען כל יסע תדומתי לגצה, וכל חבליו כל יתקו: יתורשה אלהינו ואלהי אבותינו, צבאות. האר פניך ונשועה: ברכם סתרים, רחמי צדקתך, תמיד גמלים: יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך. יתורשה אלהינו ואלהי אבותינו, צבאות וזרענו:

ואחר כך יאמר את התפלה לעלוי הנשמות בעמ' 634.

ביום השלישי נשיא לבני ובוולן אליאב בן חלון: קרבנו קצרת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם. מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה וקב מלאה קטרת: פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתי לעלה: שעיר עזים אחד לחטאת: ולקח השלמים בקר שנים אילים חמשה עתידים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אליאב בן חלון: ויש מוספים לומר בכל יום: יהוה דבר וגו' שיר המעלות וגו' וכוונה, כמורפס לעיל בקריאה ליום א' בניסן.

יהי רצון מלפניך, יתורשה אלהינו ואלהי אבותינו, שתהא חשובה ומרצה קריאתנו בתורה סדר קרבן הנשיא אליאב בן חלון משכב ובוולון, התתם במדת הוד מלכות, קרבנו אשר הקריב לתנפת מובחט הקדוש. ותעלה עלינו, כאלו השגנו כל הסודות וכל שמות הקדש, היוצאים מראשי תבות וסופי תבות מקראי קדש אלה, ונשלמה פרים שפתינו. ויאירו נא עלינו ועל כל בית ישראל אחינו, כל ניצוצות הקדש וכל האורות הקדושים, הכלולים בקדשת זה השבט. ונהיה מלבשים בקדשת זה השבט, להבין ולהשכיל בתורתך וביראתך - יראת הרוממות, לעשות רצונך כרצונך כל ימי חיינו, אנתנו וזרענו וזרע זרענו:

וכשם שפדית את אבותינו ממצרים, והשפנת שכינתך בקרבם בבית ובוולך בזכות ובוולון, בן יתורשה אלהינו ואלהי אבותינו, זכר עדתך קניית קדם בגלות החל הזה המר והנמר. ובזכות ובוולון, השב שכינתך בבית ובוול תפארתך. תשכון בתוך ירושלים עירך כאשר דברת, וכסא דוד מהרה בתוכה תכין. ופקוד גפן ואת דן"ה כל היום, והראנו הו"ד לטובה. הושיענו יתורשה אלהינו ואלהי אבותינו, צבאות מן הגוים. להודות לשם קדשך, להשתבח בתהלתך: והקם לעבדיך ברכת ובוולון - עמים הר יקרא שם יזבחו וזחי צדק. כי שפע ימים ויגיש רמים יינקו ושפוני טמוני חול: יתורשה אלהינו ואלהי אבותינו, צבאות עמנו. משגב לנו אלהי יעקב סלה: חסין קדוש, ברב טובך, נהל עדתך: יהיו לרצון

ואחר כך יאמר את התפלה לעלוי הנשמות בעמ' 634.

ביום רביעי לחדש ניסן

ביום הרביעי נשיא לבני ראובן אליצור בן-שדיאור: קרבנו קצרת-כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם. מלאים סלת בלולה בשמן למנתה: כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: פר אחד בן-בקר איל אחד כבש-אחד בן-שנתו לעלה: שעיר-עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אילים חמשה עתדים חמשה כבשים בני-שנה חמשה זה קרבן אליצור בן-שדיאור:

יהי רצון מלפניך, יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שתהא חשובה ומרצה קריאתנו בתורה סדר קרבן הנשיא אליצור בן שדיאור משבט ראובן, החתום במדת חסד ומלכות, קרבנו אשר הקריב לתנפת מזבח הקדוש. ותעלה עלינו, כאלו השגנו כל-הסודות וכל-שמות הקדש, היוצאים מראשי תבות וסופי תבות מקראי קדש אלה, ונשלמה פרים שפתינו. ואירו נא עלינו ועל-כל-בית-ישראל אחינו, כל-ניצוצות הקדשה וכל-האורות הקדושים, הפלולים בקדשת זה השבט. ונהיה מלבשים בקדשת זה השבט, להבין ולהשכיל בתורתך ובקראתך - ראת הרוממות, לעשות רצונך כרצונך כל-ימי חיינו, אנחנו ורענו ורוע ורענו:

וכשם שראית את עני (מלרס) עמך צאן מרעיתך ישראל במצרים בימים האלה ובזמן הזה, בזכות ראובן, כן יהוה אלהינו ואלהינו ואלהי אבותינו, בגלות החל הזה, הביטה וראה את חרפתנו. ובזכות ראובן ראה-נא בענינו וריבה (מלרס) ריבנו, ומחר לגאלנו גאלה שלמה: אגא בכח, גדלת מיגך, תתיר צרורה: קומה עזרתה לנו. ופדנו למען חסדך: הפלה חסדיך מושע חוסים, ממתקוממים בימיך:

ואחר כך יאמר את התפלה לעלוי הנשמות בעמ' 634.

ביום חמישי לחדש ניסן

ביום החמישי נשיא לבני שמעון שלמיאל בן-צורי-שדי: קרבנו קצרת-כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם. מלאים סלת בלולה בשמן למנתה: כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: פר אחד בן-בקר איל אחד כבש-אחד בן-שנתו לעלה: שעיר-עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אילים חמשה עתדים חמשה כבשים בני-שנה חמשה זה קרבן שלמיאל בן-צורי-שדי:

יהי רצון מלפניך, יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שתהא חשובה ומרצה קריאתנו בתורה סדר קרבן הנשיא שלמיאל בן צורי-שדי משבט שמעון, החתום במדת גבורה ומלכות, קרבנו אשר הקריב לתנפת מזבח הקדוש. ותעלה עלינו, כאלו השגנו כל-הסודות וכל-שמות הקדש, היוצאים מראשי תבות וסופי תבות מקראי קדש אלה, ונשלמה פרים שפתינו. ואירו נא עלינו ועל-כל-בית-ישראל אחינו, כל-ניצוצות הקדשה וכל-האורות הקדושים, הפלולים בקדשת זה השבט. ונהיה מלבשים בקדשת זה השבט, להבין ולהשכיל בתורתך ובקראתך - ראת הרוממות, לעשות רצונך כרצונך כל-ימי חיינו, אנחנו ורענו ורוע ורענו:

וכשם ששמעת נאקת בני ישראל עמך במצרים בימים האלה ובזמן הזה בזכות שמעון, כן יהוה אלהינו ואלהינו ואלהי אבותינו, שקדנו בקדתי ישועה ורחמים בגלות המר והגמור הזה, ובזכות שמעון, קבל רנת, עמך. שגבנו, טהרנו נורא. שמע קולנו וקבל ברחמים וברצון את תפלתנו, הנואקים מבור גלות ומארץ שביה. אלו הביטה, דל כבודנו בגוים, ושקצונו כטמאת הנדה. עד מתי עורך

ואחר כך יאמר את התפלה לעלוי הנשמות בעמ' 634.

ביום ששי לחדש ניסן

ביום הששי נשיא לבני גד אליסף בן-דעואל: קרבנו קצרת-כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם. מלאים סלת בלולה בשמן למנתה: כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: פר אחד בן-בקר איל אחד כבש-אחד בן-שנתו לעלה: שעיר-עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אילים חמשה עתדים חמשה כבשים בני-שנה חמשה זה קרבן אליסף בן-דעואל:

יהי רצון מלפניך, יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שתהא חשובה ומרצה קריאתנו בתורה סדר קרבן הנשיא אליסף בן דעואל משבט גד, החתום במדת חוד ומלכות, קרבנו אשר הקריב לתנפת מזבח הקדוש. ותעלה עלינו, כאלו השגנו כל-הסודות וכל-שמות הקדש, היוצאים מראשי תבות וסופי תבות מקראי קדש אלה, ונשלמה פרים שפתינו. ואירו נא עלינו ועל-כל-בית-ישראל אחינו, כל-ניצוצות הקדשה וכל-האורות הקדושים, הפלולים בקדשת זה השבט. ונהיה מלבשים בקדשת זה השבט, להבין ולהשכיל בתורתך ובקראתך - ראת הרוממות, לעשות רצונך כרצונך כל-ימי חיינו, אנחנו ורענו ורוע ורענו:

וכשם שבצאת ישראל מצרים הודת להם הפן מן שמי מרומיה, והוא כורע גד בזכות גד, כן יהוה אלהינו ואלהינו ואלהי אבותינו, חסין קדוש, ברב טובך, נהל ענתך, בגלות החל הזה, פתח לנו אוזרות שלא עלאה חזרא מתרין מזלין בצר ונקח דרך מיד וגרון

גד החתום בעקב חוד מלכותך, היה כשל לישראל יפרח כשושנה ויה שרשיו פלגנון. ילכו יונקותיו ויהי כזית הודו. ויהי לו פלגנון: ובישועתך תרום מלכנו, ותגביה קרן משיח בן דוד עבדך, ונתת מוחדך עליו. גדול כבודו בישועתך. חוד וחד תשובה עליו: יהיו לרצון אמרי פי, והגיון לבי לפניך. יהוה אלהינו צורי וגאלי:

ואחר כך יאמר את התפלה לעלוי הנשמות בעמ' 634.

ביום שביעי לחדש ניסן

ביום השביעי נשיא לבני אפרים אלישמע בן-עמיהוד: קרבנו קצרת-כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם. מלאים סלת בלולה בשמן למנתה: כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: פר אחד בן-בקר איל אחד כבש-אחד בן-שנתו לעלה: שעיר-עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אילים חמשה עתדים חמשה כבשים בני-שנה חמשה זה קרבן אלישמע בן-עמיהוד:

יהי רצון מלפניך, יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שתהא חשובה ומרצה קריאתנו בתורה סדר קרבן הנשיא אלישמע בן עמיהוד משבט אפרים, החתום בעטרת היסוד דוציר אנפין, קרבנו אשר הקריב לתנפת מזבח הקדוש. ותעלה עלינו, כאלו השגנו כל-הסודות וכל-שמות הקדש, היוצאים מראשי תבות וסופי תבות מקראי קדש אלה, ונשלמה פרים שפתינו. ואירו נא עלינו ועל-כל-בית-ישראל אחינו, כל-ניצוצות הקדשה וכל-האורות הקדושים, הפלולים בקדשת זה השבט. ונהיה מלבשים בקדשת זה השבט, להבין ולהשכיל בתורתך ובקראתך - ראת הרוממות, לעשות רצונך כרצונך כל-ימי חיינו, אנחנו ורענו ורוע ורענו:

כל־מי־חינו, אנחנו וזרענו וזרע זרענו: יחיד גאה, לעמך פנה, וזכרי קדשתך: לפני אפרים ובנימין ומנשה עוררה את גבורתך. ולכה לישועתה לנו: וכסא מלכות משיח בן אפרים בתוך ירושלים מהרה תכין, ואל תהי צרה ויגון בגאולתנו. שלא יהרג משיח בן אפרים, אשר יתחיל לנחמנו ולהרים דגלנו על הגוים על ידי ארמילוס הרשע. חיים שאל ממך נתתה לו. ארץ ימים עולם ועד: אשר כבדו בך ברך אותו - בכור שורו הדר לו וקרני ראם קרניו, בהם עמים יגתו יחדו אפסי ארץ. והם רבבות אפרים והם אלפי מנשה:

ובזכות אפרים החתום בעטרת יסוד ועיר אנפין, זכר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וּבְנֵי אָדָם את יום ירושלים. האומרים ערו ערו, עד היסוד בה: וכל קרני רשעים תגדע, תרוממנה קרנות צדיק. כי אתה תברך צדיק. יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, כְּכֹנֵן רִצּוֹן תַּעֲטֶרנוּ: אִתָּהּ תִּקְוֶה תִרְחַם צִיּוֹן. כי עת לחננה כי בא מועד: ומי שגאל את האבות בצאת ישראל ממצרים, יוסיף יְהוָה אֱלֹהֵינוּ שְׁנִית לְגֹאֵל את הַבָּנִים. יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל בְּעוֹשָׁיו. בְּנֵי צִיּוֹן יִגִּילוּ בְּמִלְכָם: וְסִרְהוּ קְנֵאת אֲפֵרַיִם וְצֹרְרֵי יְהוּדָה יִפְרֹתוּ. אֲפֵרַיִם לֹא־יִקְנֵא אֶת־יְהוּדָה וְיְהוּדָה לֹא־יִצֹר אֶת־אֲפֵרַיִם: יְהִיו לְרִצּוֹן אֲמִרֵי פִי וְהִגִּיזוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ. יְהוָה אֱלֹהֵינוּ צוּרֵי וְגֹאֲלֵי:

ואור כך יאמר את התפלה לעלוי הנשמות בעמ' 634.

ביום שמיני לחדש ניסן

ביום השמיני נשיא לבני מנשה גמליאל בן פדהצור: קרבנו קצרת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם. מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה והב מלאה קטרת: פר אחד בן־בקר איל אחד כבש־אחד בן־שנתו לעלה: שעיר־עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אילים חמשה עתדים חמשה כבשים בני־שנה חמשה זה קרבן גמליאל בן־פדהצור:

יהי רצון מלפניך, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ואלהי אבותינו, שתהא

חשובה ומרצה קריאתנו בתורה סדר קרבן הנשיא גמליאל בן פדהצור משבט מנשה, החתום בבחינת היסוד, קרבנו אשר הקריב לחנכת מזבח הקדוש. ותעלה עלינו, כאלו השגנו כל־הסודות וכל־שמות הקדש, היוצאים מראשי תבות וסופי תבות מקראי קדש אלה, ונשלמה פרים שפתינו. ויאירו נא עלינו ועל־כל־בית־ישראל אחינו, כל־ניצוצות הקדשה וכל־האורות הקדושים, הפלולים בקדשת זה השבט. ונהיה מלבשים בקדשת זה השבט, להבין ולהשפיל בתורתך וביראתך - ראת הרוממות, לעשות רצונך כרצונך כל־מי־חינו, אנחנו וזרענו וזרע זרענו:

ובשם שנשית לישראל את כל עמלם, והסירות מסבל שכמם במצרים בימים האלה ובזמן הזה בזכות מנשה, בן יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ואלהינו ואלהי אבותינו, אִתָּהּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לא תגשנו בגלות החל הזה. וראה כי עמך גוי הגדול הזה, לא תהיה לו כנולה בארץ נשיה, והוציאה ממצרים נפשנו להודות את־שִׁמְךָ. ועל כן נקנה לך (לך) יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אלהינו, לראות מהרה בתפארת ענך (ענך), להעביר גלולים מן־הארץ, והאלילים פרות יפרתנו, לתקן עולם במלכות שדי. ישמח הר־ציון תגלנה בגות יהודה. למען משפטיך: ולציון יאמר איש ילד־בה. והוא כוונתו עליון: לפני אפרים ובנימין ומנשה עוררה את גבורתך. ולכה לישועתה לנו: יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך. יְהוָה אֱלֹהֵינוּ צוּרֵי וְגֹאֲלֵי:

ואור כך יאמר את התפלה לעלוי הנשמות בעמ' 634.

ביום תשיעי לחדש ניסן

ביום התשיעי נשיא לבני בנימין אביזן בן־גדעני: קרבנו קצרת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם. מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה והב מלאה קטרת: פר אחד בן־בקר איל אחד כבש־אחד בן־שנתו לעלה: שעיר־עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אילים

חמשה עתדים חמשה כבשים בני־שנה חמשה זה קרבן אביזן בן־גדעני:

יהי רצון מלפניך, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ואלהי אבותינו, שתהא חשובה ומרצה קריאתנו בתורה סדר קרבן הנשיא אביזן בן גדעני משבט בנימין, החתום בגדת ציון, קרבנו אשר הקריב לחנכת מזבח הקדוש. ותעלה עלינו, כאלו השגנו כל־הסודות וכל־שמות הקדש, היוצאים מראשי תבות וסופי תבות מקראי קדש אלה, ונשלמה פרים שפתינו. ויאירו נא עלינו ועל־כל־בית־ישראל אחינו, כל־ניצוצות הקדשה וכל־האורות הקדושים, הפלולים בקדשת זה השבט. ונהיה מלבשים בקדשת זה השבט, להבין ולהשפיל בתורתך וביראתך - ראת הרוממות, לעשות רצונך כרצונך כל־מי־חינו, אנחנו וזרענו וזרע זרענו:

ובשם שנקמת את נקמת בני ישראל מאת המצריים, ויצאת ליגע עמך בכחך הגדול, מינדך יְהוָה אֱלֹהֵינוּ נאדרי בכת. מינדך יְהוָה אֱלֹהֵינוּ תרצץ אויב: נשית מינדך תבלעמו ארץ: בזכות בנימין הצדיק, בן יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ואלהי אבותינו, בגלות המד וההמהרה הנה, תמצא יָדך לְכָל־אויְבֶיךָ. מינדך תמצא שונאֵיך: מיין יְהוָה אֱלֹהֵינוּ רוממה. מיין יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עשה חיל: הבט משמים וראה. ופקד גפן זאת: וכנה אשר־נטעה מינדך. ועל־בן אמצתה לך: תביאמו ותטעמו בהר נחלתך, מכון לשבתך פעלת יְהוָה אֱלֹהֵינוּ. מקדש אדני כוננו ידֵיך: בתלוק של בנימין, כדבר האמור: לבנימין אמר ידֵי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ישכן לבשת עליו. חופף עליו כל היום, ובין כתפיו שכן: ויפס יסוד ציון אשר פלית את חמתך בה, ותצת אש ותאכל סודותיה. וצא נא ליגע עמך ליגע את משיחך, ומחץ ראש מבית רשע, ערות יסוד ער־צואר סלה: ולציון יאמר איש ואיש ילד־בה. והוא כוונתו עליון: יחיד גאה, לעמך פנה, וזכרי קדשתך: יהיו לרצון אמרי פי

והגיון לבי לפניך. יְהוָה אֱלֹהֵינוּ צוּרֵי וְגֹאֲלֵי:

ואור כך יאמר את התפלה לעלוי הנשמות בעמ' 634.

ביום עשירי לחדש ניסן

ביום העשירי נשיא לבני בן אחיעזר בן־עמישדי: קרבנו קצרת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם. מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה והב מלאה קטרת: פר אחד בן־בקר איל אחד כבש־אחד בן־שנתו לעלה: שעיר־עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אילים חמשה עתדים חמשה כבשים בני־שנה חמשה זה קרבן אחיעזר בן־עמישדי:

יהי רצון מלפניך, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ואלהי אבותינו, שתהא חשובה ומרצה קריאתנו בתורה סדר קרבן הנשיא אחיעזר בן עמישדי משבט דן, החתום בפרק התחתון דהוד דמלכות, קרבנו אשר הקריב לחנכת מזבח הקדוש. ותעלה עלינו, כאלו השגנו כל־הסודות וכל־שמות הקדש, היוצאים מראשי תבות וסופי תבות מקראי קדש אלה, ונשלמה פרים שפתינו. ויאירו נא עלינו ועל־כל־בית־ישראל אחינו, כל־ניצוצות הקדשה וכל־האורות הקדושים, הפלולים בקדשת זה השבט. ונהיה מלבשים בקדשת זה השבט, להבין ולהשפיל בתורתך וביראתך - ראת הרוממות, לעשות רצונך כרצונך כל־מי־חינו, אנחנו וזרענו וזרע זרענו:

ובשם שעמדת להם לעמך ישראל צעת צרתם בארץ מצרים, ורבת את ריבם ודנת את דינם בזכות דן, בן יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ואלהי אבותינו, הרים קרן משיח בן דוד עבדך אשר לקחת מרוע של דן מושלים עם אמו של דוד. דין בגוים מלא גויות. מחץ ראש על־ארץ רבה: וישפט בצדק דלים והוכיח במישור לעגני ארץ. והכה ארץ בשבט פיו וברוח שפתי מית רשע: הנשא שופט הארץ. השב גמול על־גאים: לאסר מלכיהם בוקים. ונכבדיהם בכבלי ברזל:

ואחר כך יאמר את התפלה לעלוי הנשמות בעמ' 634.

ביום אחד עשר לחדש ניסן

ביום עשתי עשר יום נשיא לבני אשר פגעאל בן-עכרן: קרבנו קצרת-כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם ו מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה זהב מלאה קטרות: פר אחד בן-בקר איל אחד כבש אחד בן-שנתו לעלה: שעיר-עזים אחד לחטאת: ולבנה השלמים בקר שנים אילים חמשה עתדים חמשה כבשים בני-שנה חמשה זה קרבן פגעאל בן-עכרן:

יהי רצון מלפניך, יהוה יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שתהא חשוכה ומרצה קריאתנו בתורה סדר קרבן הנשיא פגעאל בן עכרן משבט אשר, החתום במדת עקב נצח דמלכות, קרבנו אשר הקריב לחנכת מזבח הקדוש. ותעלה עלינו, כאלו השגנו כל-הסודות וכל-שמות הקדש, היוצאים מראשי תבות וסופי תבות מקראי קדש אלה, ונשלמה פרים שפתינו. ויאירו נא עלינו ועל-כל-בית ישראל אתנו, כל-ניצוצות הקדשה וכל האורות הקדושים, הכלולים בקדשת זה השבט. ונהיה מלבשים בקדשת זה השבט, להבין ולהשכיל בתורתך וביראתך - ראת הרוממות, לעשות רצונך פרצונך כל-ימי חיינו, אנתנו ותרענו ותרע ורענו:

וכשם שגאלת עמך בית ישראל מכור הפרקל ממצרים בימים האלה ובזמן הזה, ותעש לך שם כהיום הזה, ואנו שמעה ומאשרנו לאמר אשרי העם שככה לו בזכות אשר, כן יהוה יהוה אלהינו

ואחר כך יאמר את התפלה לעלוי הנשמות בעמ' 634.

ביום שנים עשר לחדש ניסן

ביום שנים עשר יום נשיא לבני נפתלי אחיעז בן-עייגן: קרבנו קצרת-כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם ו מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה זהב מלאה קטרות: פר אחד בן-בקר איל אחד כבש אחד בן-שנתו לעלה: שעיר-עזים אחד לחטאת: ולבנה השלמים בקר שנים אילים חמשה עתדים חמשה כבשים בני-שנה חמשה זה קרבן אחיעז בן-עייגן:

יהי רצון מלפניך, יהוה יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שתהא חשוכה ומרצה קריאתנו בתורה סדר קרבן הנשיא אחיעז בן עייגן משבט נפתלי, החתום במדת פרק התחתון דנצח דמלכות, קרבנו אשר הקריב לחנכת מזבח הקדוש. ותעלה עלינו, כאלו השגנו כל-הסודות וכל-שמות הקדש, היוצאים מראשי תבות וסופי תבות מקראי קדש אלה, ונשלמה פרים שפתינו. ויאירו נא עלינו ועל-כל-

ואחר כך יאמר את התפלה לעלוי הנשמות בעמ' 634.

ביום שלשה עשר לחדש ניסן

וידבר יהוה אל-משה לאמר: דבר אל-אהרן ואמר אליו בהעלתך את הנחת אל-מול פני המנורה יאירו שבעת הנרות: ועש כן אהרן אל-מול פני המנורה העלה נרותיה כאשר צוה יהוה אלהים את-משה: וזה מעשה המנורה מקשה זהב עד-ירכה עד-פרחה מקשה היא כמראה אשר הראה יהוה אלהים את-משה כן עשה את המנורה:

וכריה ב' רפי ושחתי בת-ציון. כי הנני בא ושכנתי בתוכך נאם-יהוה יהוה: ובלוו גוים רבים אל-יהוה יהוה ביום ההוא, והיו לי לעם. ושכנתי בתוכך וידעת כי-יהוה יהוה צבאות שלחני אליך: ונחל יהוה יהוה את-יהודה חלקו, על אדמת הקדש. ובחר עוד בירושלים: הם כל-בשר מפני יהוה יהוה. כי געור ממעון קדשו:

ויראני את-יהושע הכהן הגדול עמד לפני מלאך יהוה יהוה. והשטן עמד על-ימינו לשטנו: ויאמר יהוה יהוה אל השטן יגער יהוה יהוה בך השטן יגער יהוה יהוה בך הבחר בירושלים. הלוא זה אוד מצל מאש: ויהושע היה לבוש בגדים צואים, ועמד לפני המלאך: ויצו ויאמר אל-העמדים לפניו לאמר, הסירו הבגדים הצואים מעלי. ויאמר אליו ראה העברתי מעליך עונך, והלבש אתך מחלצות: ואמר ישמו צניף סהוד על-ראשו. וישמו הצניף הסהוד על-ראשו וילבשוהו בגדים, ומלאך יהוה יהוה עמד: ויעד מלאך יהוה יהוה ביהושע לאמר: כה-אמר יהוה יהוה צבאות אם-בדרכי תלך ואם את-משמרותי תשמר, וגם-אתה תדין את-ביתי וגם תשמור את-חצרי. ונתתי לך מהלכים, בין העמדים האלה: (ש נהגים לקרא: שמע נא) שמע-נא יהושע הכהן הגדול אתה ורעיך הישבים לפניך, כי-אנשי מופת המה. כי הנני מביא את-עבדי צמת: כי הנה האבן אשר נתתי לפני יהושע, על-אבן אחת שבעה עינים. הנני מפתח פתחה נאם יהוה יהוה צבאות, ומשתי, את-עון הארץ-הזאת ביום אחד: ביום ההוא נאם יהוה יהוה צבאות, תקראו איש לרעהו. אל-תחת גפן ואל-תחת תאנה: וישב המלאך הדבר בי. ועיניי כאיש אשר יעור משנתו: ויאמר אלי מה אתה ראה. ואמר ראיתי והנה מנורת זהב כלה וגלה על-ראשה ושבעה נרותיה עליה, שבעה ושבעה מוצקות, לנרות אשר על-ראשה: ושנים ויתים עליה. אחד מימין הגלה ואחד על-שמאלה: ואען ואמר אל-המלאך הדבר בי לאמר. מה-אלה אדני: ויען המלאך

הדבר בי ויאמר אלי, הלא ידעת מה תמה אלה. ואמר לא אדני: ויצן ויאמר אלי לאמר זה דבר יתולדותי אלהיך אל ירובב לאמר. לא בחיל ולא ככת כי אם ברוחי אמר יתולדותי אלהיך: צבאות: מי אתה הר הגדול לפני ירובב למישור. והוציא את האבן הראשה תשאות חן חן לה: יהי רצון מלפניך, יתולדותי אלהינו ואלהי אבותינו, שתהא חשיבה ומרצה קריאתנו בתורה, קריאת פרישת הגדות שנתת באהבה לאהרן קדושך נשיא שבט הלוי, החתום בתפארת דמלכות. ותעלה עלינו, כאלו השגנו כל הסודות וכל שמות הקדש היוצאים מראשי תבות וסופי תבות מקראי קדש אלה, ונשלמה פרים שפתינו. ויארו נא עלינו ועל כל בית ישראל אחינו, כל גיזצות הקדשה וכל האורות הקדושים, הפולחים בקדשות זה השבט. ונהיה מלבשים בקדשות זה השבט, להבין ולהשכיל בתורתך וביראתך - יראת הרוחניות, לעשות רצונך כרצונך כל ימי חיינו, אנחנו וזרענו וזרע וזרענו:

וכשם שראית את עני (מלרס) עמך צאן מרעיתך בכור הברזל במצרים, ונתחברת ונתלויית עמהם בכל צרתם בפנה בזכות לוי, פן יתולדותי אלהינו ואלהי אבותינו, אהיה אשר אהיה, נא גבור, דורשי יחודך, כבבת שמרם בגלות החל הזה, ובטובך הגדול, ישוג חרון אפיך מעמך ומעריך ומאריך ומנחלתך. וקום לנו את הדבר שהבטחתנו על ידי משה עבדך לאמר: אהיה אשר אהיה. עזרה בצרות. ונאמר: ואף גם זאת בהיותם בארץ אויביהם לא מאסתים ולא געלתים לבלתם להפר בריתי אתם. כי אני יתולדותי אלהים: ונאמר: בכל צרתם לו צר ומלאך פניו רושיעם, באהבתו ובחמלתו הוא גאלם. וינטלם וינשאם כל ימי עולם: והשב כהנים לעבודתם ולזוים לדוכנם וישראל למעמדם, וילוו אליך וישרתוך:

ועל פן נקוה לך יתולדותי אלהינו, לראות מהרה בתפארת עזך. כדבר שנאמר: תתן לראשך לזית חן. עטרת תפארת תמגנתך:

עורי עורי לבשי בגדי תפארתך ירושלים עיר הקדש. והיית עטרת תפארת בני יתולדותי אלהינו. וצניף מלוכה בכף אלהיך: ולעמך בית ישראל הקם את דברך לאמר: ולתתך עליון על כל הגוים אשר עשה, לתהלה ולשם ולהפארת. כיתפארת עזמו אתה. ובכונך תרום קרנינו: יהי לרצון אמרייפי והגיון לבי לפניך. יתולדותי אלהינו צורי וגאלי:

ואור כך יאמר את התפלה לעלוי הנשמות בעמ' 634.

פרקי אבות

נהגו ישראל לקרוא פרקי אבות מדי שבת בשבתו, בין פסח לעצרת.

כל-ישראל יש להם חלק לעולם הבא, שנאמר: ועמך כלם צדיקים, לעולם יירשו ארץ. נצר מטעי מעשה ידי להתפאר:

פרק ראשון

(א) **משה** קבל תורה מסיני, ומסרה ליהושע, ויהושע לזקנים, וזקנים לנביאים, ונביאים מסרוה לאנשי כנסת הגדולה. הם אמרו שלשה דברים: הוי מתונים בדין, והעמידו תלמידים הרבה, ועשו סיג לתורה: (ב) שמעון הצדיק היה משירי כנסת הגדולה. הוא היה אומר, על שלשה דברים העולם עומד: על התורה, ועל העבודה, ועל גמילות חסדים: (ג) אנטיגנוס איש סוכו, קבל משמעון הצדיק. הוא היה אומר, אל תהיו כעבדים המשמשין את הרב על מנת לקבל פרס, אלא הוי כעבדים המשמשין את הרב שלא על מנת לקבל פרס, ויהי מורא שמים עליכם: (ד) יוסי בן-יועזר איש צרדה, ויוסי בן-יוחנן איש ירושלים, קבלו מהם. יוסי בן-יועזר איש צרדה אומר, יהי ביתך בית-ועד לחכמים, והוי מתאבק בעפר רגליהם, והוי שותה בצמא את דברייהם: (ה) יוסי בן-יוחנן איש ירושלים אומר, יהי ביתך פתוח לרוחה, ויהיו עניים בני ביתך, ואל תרבה שיחה עם האשה. באשתו אמרו, קל וחמר באשת חברו. מכאן אמרו חכמים, כל המרבה שיחה עם האשה, גורם רעה לעצמו, ובטל מדברי תורה, וסופו יורש גהנם:

Segulah for Parnossa – 3rd of Nisan - Nosi of Zevulun - Eliav ben Cheylon.

www.zchusavos.blogspot.com/2007/03/segula-for-parnaas-3-nisan-nasi-of.html

The 3rd of Nisan is the Nosi of Shevet Zevulun, Eliav ben Cheylon. Rav Chaim Elazar of Munkatch, known as the *Minchas Elazar*, says he heard from Rav Yechezkel Shraga of Shiniva (*Divrei Yechezkel*), that today is *mesugal*, auspicious, for the flowing of livelihood and wealth. This is because Zevulun was the tribe that supported Yissachor learning Torah.

From *Rosh Chodesh Nisan* on there is a *minhag* to read the “*Neseim*” from *Parsha Naso*. (*Shlah* beginning of *Pesachim* “*HaChodesh*”, *Mishna Berura* 429:8, *Be'er Heitiv* 429:6, *Kitzur Shulchan Aruch* 107:1) The *Kav Hayosher* in Chapter 88 goes into great detail about this. He says to give *tzedaka* before reading the *Nosi*, since *tzedaka* always helps ones *tefillos*. He says this benefits that whole *shevet*. There is also a “*Yehi Ratzon*” to say after the reading. Rav Tzvi Elimelech of Dinov (*Bnei Yisaschar*) in *Igra Dekala* (*Parshas Pekudei*) says in the name of his *Rebbe*, Rav Menachem Mendel of Riminov, that each of the first twelve days of Nisan represent one month of the year and contain all the *koach* of that coming month. He says it is well known that the *Chozeh* of Lublin would write down what would happen in the coming year during the days of the *Neseim*, each day for the corresponding month. The year he was *niftar* he stopped writing at the month of Av; he passed away on *Tisha B'Av*. We see from here that one should *daven* for all his needs for the coming months of the year on each representative day of the *Neseim*. There are those that have a *minhag* to read the *Neseim* from a *Sefer Torah*, but most read it by themselves from a *Siddur* or *Chumash*. It can be found in the back of the *Siddur* by the *Kriah* for *Chanukah*. Some *siddurim* have a special *tefillah* to be said after reading the *Nosi* of the day to uplift all the sparks from this *shevet* and from all the *shevatim*, *Amen Kein Yehi Ratzon!!!*

הנה אני קורא בתורה ונותן צדקה לכבוד נשמת ולעילוי נשמת שבט זבולון בן יעקב אביו
לכבוד נשמות ולעילוי נשמות
כל הנשמות משבט זבולון ובפרט הנשיא אליאב בן-חלון. זכותם יגן עלינו אמן.

בַּיּוֹם הַנְּשִׁינִי נְשִׂיא לְבַנֵּי זְבוּלוֹן אֱלִיאָב בֶּן-חֵלּוֹן:
קָרְבָּנוֹ קִעֲרַת-כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק
אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם |
מִלֵּאִים סֵלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה: כֹּף אַחַת עֶשְׂרֵה
זָהָב מִלֵּאָה קִטְרֶת פָּר אֶחָד בֶּן-בְּקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ-
אֶחָד בֶּן-שָׁנָתוֹ לְעֹלָה: שְׁעִיר-עִזִּים אֶחָד לְחֹטְאֹת:
וּלְזִבַח הַשְּׁלָמִים בְּקָר שְׁנַיִם אֵילִם תְּמִנְשָׁה עֶתְדִים
תְּמִנְשָׁה כֶּבֶשִׂים בְּנֵי-שָׁנָה תְּמִנְשָׁה זֶה קָרְבַּן אֱלִיאָב בֶּן-
חֵלּוֹן:

Tefillah after reading the *Nosi* portion:
Shevet Zevulun - Selfless supporter of Torah.

נְשִׂיא שֶׁל אוֹתוֹ הַיּוֹם יֹאמֵר תְּפִלָּה קְצָרָה, "יְהִי רָצוֹן
מִלְּפָנֶיךָ, ה' אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁתֹּאִיר הַיּוֹם בְּחֶסֶדְךָ
הַגָּדוֹל עַל נַשְׁמֹתַיִן קְדִישִׁין, דְּמַתְּחֵדְשִׁין בְּצַפְרִים וּמְצַפְצְפִין
בְּשִׁבְחֵיךָ וּמְצַלְאִין עַל עַמָּא קְדִישָׁא יִשְׂרָאֵל, רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם,
תְּכַנִּים וְתַעֲיִל הַנֶּךָ צַפְרִים קְדִישִׁין, לְאַתֵּר קְדִישָׁא, דְּאֵתְמַר
עֲלֵיהוֹ: עֵין לֹא רָאִתָּה אֱלֹהִים וּוּלְתָךְ, יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, ה'
אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, שְׂבָאָם אֲנִי עִבְדְּךָ מִשְׁכֵּט (פְּלוּגִי) שְׂקָרְאֵתִי
בְּתוֹרְתְךָ פְּרָשָׁה שֶׁל הַנְּשִׂיא הַיּוֹם, אֲזִי יֵאִירוּ נָא עָלַי כָּל
נִיצוּצֵין קְדִישִׁין וְכָל הָאֹרוֹת הַקְּדוֹשׁוֹת הַכְּלוּלוֹת בְּקִדְשֵׁת זָה
הַשְּׁכֵט, וְאֶהְיָ מְלַבֵּשׁ בְּקִדְשֵׁת זָה הַשְּׁכֵט לְהַבִּין וּלְהַשְׁכִּיל
בְּתוֹרְתְךָ וּבִירְאָתְךָ לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ כָּל יְמֵי חַיִּי, אֲנִי וְזָרְעִי וְזָרַע
זָרְעִי מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם". וְכֵה יֹאמֵר דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ, וְהוּא מְנַהֵג
כְּנִשְׂר וְיִשְׂר, וְנִכּוֹן הוּא.

Shevet Zevulun Ben Yaakov Avinu – Was born on the 7th of *Tishrei* and left the world at the age of 110. Zevulun was buried in Sidon. Zevulun inherited mountains, hills, seas and rivers. *Hashem* said "they will need your *Chilazon*" (a rare type of sea snail used for dyeing *techeiles*, threads for *tzitzis*). Then Zevulun asked *Hashem* "how can I be sure that I will be paid for this rare *Chilazon* snail?" *Hashem* replied "whoever takes the *Chilazon* from you without compensation will ultimately fail in his endeavor". The tribesmen of Zevulun were sea trading merchants and with their profits supported the *Torah* institutions of his brother Yissachar (*Bereishis Rabbah* 99:9).

- The symbol of the Tribe of Zevulun is ships;
- The gemstone of the Tribe of Zevulun is Diamond (*Yahalom*);
- The flag banner emblem of the Tribe of Zevulun is white with a ship on it.

May it be in the merit of the Holy *Tzaddik Shevet Zevulun Ben Yaakov Avinu* that *Klal Yisrael* be *zoche* to maintain our mission of *kedusha v'tahara* and *yiras shomayim* ~ even in the most trying circumstances and places.

May his *zechus* uplift us to dedicate ourselves to honor and support *Hashem's* holy *Torah* completely, *Amen!!!* May *Hashem* bless us to be *zoche* to become true selfless supporters of His holy *Torah*, *Amen!!!*

May it be in the merit of *Shevet Zevulun* that *Klal Yisrael* be blessed with an outpouring of *parnossa* and may all that who are in need be blessed with all they are lacking, *Amen!!!*

May it be *Hashem's* Will and greatest mercy that all the *neshamos* that have fallen from this *Shevet* and from all the *Shevatim* be uplifted to their proper place in *shomayim* in the *zechus* of *Shevet Zevulun ben Yaakov Avinu* and the *Nosi Eliav Ben Chaylon*. May it be His Will - *Yehihyu L'Ratzon Imrei Fi V'Hegyon Libi Lifanecha Adonai Tzuri V'Goali, Amen, V'Amen!!!*

ו"ש (הרים ל, יה) שמ"ח זבלו"ן בצאת"ך, בהוצאות שאתה מוציא לכבוד התורה שהוא השכר. גם בעולם הזה תשמח בו מיד, כיון שהוא (זבלו"ן) צריך להרויח עוד, כדי שיוכל להחזיק את התלמיד חכם בפרנסתו, על כן שכרו בעולם הזה וחלק טב בהתורה כנוכר, ואתי שפיר בעזרת השם יתברך:

(ל, ב) ותאמר לאה זכרני אלקים אותי זכר טוב הפעם יזבלני אישי כי ילדתי לו ששה בנים ותקרא את שמו זבלו"ן. עיין ברמב"ן הקדוש ז"ל (ר"ה זכרני) שלא מצא מוצא למלה הזאת זכ"ר בלשון הקודש, (ועיין שם מה שגדחק מאד לקרבו לפשוטו ולקצת פתרונו). וגם יש לדקדק, מה זה דוקא בשביל שילדה לו ששה בנים יזבלני זכ"ר זכ"ר, ותקרא את שמו זבלו"ן.

אמנם יובן בפשט שבסוד ורמו הענין, כי הנה זבלו"ן ברכתו הוא עושר גדול ושפע, וממציא פרנסה לאחיו העוסק בתורה, והשפע הוא בא דרך היסוד"ר מדה השש"ת כנודע, והיסוד בא מי"ג מדות דיקנא כביכול, בסוד סרים אין לו זקן כנודע בהארז"ל (עיין שער הכולל ענין ספירת העומר דרוש יב), והאמנם העיקר התכלית להמשיך על ידי השפע ממולא עילאה, לבטל הע' שנין דעניותא דגלות בתראה המבואר בתיקוני זוה"ק (הק' יב, ב), (והן המה חבלי משיח), ולקרב הגאולה שיבוא ויגאלנו במהרה בימינו, וביום ההוא יהיה ה' אחד כנודע שיהיה במקום הוי"ה ית"ש, ואז יהיה בנימטריא הווג (הוי"ה אדני) עולה יפ"ה, כנודע כספרי קודש.

ו"ש בלדת זבלו"ן בן שש"י, (יסוד). ייעקב"ב, (זעיר אנפין, בעל שש"ה קצוות). זכ"ד, (בנימטריא י"ג מדות דיקנא כנ"ל). מו"ב, (מדת היסוד"ר כנודע). הפעם

יזבלני אישי, (יעקב כנוכר). כי ילדתי לו שש"ה בנים (כנוכר. וגם [ששה], ו' פעמים כ"ן בנימטריא ש"ב, י"ב פעמים הוי"ה, שהוא [יעקב] זעיר אנפין שורש האילן הכלול מי"ב צירופים, [וכנודע במקובלים ראשונים]. וגם ו' פעמים בני"ם) בנימטריא ברי"ת, היינו מדה הששית יסוד ברי"ת קודש. ו"ש שש"ה בני"ם ותקרא את שמו זבלו"ן, (בנימטריא יפ"ה, שהוא היחוד גמור לעתיד במהרה בימינו בביאת גואל צדק) כנ"ל (עיין שער יששכר מאמר חודש תשרי מאמר תקע בשופר אות לב).

[ובאשר שמעתי מאדומ"ר הה"ק רבינו יחזקאל זי"ע אבד"ק שינאווע כי ביום ג' בניסן נשיא זבלו"ן היה מסוגל לו להמשיך פרנסה ועשירות, ואז הוא בימי ניסן זמן הגאולה, כר' יהושע בניסן עתידין ליגאל במהרה בימינו (ראש השנה יא, ב), והבן]:

(ל, ב) ותהר ותלד בן ותאמר אסף אלקים את חרפתי ותקרא את שמו יוסף וגו'. בתרגום יונתן וילדת בר ואמרת כנש ה' ית חסודי והיכרין עתיד יהושע בריה דיוסף למיכנש ית חסודא דמצרים מעל בני ישראל ולמגור יתהון מעיברא לירדנא, עכל"ה. השמיענו התרגום יונתן כי זהו מדת יוסף הצדיק, תיקון יסוד ברית קודש, על כן תיקון זאת יהושע שהוא מזרע יוסף, להעביר חרפת בני ישראל, ולהסיר הערלה הערוה החופפת על היסוד ברית קודש, ולמול את בני ישראל שנית, הגם שהיה זה אפשר לעשות על ידי משה רבינו מצוה שאפשר לקיימה עוד בחוץ לארץ, למול כלל ישראל הנולדים במדבר, וכמו שמל את הראשונים במצרים.

אך זהו זכה יהושע מבני יוסף, יען שהיה יוסף הצדיק בהפלגה בתיקון מדה זו, עד שמל

There is a *segulah* from the Kozhnutzer *Maggid* to recite three well-known stories (reproduced below) related to *Pesach*, (usually on the *Shabbos* when we bless the new month of *Nissan*). The *segulah* is that the stories will bless the Jewish people with an abundance of provisions and necessities for the upcoming *Pesach*.

Three Stories that are a *Segulah* for *Parnasa* for *Pesach*

1) A certain Jew was selling brandy before *Pesach*, to provide for the upcoming holiday expenses. He went from country to country, but at one border, the guards seized his barrel, since he lacked the proper licenses. The Jew quickly traveled to the Rebbe Reb Meilech and poured out his heart. The Rebbe Reb Meilech told him to tell the guards to taste the contents of the barrel; it was only water. The Jew did as the Rebbe had told him. They were surprised to find that the Jew was telling the truth! They returned the barrel to him, but then he went back to the Rebbe, crying: "Now how can I provide for my family for the holiday? The barrel of brandy was my only way of earning a livelihood and now it's full of water!" The Rebbe Reb Meilech told him to taste the contents of the barrel. To his delight, it was full of brandy once again! And the Jew had all the necessities for *Pesach* in abundance!

2) A king lost his ring. He proclaimed that he would pay a handsome salary to everyone who searched for it. There was a poor Jew who had no money for *Pesach*. His wife advised him to take up the king's offer. So he joined in the search, and with the money he earned, he bought all the necessities for *Pesach*. This Jew was also a generous fellow; he invited many guests for the *seder* that year.

Among the king's advisors was a wicked anti-Semite. On the *seder* night he went to the Jew's home and peeked in through the window. When he saw the Jew eating and drinking and not searching for the king's ring, he saw his chance. He quickly went back to the palace. "Your Majesty," he said. "You've been fooled.

I'll show you!" The king followed his advisor to the house of the poor Jew, and peered in the window. There was the Jew at a table full of guests, eating and drinking like a king! Still, the king was loath to think ill will of his Jewish subject. He told the advisor, "This Jew is probably interrogating these men to see if they know the ring's whereabouts."

This Jew's custom was that at "*Dayenu*," he would recite each verse and all the guests would respond, "*Dayenu*." It so happened that the advisor's name was none other than *Dayenu*. Just then, they all answered in chorus "*Dayenu*!" The king's advisor paled.

The king understood this to mean that his trusted advisor had in fact stolen the ring. He commanded his royal guards to seize the advisor and jail him, and he confessed to the crime. And the Jew had all the necessities for *Pesach* in abundance!

3) There was a certain Jew who worked hard for his landlord, the *poritz*. One day, the *poritz* said, "It's lucky for you that I support you. Otherwise, you would starve!" In his simple faith, the Jew answered, "What are you saying? There's a G-d in Heaven and He provides for all His creatures. If the *poritz* won't serve as G-d's agent, G-d will find me another."

The *poritz* angrily banished the Jew from his property. This occurred right before *Pesach*. This poor Jew now had no money to buy the necessary provisions. The *poritz* had a huge treasury where he kept all his gold. He would go in from time to time to count and polish his coins. He would spit on each coin and then polish it till it shone. The *poritz*' pet monkey would go with the *poritz* into the treasury and watch him. He saw his master put the coins close to his mouth; he thought that the *poritz* was eating the coins! Monkey see, monkey do. The monkey copied his master. It stole alone into the treasury and feasted on the gold coins. The monkey ate so many coins that it died.

When the *poritz* came into his treasury and saw the dead monkey, he didn't realize the cause of its death. His anger had not abated, and he commanded his servant to throw the monkey into the Jew's house, to teach him a lesson. "If I don't provide for him, no one will!" The servant threw the monkey in through the window. When it landed, its stomach burst and all the gold coins came pouring out. Then the Jew was able to buy an abundance of provisions for *Pesach*.

On the *seder* night, the *poritz* sent his servant to see how the Jew was suffering without food. But the servant reported that the Jew's house was full of food and drink. The *poritz* later sent for the Jew and asked him from where he'd had money. The Jew told the *poritz* how someone had thrown a dead monkey into his house and that hundreds of gold coins had burst from it. The *poritz* then admitted, "Now I truly see that it's *Hashem* Who provides for us all." And the Jew had all the necessities for *Pesach* in abundance!

May you all be blessed with abundant resources for a *Freilicha* and *Kosher Pesach*. May your tables abound with guests who enlighten your *seder* with gems of *Torah*, May you and your children and your children's children not know from want all of your days, May your *seder* table be blessed with the visible revelation of *Eliyahu HaNavi* in preparation for the coming of *Melech Moshiach*, Amen.

שמירה שלא

ניזק לעולם

מהנאון הקדוש

רבי יעקב אר"י זי"ע

מדאדוּמין

כי"ק קדמון אשר נמצא בין כתבי
הנאון הקדוש רבי יעקב אר"י זי"ע מדאדוּמין

זה השם שמש משה רבינו ע"ה
ובל מי שיוליכנו עמו לא יהי ניזק לעולם, וזהו השם:

י-ה, י-ה-י-ה, י-ה-ו, ח-י

ח-י, א-ה א-ה א-ה ב, ב

סוגות הרמב"ן לשמירה והצלה

הרמב"ן זיע"א הפליג מאוד בתועלת אמירת הפסוקים (וגם לכותבת כקמיע), וכמעט שאמירתם מדי יום מועילה לשמירה ולנשיאת חזן ולהצלחה שומרי ישראל ספון ח)

יָקָם יִצְוֶה אֲדָנָי תַּסְתֵּי וּבְיָלֶיְךָ שְׂמִירָה עִמִּי תַפְסְלֶה לְאֵל תְּהִי (מהלים מב,ט)

וְאֲנִי תַפְלֵתִי לְךָ אֲדָנָי עַת רְצוֹן אֱלֹהִים כְּרַב תַּסְתְּרֶךָ עֲנֵנִי כְּאִמָּת לִשְׁעָךְ (מהלים סט,ד)

כְּרִשְׁתִּי אֶת אֲדָנָי וְעֲנֵנִי וּמִכַּף מַגְנוֹדוֹתֵי תַצִּילֵנִי (מהלים לד,ח)
תִּטֶּה אֵלַי אֲזוֹנָךְ מִתְּהַרָה תַצִּילֵנִי תִּיָּה לִי לְצַנּוֹר מְעוֹז לְבֵית מַצְוֹדוֹת לְהוֹשִׁיעֵנִי (מהלים לא,ג)

אֱלֹהִים לְהַצִּילֵנִי אֲדָנָי לְעֲזֹרָתִי חוֹשֶׁה (מהלים ע,ב)
וְאִתָּה אֱלֹהִים אֲדָנָי עֲשֵׂה אִמִּי לְמַעַן שְׁמֹךְ פִּי טוֹב תַּסְתְּרֶךָ תַצִּילֵנִי (מהלים קט,כא)

אִתָּה תָּאֵל עֲשֵׂה פֶלֶא חוֹדְעֶמָה בְּעַמִּים אֲזוֹךְ (מהלים עז,טו)
וַיִּשְׁיַעֲמָם לְמַעַן שְׁמוֹ לְהוֹדִיעַ אֶת גְּבוּרָתוֹ (מהלים קו,ח)
תָּנֵה אֵל יִשְׁוֹעָתִי אֲבַטַח וְלֹא אֶפְתָּר פִּי עֲזִי וְזַמְרָת יְהִי אֲדָנָי וַיְהִי לִי לִישׁוּעָה (ישעיה יב,ב)

אֱלֹהִים אֵל תַּרְתֵּק מִמֶּנִּי מִפְּנֵי אֱלֹהֵי לְעֲזָרָתִי חוֹשֶׁה (מהלים עא,יב)

ג' ניסן כסגולה לפרנסה ועשירות

המנוחת אלעזר ממונקש בספרו "חיים ושלום" (פרשת ויגא - דף ק"ז) מביא בשם אדמו"ר משאנז'ה ו"ז ופאשר פמנעתי מאדמו"ר הדי"ק רבינו יחזקאל זייע אב"ד קייני וניסן נשוא זבלין ובלין הויה מסוגל לזאמשך פרנסה ועשירות, ואז הוא בימי ניסן זמן האולת, כ"י יחושע בניסן עתידין לינאל בפרתרה פמיו"י כידע שבט ובלין הוי ממחוקי התורה ובי ניסן קוראים בפרשת הנשיאים את תורת נשיא שבט יובלון, אליאב בן חלון, מסביר המנוחה אליעזר וזיל (שם) זי"ש שמה זבלין באתר, בודאית שאיתה מוציא לפרס התורה שהוא השכר (הלמד) של השכר דז השכר של התמכה מנבולין). זס בעולם הוי משמח בו מויר, כיון שהוא (ובלין) אריך לחרוה עויר, כ"ד שיוכל לזויק את התלמיד חכם בפרנסתו, על כן שכ"ד בעולם הויה חזק טב בתורה כגובר, ואתי שפיר פמורה השם יתגבר, והדסבר לז"ה שמי שתומך תורה כמה שהויה יכול, יקבל יותר כסף כ"ד שידכל לזמור עזר יותר בלמוד התורה.

דיי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו, שיהיו מזונותי ופרנסתי ומזונות ופרנסת בני ביתי עם מזונות ופרנסת כל עמך בית ישראל, מוכתרים ומאומותים ומוצדקים בידך, ואל תצרכיני לילד מתנת בשר ודם ולא לילד הלוואתם, כי אם לילך המלאה הפתוחה, הקרושה והרחבה, ותהא מלאכתי וכל עסקי לכרכה ולא לעניות, לחיים ולא למוות, ותכני שלא יתחלל שם שמים על דיי, ואחיה מז המועילים ומשפיעים טוב לכל אדם הנמיר, ותמלא ידי מברכותך ושבענו מטובך, כמו שעשית ליצאני מצרים, כי אחת ה' ברכת ומברך לעולם, עיני כל אליך שברוי, ואחה נתן להם את אכלם בעתו, פותח את ידך, ומשביעי לכל חי רצון. השלך על ה' דהבר והוא יכלכלך, לא יתן לעולם מוט לצדיק. ואמן נשמות הקדושות והטהורות, העתירו אל ה' בעזרי ובגללי, ויזם קרני ונגביה מזלי, למען אנוכל לעבדו בלבב שלם כל ימיי עולם, אמן:

תפילה לפסח

בשלהי חודאי, בקדושה ובטהרה גדולה ומפומה לנו אור הדיעה, ומשפיע עלינו אור קדושת המוחין העליונים, שנוכח שיחיו נמשכין עלינו בפסח כל המוחין הקדושים, מוחין גדולות ומחירן קטנות.

ונוכח הפסח הסדר של פסח בקדושה גדולה כראוי ומעורנו לומר תהגדה בקול רם כבגדה גדולה ונראה ובקשמות חזרות רבה ומצופיה ובטהרנות גדול ובמהלכות נמרץ, ישור הכנה עד בכבודו גדולה, על זה להקח הכרית ולהקח הדעת שאופה על ידי זה להקח הכרית ולהושי מורה בשלמות פאמת עד שאופה לבה ולהושי מורה אממים, ואופה להמשיך ממור דבורים תמים כחול, אש על ידי תפלה ומתנונים ומנוני להתפלל אלהי ברחמיך נשמות ישוראל שמורה תפלתו תפלת רבים ולא תפאס את תפלתנו כמו שפומה: "זה אל כפיר ולא יפאס" והמוסר והגדול לקבלה מוספות קדושה רבה וצניפות על ידי תפלתנו ועל ידי זה נוכח להמשיך באורי המורה מלב העליון אשר שם כמורכב כל באורי המורה.

ליקוטי מפלות, מפלה ט

הצניעות והעצמות תפאים מקורה שחורה ויתפול שאנו העניית והתקנות, פי "כשיל סח תפול" של העניית והתקנות של עמך בית ישראל, בפיט גדל העניית והתקנות של תפילות המפצית לנוס כבוד הבודד פאמת רחם עלינו בסדרות, תפילות, ומאיר עלינו פול של צניעות, והנה כל התעשרות אצל בית ישראל עמך תפילים תפציתם לקבדך פאמת, למען תגדל ויתגדל שיעך על ידי זה ויתפול מאתנו

אנא יתן, חס וחמל עלינו, ונפנו לתקן תפירת שורח מקוון הדעת בשלמות בקדושה ובטהרה, כל שום פגם בכל הפסים שחוצאת את אבותינו מקלות פצרים בגשמיית וברוחנית, והוצאת אותם ממשעים שצרי טפאה, מפגם תפירת, מפגם הדעת, אשר זה היה עמך עלות מצרים, והכנסתם במשעים שצרי קדושה, והיית אותם לתקון תפירת, לתקון הדעת, והחם להם מורה הקדושה, והכנסת אותם לארץ ישראל, כן תעשה עמנו נסים ונפלאות גדולות ונוראות ומצויאות, מקלות המור הנה בגשמיית וברוחנית, מקלות המור והפלות הנפש תמורה והוצאתנו מפל התעשבים שצרי טפאה, מקלות פגם התפירות, ומפגם ומגדלות ומצילנו מפל התעשבים שצרי טפאה ומפגם הדעת, ומתכנסנו בתקדוך מורה לכל התעשבים שצרי קדושה, ומנונו בתקדוך מורה חיש קל מורה לתקון תפירת לתקון הדעת פאמת בראוי לישוראל עם ישראל וקום לנו מקרא שפומה: "כימי אמתך שארז נצרים אראנו נפלאות".

* * *

והנה בקדושה שנוכח לקבל עלינו קדושת מן הפסח בקדושה נוראה ומצופה ומשמחה וחורה גדולה, ונוכח לקום מצות ארבע נוסות של יין של פסח קדוה דעלמא כלא, רופא חנם, רפואי נא ברחמיך תרבים רפואות תפיש ורפואת הנוח, "רפואי יהוה ורפואי הוישעני וואשערה פי תהלתי אמתי" רפואי ואספני מצרעתי ופורה להפשיט מעלי, גופי המצורע, והקבש אותי בתקדוך גוף קדוש קמו ועל ידי זה יהוה יהוה יתקום מקול ואופה לעולמי ובכבודך תברכי ומשפיע לי צניעות גדול שורח וקדושה וטהרה ויתמקן צרי חסוב, ותסיר לבן מפשירי ומתן לי לב פשיר, ויתפול

האמתים, אשר אמת לבך יודע נפלאות מורחם שאנו בעולם ועל ידי אור העינים יעלו כל תפילות והתפלות אשר אנו מתפללים אל תפירת תפילות ועל ידי זה מעורר הנאולה החלויה כלב, כמו שפומה: "כי יום נקם בלב, ודעת גאולי צרה" ועל ידי זה תפול מאתנו שאר חמסין של יצר לב האדם רע מנולד לנו מעוררנו אשר זה השאר והחמסין שפול, הוא תפסית את האדם לתורה אתה פלמדי תפכים שפדות ולומר זה נאה וזה לא נאה ועל ידי זה תלק לנו תעלות מאתנו המשעים ושנים צדיקים שפדותנו, ואין אנו יודעים בברור אתה מהם.

רמס עלינו לקעקע ותסיר ומבצר ותפסל מאתנו השאר והחמסין שפול, עד שנוכח להאמין בכל תפילות ולכלי לרורה אחרתם כלל, ולא לעשות שום חלק ביניהם כלל, רק כלם יהיו נאם וראויים וקרים בעינינו מאד מאד ועל ידי זה נוכח שיתקנה לנו בשורה המורה בשלכותן ודוחינותם וקום רבים שהם אהבת ורואות חיצוניות "לא יוכלו לנכות את האהבה ותפירות לא ישפוחי", ועל ידי אהבה הזאת תפסה תשינה בכנפיה על דמיון של ישוראל שלא ישלטי עליהם ורע מרעים שהם פי תפובל, ומעורר לי כל שאמתפיש בעצמי על רפוי פשעי ועונותי הנגדלים, שפומתי נגדך הורבה עד שארזיש שנושכין דמי בקרבי מגדל תצער ותבישת, עד אשר תשיכנה תפסה בכנפיה את דמי תשפכין באהבה הקדושה ועל ידי זה יתפסו פשעי משולא פי "על כל פשעים תפסה אהבה", ותמול ותסלה לי על כל חסאי ועונותי ופשעי פמולה גמורה פאמת על ידי אהבה הקדושה הזאת.

ליקוטי מפלות, חלק שני, מפלה יב

כל מיני צניעות ולעצמות תפאים מקורה שחורה, והתפול העצמות של כל החולקים על תפילים והוצאות, ומתן כח שיתגבר לב תפס לזמן על לב תפסיל שהוא משמאל, אשר תפסם כל העצמות שלהם, שהוא שחוק תפסיל, והתפול השמאל לגבי תפיות.

ועל ידי תפיות הנה מקום את התפילים להחיות ורואות ולוט, לקום אותם לאהבות ורואות קדושות, והקוין יצרי הוישך מעניניהם עד אשר עניניהם רואו נפלאות, וקום מורה מקרא שפומה: "כימי צאתך שארז מצרים אראנו נפלאות".

וממשיך עלי קדושת פסח תפיר, ומעורר לנו תפיר לטפול נפלאות, ותורתך האמתית, ונוכח לרוב וקלות תפיר מורה אמת, וקום פנו מקרא שפומה: "מורה אמת תימה פפירי" ומרתם עלינו ומושענו ומעורנו מורה לתעביר החשיך שפסה פני תוהו, ולקראי אור האמת בעולם, עד שיהיה נחשב פאלו בראנו את העולם.

רבותו של עולם תפס פה לאדם מן לנו פור לשיח בתורתך ונפלאותך האמתית תפיר, "למען ידעו דור אחריו בגם גדלו קומו וחספיו לגביהם" ונופה לודותם את כל מעשה בנינו ולכל בני ישראל לודותם ופנו אותנו ואת יהוה ונפלאותי אשר עשה עמנו מיום יציאת מצרים עד היום הזה, כמו שקומה מיום יציאת לבדך לגבי בניך" קילא ותקים ופנו אותנו ואת כל ישראל לאור העינים האמתיים, להסתפל ולרואות האמת תפיר, ונביט ונראה נפלאות יהוה תפיר פאמת, על עיני ועיני כל ישראל ונביט נפלאות מתורתך, אשר עליה על ידי צדיקך

תחינה לאומרה בערב ראש חודש

אל טוב ומטיב, הראנו את גבורותיך ועזרנו כמו שהבטתנו לגולנו אל ארצך הקדושה, ואמה אמת ודברך אמת וקום, לכן מחלים אנו פניך ומבקשים מנף, אל רחום, שתחיל גאוננו במהרה במונו.

אבינו מלכנו, פשתאנו לפניך במדבר, התפלל בעדנו משה רבנו, עלי השלום, וכן העתיר בתפלתו: "פפר לעפך ישראל חטאתם אשר חטאו, כי אמה תפארת פהם וקראתם בני בכורי ישראל". יודעת [לאיש: יודע] אני, שפדתיך יקלא רחמים, לכן שפע תפילתי, פשם ששעפת תפלות אבותינו הצדיקים בעת התנוגם לפניך. השה אונך היום להאין לתפילתי, כי אמה פוחן פליות. לכן אבקש מנף: אל תשלכנו לעת זקנה מלעברך פלכב שלם, ומה שתטאתי לפניך, מחול לי, ושמוני מלחטא עור. ואל ישמחו שונאי ואויבי לארי, כמו שבקש מלפניך עברך דוד, עלי השלום: סתום פי שונאי לכל ירעו לי, ומלאכי רחמים יביאו תפילתי לפניך.

אמה אל רחום, רחם עלי וצדקני לפניך, ותתנהג עמי בתוך ובחמים, פלי פל רגו, חס ושלום. אל רחום, לפניך הפל גלתי, כי אמה יודע מחשבות, לכן אמלה פניך: ראה נא לפניך כי כן נקראת צדיק ונשר, כי יודעת אני בפפשי שתגורקום לתטאתי הן מחשבותי אודות פרוקתי וכלקלתי, לכן רחם נא עלי ותנני.

חובי ע"י בית שיד בת מוחיי מירכי יודיל פוקי סאטום

באריכות אורי תפילה, אורי התפילות, הברכות והמולות | www.tfilah.org

תפילה להמתקת הדינים

אני מאמין פאמונה שלמה שיה הצער והיסורים שבאנו לי הם פהשגחה פרטית מעם ד' יתברך, ותנני מקפלים עלי פאהבה, וכל זה פא לי מספות עונותי הרבים, וצדיק אמה ד' על כל הפא עלי. פי אמת עשית ואני הרשעתני, ויהי רצון שיהיו אלו היסורים לכפרה על עונותי הרבים. (ואם בעת רצון יאמר גם כן: ולתקל פיה צער שכנית עוננו פביכול וצערן של ישראל) והנה מצד הדין הייתי צריך לפרט ולשוב ולהתוודות על החטא והעון שבסבתם פאנו לי אלו היסורים, אבל גלוי וידוע לפניך שאין אתי יודע ער מה, ולכן יהי רצון מלפניך אבי שבשמים שתמחוק ותשרש החטא ועון ופשע שגדמו לי אלו היסורים, ומתקו כל הדינים מעלי ומעל כל ישראל, ויתתפכו כל הצורפים לטובה, ומשכו חסדים טובים ומגלים לנו ולכל בית ישראל עד עולם אמן.

(ע"פ ספר "שומר אמונים")

"וטוב שידיע זה הנוסח בע"פ... בפרט אם ירגיל עצמו לומר זאת גם על כל דבר קטן, אז אין שיעור לגודל נחת רוח שיגרום להקב"ה בזה, ושמחה בכל העולמות, כי דרכו של אלקינו לנסות את האדם באמונתו, ואם מתחזק באמונת ד' אז גם אם נגזרה עליו גזירה חס וחלילה נמתק הדין מעליו". "שומר אמונים" כל מה שאחת סובל יותר כליומה – הוא יותר כפרת עוון" "אור ישראל" "שומוע חרפתו ולא ישיב – מיד תשרה עליו השכינה" "רב יוסף גקטיליא" חפעת ספר "שומר אמונים" טל: 03-6192929 דור תשובה יביא שלום להפעה טל: 03-5353745

סגולה ליישוב הדעות תפילה להבקות

בספר "תפילה למשחה" כותב רבי מרדכי שרייבער זצ"ל כי ימי שמשחה מבוטלה, והא ריגיל בתפילות הבקות
הנביא, ונקמורו בספר הנבידות (עוד ידעת) לרבי נתנון מפרסלב זי"ע.

תפילה לתקבוקי הנביא על שגילנות. יהוה, שמעתי שמעך יראתי; יהוה
שמעך בקרב שנים תייהו, בקרב שנים תודיע; פרזו, רחם מופור. אלה
מתנין יבוא, וקדוש מור-פארן סלה; פסה שמים הודו, ונתלתו קלאה
האזי. ונגה פאר תהרת, קרנים מיהו לו, ושם, תכיון עזה. לפני, לה
דברי ויצא רשע, להגלי. עמד ומנד ארז, ראה ושמר גוים, ויתפצצו
קורי עד, שחו גבלות עולם, הליכות עולם, לו. תחת און, יראתי
אהלי כושן; קרזון, יריעות ארז מדין. הבגורים, תרה יהוה, אם
בגורים אפך, אם-בים עברתך; פי תרפע על סוסך, מקבוע ארז. ראך
ערה מעור קשקה, שבעות משות אטר סלה; נהרות, מבקע ארז. ראך
תחלו קרים, זרם מים עבר; גמן תהום קולו, רום ידיו נשא. שמש
קרת, עמד זבלה; לאור תשיך והלכנו, להגה פרק תנחמה. פועם, מצער
ארז; פאת מרוש גוים. יצאת לישע עשה, לישע את משיחה; מחצת
ראש מפיח רשע, ערות יסוד עד צנאר סלה. נקבת במשיי ראש פדון,
יסערו להפצני; עליצתם, פמו לאכל עני בפסחה. דרכת בים, סוסך;
חפור, מים רבים. שמעתי ומרזו פשני, לקול צלילי שפתי יבוא קרב
תאנה לא תפרת, ואין יבול פגפנים פתח מעשה וית, ושרבות לא עשה
אכל; גור מפקלה צאן, ואין בקר פרפחים. ואני, פירחה אעלזוה;
אגילה, פאלתי וישעי. יהוה אדני, תילי, וישם רגלי פאילתי, ועל
פמותי קרבני; למנצח, פנגונתי.

באדיבות אתר תפילה, אתר התפילות, הברכות והסגולות | www.tfilah.org

תפילת הרמבי"ן לאומרה בכל ראש חודש

יהי רצון מלפניך ד' אלקי ואלקי אבותי, שתברך כל מעשי ידי עד
בלי די, מידד המלאה תשביעני, ומאוצרך הטוב תמלא בתי
ותשביעני, ותצליח דרכי ואורחותי, ושמור הגלי ונתתובתי, כי בידך
מסורים כל חגי, ויהיו מזונותי בידך מסורים ומתוקים ולא יהיו
ביד בני אדם, כי הם מרים וקשים כלענה בבשת פנים מכלימים,
לכן ברחמך הרבים תחתום לי מזונות מידך הטובה המלאה, ויהיו
שלמים ותדריכני בדרך ישרה לפניך, ותנני לחן ולחסד ולרחמים
בעיניך ובעיני כל רואי, כי קל רחום וחנו אתה, ברך אתה די
שומע תפילה:

א גוסן פריילאכן חודש טוב מבורך.

לעילוי נשמת - לזכר עולם יהי' צדיק

התנא רבי תנינא בן דוסא

הרה"ק רבי משה חיים בן הרה"ק ר' יעקב זצוקללה"ה זי"ע

הרה"ק רבי ישעיה בן הרה"ק ר' משה שטיינער מקערעסטיר
זצוקללה"ה זי"ע

הרה"ק רבי חיים זאנוויל בן הרה"ק ר' משה אבראמאווויטש
מריבניץ זצוקללה"ה זי"ע

זכותו הגדול יגן עלינו ועל כל ישראל אמן

הרה"ח אברהם חיים בן מו"ה שלום ז"ל
מרת זיסל בת מוה"ר מאיר זאב הכהן ז"ל
מוה"ר שלום בן הרה"ח אברהם חיים ז"ל
מוה"ר יצחק מאיר זאב בן הרה"ח אברהם חיים ז"ל
מרת שרה ביילא בת מוה"ר ארי' לייב ז"ל

ימליץ טוב צעד משפחתו היקרה ויקום לגורלו לקן הימין צמחרה

TIMELESS CUSTOMER SERVICE

TIME AND ATTENDANCE FOR HEALTHCARE

- Timekeeping | Scheduling | Accruals | PBJ
- Superb **CUSTOMER SERVICE** to achieve your goals
- Manage Union, DOH and DOL requirements
- Interface with your existing payroll system
- Track staff overages and avoid costly OT
- Robust analytics and custom reporting
- Extended support hours, including legal holidays
- Choice of biometric time clocks
- Affordable leasing options available

REDUCE PAYROLL COSTS
BY CONTROLLING BUDGETED LABOR

914.777.2121
WWW.SBVWM.COM

WE ARE YOUR
ONE-STOP SHOP
 TO MARKETING SUCCESS

WE ARE A ONE-STOP ADDRESS FOR ALL YOUR MARKETING, GRAPHIC DESIGN, PRINTING & MAILING NEEDS.

MARKETING

DESIGN

PRINT

MAIL

WHAT DO THESE HAVE IN COMMON?

THEY'RE ALL **EXACTLY WHAT THE COMMUNITY ORDERED™**

The result of two years of research, **Care365** is Rockland's one and only geocare center.

Step in for medical services designed around the local community's actual health needs:

INSTANT CARE UNIT

State-of-the-art walk-in health center, open late every single day of the year, offering **Throat Cultures, onsite X-ray, CT scan, sonogram, express blood test, EKG and more**

ADVANCED SPECIALTIES UNIT

Only facility in the tri-state area skilled in detecting and treating **atherosclerosis and COPD**—in addition to offering **onsite infusions, life - saving cardio devices and more**

Under Rabbinical guidance & advice, Care365 is owned by frum Jews & non-Jews.

1 MAIN STREET • MONSEY, N.Y. 10952

ON THE CORNER OF ROUTE 59 & 306

@CARE.365

845-371-7200 | WWW.CARE365.COM